

2026
DUBEN-ČERVEN

Sv. 102, č. 2

Sobotní biblické úkoly

Základy
PROROCTVÍ

Zkoumání prorockých
služeb Daniela a Jana

Sv. 102, č. 2

Sobotní biblické úkoly

Základy **PROROCTVÍ**

2026

DUBEN-ČERVEN

Obsah

1. Úvod do proroctví	7
2. Boží posel ke králům	13
3. Budoucí říše odhaleny	22
4. Danielovo první vidění	29
5. Posloupnost království	36
6. Vidění vysvětleno	42
7. Zapečetěná kniha otevřena	49
8. Prorok z Patmosu	55
9. Drak, žena a ostatek	60
10. Šelma a znamení	67
11. Tři andělé	72
12. Poslední výzva	78
13. Konec předpovězen	84

Sobotní biblické úkoly jsou denním studijním programem, založeným pouze na Bibli a Duchu proroctví bez dalších komentářů. Citáty mají co nejstručněji poskytnout výstižné, přímé myšlenky. [Text v hranatých závorkách] je v některých případech dodatečně přidán k zajištění jasnosti, správného kontextu a plynulého čtení. Velice se doporučuje další studium ve zdrojových materiálech.

Sobotní biblické úkoly (USPS 005–118), sv. 102, č. 2, duben–červen 2026. Čtvrtletně vydává Oddělení Sobotní školy Generální konference Reformního hnutí adventistů sedmého dne. Copyright © 2026, tiskne a rozšiřuje Reformation Herald Publishing Association, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019–5048, U.S.A. Periodické poštovné hrazeno v Roanoke, Virginia 24022–9993.

Předmluva

Bible byla napsána a Božsky uchována jako inspirovaný průvodce pro nás. Příběhy, které obsahuje, nám poskytují nespočet ponaučení pro náš osobní život a dobu, ve které žijeme. Tento záznam Božího působení v dějinách národů a Jeho lidu nás povzbuzuje a ujišťuje o Jeho lásce. A jeho nejceněnější svědectví – záznam o životě a poselství Ježíše – v nás probouzí lásku k Bohu, ‘nebo on prvé miloval nás’ (1 Jan 4,19).

Jedním z fascinujících aspektů našeho Boha, který se nachází v Bibli, je Jeho předzvědění – On vidí ‘při počátku dokonání’ (Izaiáš 46:10). To Mu umožňuje použít Svou nekonečnou moc k tomu, aby způsobil, ‘že milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému’ (Římanům 8:28). Nejen to, ale čas od času se rozhodne zjevit Svému lidu, ‘které věci měly by se dít brzo’ (Zjevení 1:1). To nám dává důvěru v Jeho lásku a Jeho prozřetelnost, a je to jeden z důkazů Božské inspirace Bible. Skutečnost, že se proroctví důsledně naplňují na stránkách dějin a v průběhu současných událostí, ukazuje, že Boží slovo je víc než nějaký lidský výmysl.

Proroctví je pro Boží děti životně důležité. On prohlašuje, že blahoslavený je ten, ‘kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto, a ostříhají toho, což napsáno jest v něm’ (Zjevení 1:3).

Mezi spisy proroků vynikají dva, které obsahují podrobné a systematické předpovědi nárysů dějin. Tato zvláštní poselství byla svěřena Danielovi a Janovi, a jejich knihy, Daniel a Zjevení, jsou ústředním tématem tohoto čtvrtletního vydání Sobotních biblických úkolů.

Během následujících tří měsíců budou studenti Sobotní školy studovat příběhy Daniela a Jana, a některé základní části proroctví, která zaznamenali. Tyto části tvoří rámec pro pochopení Adventního poselství a duchovních a politických hnutí minulosti i současnosti.

I když v tomto čtvrtletí není dostatek prostoru k pokrytí všech částí obou knih, studenti jsou povzbuzováni k hlubšímu studiu celého jejich obsahu, spolu s jejich vztahem a odkazy na zbytek Bible.

Jedním z nejlepších zdrojů dostupných studentům i učitelům Sobotní školy k pochopení detailů těchto proroctví je klasická kniha Uriaha Smitha s názvem Úvahy o Danielovi a Zjevení. Vřele ji doporučujeme jako pomůcku ke studiu během tohoto čtvrtletí.

Modlíme se, abyste byli požehnáni studiem těchto proroctví, neboť vskutku „čas blízko jest“ (Zjevení 1:3).

Oddělení Sobotní Školy Generální Konference

ÚSTŘEDÍ PRO ITALSKÉ POLE

Itálie, krásná země ležící v srdci Středozemního moře, je po celém světě proslulá svou starobyklou historií, bezkonkurenčním uměním, vynikající kuchyní a úchvatnou krajinou. Kromě toho, že je jednou z předních turistických destinací světa, je také důležitým průmyslovým a zemědělským producentem. S více než 60 miliony obyvatel Itálie zaručuje náboženskou svobodu prostřednictvím své ústavy. Katolicismus však zůstává převládajícím náboženstvím se 74 % populace, následovaný nekatolickými Křesťany s 9,3 % a – v důsledku nedávných migračních přílivů – rostoucí islámskou přítomností, která v současnosti činí 3,6 %. Následují je další náboženské menšiny a na vzestupu je také ateismus a agnosticismus.

Poselství Reformního Hnutí ASD bylo v Itálii poprvé kázáno v roce 1926, ale první skupiny Reformátorů byly zorganizovány až v letech 1939/40. Počínaje 90. lety 20. století, s příchodem misionářů z Jižní Ameriky, Portugalska a poté Rumunska, se dílo rozvíjelo a vznikaly další skupiny v různých částech země. Od té doby je poselství vytrvale hlášáno a upevňuje se na různých místech v rámci území; dnes máme více než 130 členů rozdělených do 6 sborů, dvou skupin, a izolovaných členů.

V současné době máme pouze jednu církevní budovu, která se nachází na dalekém severovýchodě země, ve městě Terst. Vnímáme však naléhavou potřebu strategického prostoru, který by fungoval jako pilíř síly a duchovního růstu našich lidí.

Tento prostor bude sloužit jako ústředí Pole – a jeho centralizované geografické umístění umožní velkému počtu bratří účastnit se plánovaných aktivit, jako je misionářská příprava mladých lidí prostřednictvím seminářů, hudební programy, misionářské projekty zaměřené na zdraví, a kurzy vaření na rostlinné bázi. Věříme, že toto místo bude zásadní pro šíření díla Páně v Itálii, a proto zveme naše bratry, sestry a přátele z celého světa, aby tuto iniciativu štědrě podpořili svými dary.

Milostí Ježíšovou a s vaší spoluprací dosáhneme tohoto cíle, posílíme evangelizaci v této zemi a přineseme poselství spásy mnoha dalším duším. Kéž vám Pán žehná a hojně vás odmění!

Vaši bratři z Italského Pole

Úvod do proroctví

«A mámeť přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil, a dennice vzešla v srdcích vašich“ (2 Petr 1:19).

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 593–602.

„Dějiny a proroctví svědčí o tom, že Bůh celé země zjevuje světu tajemství skrze Svě vyvolené nositele světla.“ — *Bible Training School, December 1, 1912.*

1. NEKONEČNÁ MYSL

Ne 29. 3.

a. Co je schopen vidět jen Bůh? Izaiáš 46:9, 10.

Izaiáš 46:9, 10. Rozpomeňte se na první věci od věků stalé, nebo já jsem Bůh silný, a není žádného více Boha, aniž jest mně podobného. 10. Kterýž oznamuji při počátku dokonání, a hned zdaleka to, což se ještě nestalo; řeknu-li co, rada má se koná, a vše, což mi se líbí, činím.

„JÁ JSEM znamená věčná přítomnost; minulé, přítomné i budoucí jsou pro Boha jednotejné. On vidí i ty nejvzdálenější události minulých dějin a vzdálenou budoucnost se stejně jasnou vizí, jako my vidíme ty věci, které se dějí denně.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1099.*

b. Co náš Pán dělá s touto znalostí? Daniel 2:20–22.

Daniel 2:20–22. Mluvil pak Daniel a řekl: Bud' jméno Boží požehnáno od věků až na věky, nebo moudrost a síla jeho jest. 21. A on proměňuje časy i chvíle; ssazuje krále, i ustanovuje krále; dává moudrost moudrým a umění majícím rozum. 22. On zjevuje věci hluboké a skryté; zná to, což jest v temnostech, a světlo s ním přebývá.

„Nad zmatky země sedí [Bůh] na trůnu; všechny věci jsou otevřeny Jeho Božskému dohledu; a ze Svě velké a klidné věčnosti nařizuje to, co Jeho prozřetelnost vidí jako nejlepší.“ — *The Ministry of Healing, p. 417.*

„V letopisech lidských dějin se růst národů, vzestup a pád říší jeví jakoby závislé na vůli a zdatnostech člověka; utváření událostí se do značné míry zdá být určeno jeho mocí, ctižádostí nebo rozmarem. Avšak ve slově Božím je opona odhrnuta a my spatřujeme, nad, za a skrz veškerou hru a protihru lidských zájmů a moci a vášní, činitele Všemilosrdného Boha, jak tiše a trpělivě vykonávají rady Jeho vlastní vůle.“ — *Prophets and Kings, pp. 499, 500.*

a. Co Bůh dělá, když je připraven vykonat Svou vůli na zemi? Amos 3:7; Zjevení 1:1.

Amos 3:7. Nečinít' zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.

Zjevení 1:1. Zjevení Ježíše Krista, kteréž dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se díti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi.

„Nečinít' zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.‘ Zatímco ‚věci skryté jsou Hospodina Boha našeho, věci pak zjevené ty jsou naše a synů našich.‘ (Amos 3:7; Deuteronomium 29:29.) Bůh nám tyto věci dal, a Jeho požehnání bude doprovázet uctivé, zbožné studium prorockých písem.“ — *The Desire of Ages*, p. 234.

b. Proč nám Bůh posílá taková poselství? 1 Jan 3:1; Jan 1:12; Kolossenským 1:25–28.

1 Jan 3:1. Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Protoť svět nezná nás, že jeho nezná.

Jan 1:12. Kteríž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho.

Kolossenským 1:25–28. Jejíž učiněn jsem já služebník, tak jakž mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží, 26. To tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho. 27. Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest Kristus v vás, ta naděje slávy, 28. Kteréhož my zvěstujeme, napomínající všelikého člověka, a učíce všelikého člověka ve vši moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši.

„Bible je úžasná kniha. Je to historie, která nám otevírá minulá staletí. Bez Bible bychom byli ponecháni dohadům a bajkám o událostech minulých věků. Je to proroctví, které odhaluje budoucnost. Je to slovo Boží, které nám odhaluje plán spasení, poukazujíc na cestu, po níž můžeme uniknout věčné smrti a získat věčný život. Ze všech knih, které zaplavují svět, ať už jsou jakkoli cenné, je Bible Knihou knih, která si nejvíce zaslouží naše studium a obdiv. Poskytuje nejen historii tohoto světa, ale i popis světa budoucího. Obsahuje poučení o divech vesmíru, zjevuje našemu chápání povahu Autora nebes i země. V ní je zjevení Boha člověku.“ — *The Signs of the Times*, January 30, 1893.

c. Jaké je pro nás nejdůležitější poznání, o které máme usilovat? Jeremiáš 9:23, 24; Jan 17:3; Efezským 3:17–19.

Jeremiáš 9:23, 24. Takto praví Hospodin: Nechlub se moudrý v moudrosti své, ani se chlub silný v síle své, aniž se chlub bohatý v bohatství svém. 24. Ale v tom nechť se chlubí, kdo se chlubí, že rozumí a zná mne, že já jsem

Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi; nebo v těch věcech líbost mám, dí Hospodin.

Jan 17:3. *Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.*

Efezským 3:17–19. *Abyste Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich, 18. Abyste v lásce vkořenění a založení jsouce, mohli stihnouti se všechněmi svatými, kteraká by byla šířkost, a dlouhost, a hlubokost, a vysokost, 19. A poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží.*

„Ve slově Božím nachází mysl předmět pro nejhlubší myšlení, pro nejvznešenější touhy. Zde můžeme udržovat společenství s patriarchy a proroky, a naslouchat hlasu Věčného, jak mluví s lidmi. Zde hledíme na Majestát nebes, jak se ponížil, aby se stal naším zástupcem a zárukou, že se sám vypořádá s mocnostmi temnoty a dosáhne vítězství v náš prospěch. Uctivé rozjímání o takových tématech jako tato nemůže selhat v obměkčení, očištění a zušlechtnění srdce, a zároveň v inspirování mysli novou silou a energií.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 25.*

3. POROZUMĚNÍ SLOVU

Út 31. 3.

a. Jakou pomoc potřebujeme k pochopení Písma, včetně proroctví? Jan 16:7–13.

Jan 16:7–13. *Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-liť, Utěšitel nepřijde k vám; a pakliť odejdu, pošli ho k vám. 8. A onť přijde, obviňovati bude svět z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu. 9. Z hříchu zajisté, že nevěří ve mne. 10. A z spravedlnosti, proto že jdu k Otci, a již více neuzříte mne. 11. Z soudu pak, proto že kníže tohoto světa již jest odsouzeno. 12. Ještěť bych měl mnoho mluvití vám, ale nemůžete snéstí nyní. 13. Když pak přijde ten Duch pravdy, uvedeť vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvití sám od sebe, ale cožkoli uslyší, toť mluvití bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.*

„Bůh chce, aby se i v tomto životě pravda neustále odhalovala Jeho lidu. Existuje pouze jeden způsob, jak lze toto poznání získat. Pochopení Božího slova můžeme dosáhnout pouze skrze osvětlení oním Duchem, jímž bylo slovo dáno.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 703.*

„Bible by se nikdy neměla studovat bez modlitby. Než otevřeme její stránky, měli bychom prosit o osvětlení Ducha Svatého, a ono bude dáno. Když Natanael přišel k Ježíši, Spasitel zvolal: ‚Aj, právě Izraelitský, v němžto lsti není!‘ Natanael řekl: ‚Jakž ty mne znáš?‘ Ježíš odpověděl: ‚Prvé než tě Filip zavolal, kdyžs byl pod fíkem, viděl jsem tebe.‘ (Jan 1:48, 49.) A Ježíš nás uvidí i v tajných místech modlitby, budeme-li Jej žádat o světlo, abychom mohli poznat, co je pravda. Andělé ze světa světla budou s těmi, kteří v pokoře srdce žádají o Božské vedení.“ — *Steps to Christ, p. 91.*

b. Proč je důležité neřídít se prostě svými vlastními názory při studiu proroctví? 2 Petr 1:19–21.

2 Petr 1:19–21. A mámet přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil, a dennice vzešla v srdcích vašich, 20. Toto nejprve znájmice, že žádného proroctví písma výklad nezáleží na rozumu lidském. 21. Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.

„Při studiu slova odložte u dveří zkoumání své předpoutané názory a své zděděné i vypěstované představy. Nikdy nedosáhnete pravdy, pokud budete studovat Písmo, abyste ospravedlnili své vlastní představy. Nechte je u dveří, a s kajícím srdcem vejděte dovnitř, abyste slyšeli, co vám Pán říká. Když pokorný hledač pravdy sedí u Kristových nohou a učí se od Něho, slovo mu dává porozumění. Těm, kteří jsou ve své vlastní domýšlivosti příliš moudří, než aby studovali Bibli, Kristus říká: Musíte se stát tichými a pokornými v srdci, chcete-li se stát moudřími ke spasení.

«Nečtěte slovo ve světle dřívějších názorů, ale s myslí oproštěnou od předsudků ho pečlivě a s modlitbou zkoumejte. Pokud se při čtení dostaví přesvědčení, a vy zjistíte, že vaše pěstované názory nejsou v souladu se slovem, nesnažte se slovo těmto názorům přizpůsobit. Přizpůsobte své názory slovu. Nedovolte, aby to, čemu jste v minulosti věřili nebo co jste praktikovali, ovládalo vaše chápání. Otevřete oči své mysli, abyste spatřili divné věci ze zákona. Zjistěte, co je psáno, a pak postavte své nohy na věčnou Skálu.» — *Messages to Young People*, p. 260.

4. SPRÁVA ZA SPRÁVOU

St 1. 4.

a. Jak Bůh sděluje Své slovo, a jak bychom ho měli studovat? Izaiáš 28:9, 10.

Izaiáš 28:9, 10. Kohož by vyučoval umění? A komu by posloužil, aby vyrozuměl naučení? Zdali ostaveným od mléka, odtrženým od prsí? 10. Poněvadž měli naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trošku odtud, trošku od onud.

„Důkaz pravdivosti Božího slova je v samotném slově. Písmo je klíčem, který odemyká písmo. Hluboký význam pravd Božího slova je našim myslím odhalován Jeho Duchem.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 157.

„Nikdo s duchem, který oceňuje její učení, nemůže číst jedinou pasáž z Bible, aniž by z ní získal nějakou užitečnou myšlenku. Avšak nejcennější učení Bible nelze získat příležitostným nebo nesouvislým studiem. Její velký systém pravdy se nepředkládá tak, aby ho rozpoznal ukvapený nebo nedbalý čtenář. Mnoho jejích pokladů leží velmi hluboko pod povrchem, a lze je získat pouze pilným zkoumáním a nepřetržitým úsilím. Pravdy, které dohromady tvoří velký celek, se musejí vyhledávat a shromažďovat ,trošku odtud, trošku od onud.‘ (Izaiáš 28:10.)

„Když jsou takto vyhledány a spojeny dohromady, zjistí se, že do sebe dokonale zapadají. Každé Evangelium je doplňkem ostatních Evangelíí, každé proroctví vysvětlením jiného proroctví, každá pravda rozvinutím nějaké jiné pravdy. Evangelium objasňuje předobrazy Židovského hospodářství. Každá zásada ve slově Božím má své místo, každý fakt svůj význam. A celá struktura, v návrhu i v provedení, svědčí o svém Autorovi. Takovou strukturu by si žádná mysl kromě myslí Nekonečného nemohla představit ani vytvořit.“ — *Education*, pp. 123, 124.

b. Proč je každá pasáž z Bible důležitá? Matouš 4:4, Lukáš 24:27.

Matouš 4:4. On pak odpovídaje, řekl: Psánot' jest: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.

Lukáš 24:27. A počav od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všechna ta písma, kteráž o něm byla.

„Neměli bychom přijímat svědectví nějakého člověka o tom, co učí Písmo, ale měli bychom sami studovat slova Boží. . . . Mysl se bude rozšiřovat, budeme-li ji používat k vyhledávání vztahů mezi Biblickými tématy, k porovnávání Písma s Písmem a duchovních věcí s duchovními. . . .

„Moudrost nemůžeme získat bez vážné pozornosti a modlitebního studia. Některé části Písma jsou skutečně příliš jasné, než abychom je špatně pochopili, ale existují i jiné, jejichž význam neleží na povrchu a není vidět na první pohled. Písmo se musí porovnávat s Písmem. Musí tu být pečlivé zkoumání a modlitební uvažování. A takové studium bude bohatě odměněno. Jako horník objevuje žily drahého kovu ukryté pod povrchem země, tak ten, kdo vytrvale zkoumá slovo Boží jako skrytý poklad, najde pravdy nejvyšší hodnoty, které jsou skryty před pohledem nedbalého hledače. Slova inspirace, rozvažovaná v srdci, budou jako proudy plynoucí ze studnice života.“ — *Steps to Christ*, pp. 89–91.

5. STUDIUM S MOUDROSTÍ

Čt 2. 4.

a. Jak náš postoj a naše rozhodnutí ovlivňují naši schopnost rozpoznat význam proroctví? Daniel 12:10; 2 Timoteovi 3:1–8.

Daniel 12:10. Přečišťování a bílení a prubování budou mnozí; bezbožní zajisté bezbožnost páchatí budou, aniž co porozumějí kteří z nich, ale moudří porozumějí.

2 Timoteovi 3:1–8. Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časově nebezpeční. 2. Nebo nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlubní, pyšní, zlolejí, rodičů neposlušní, nevďeční, bezbožní, 3. Nelitostiví, smluv nezdrželiví, utračí, nestřední, plaší, kterýmž nic dobrého milo není, 4. Zrádci, přivažčiví, nadutí, rozkoši milovníci více nežli milovníci Boha, 5. Majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce. A od takových se odvracuj. 6. Nebo z těch jsou i ti, kteříž nacházejí do domů, a jímající, vodí ženy obtížené hříchy, kteréž vedeny bývají rozličnými žádostmi, 7. Kteréž vždycky se učí, ale nikdy ku poznání pravdy přijíti nemohou. 8. Jakož zajisté Jannes a Jambres zprotivili se Mojžíšovi, tak i tito protiví se pravdě, lidé na myslí porušení, a při víře zpletení.

„Duch, s nímž přistupujete ke zkoumání Písma, bude určovat povahu pomocníka po vašem boku. Andělé ze světa světla budou s těmi, kteří v pokoře srdce žádají o Božské vedení. Je-li však Bible otevřena s neúctou, s pocitem soběstačnosti, je-li srdce naplněno předsudky, je po vašem boku Satan a bude nastavovat jasná prohlášení Božího slova v převráceném světle.“ — *Testimonies to Ministers*, p. 108.

„Satan vede mnohé k víře, že prorocké části spisů Daniela a Jana Zjevovatele nelze pochopit. Jasně je však zaslíbení, že studium těchto proroctví bude provázet zvláštní požehnání.“ — *Prophets and Kings*, p. 547.

b. Vysvětlíte důležitost osobního uplatňování pravdy. Zjevení 22:7; Matouš 7:24–27; Jan 7:17.

Zjevení 22:7. *Aj, přijduť rychle. Blahoslavený, kdož ostríhá slov proroctví knihy této.*

Matouš 7:24–27. *A protože každého, kdož slyší slova má tato a plní je, připodobním muži moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále. 25. I spadl přívál, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, ale nepadl; nebo založen byl na skále. 26. Každý pak, kdož slyší slova má tato, a neplní jich, připodobněn bude muži bláznu, kterýž ustavěl dům svůj na písku. 27. I spadl přívál, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, i padl, a byl pád jeho veliký.*

Jan 7:17. *Bude-li kdo chtíti vůli jeho činiti, tenť bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.*

„Tiší jsou vedeni Pánem, protože jsou učenliví, ochotní nechat se poučit. Mají upřímnou touhu znát a činit vůli Boží. Spasitelovo zaslíbení zní: ‚Bude-li kdo chtíti vůli jeho činiti, tenť bude uměti rozeznati.‘ (Jan 7:17.) A skrze apoštola Jakuba prohlašuje: ‚Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu.‘ (Jakub 1:5.) Jeho zaslíbení však je pouze pro ty, kteří jsou ochotni Pána zcela následovat.“ — *Patriarchs and Prophets*, p. 384.

„Chcete-li znát tajemství pobožnosti, musíte se řídit jasným slovem pravdy – pocit nepocit, emoce neemoce. Poslušnost musí vycházet ze smyslu pro zásadu, a za všech okolností se musí usilovat o to, co je správné.“ — *Fundamentals of Christian Education*, p. 125.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 3. 4.

1. Jak se Bůh z hlediska poznání odlišuje od všech ostatních bytostí?
2. Co nám Bůh zjevuje ve spisech proroků a proč?
3. Když otvíráme Slovo Boží, o jakou pomoc bychom se měli modlit?
4. Jaké úsilí bych měl/měla být ochoten/ochotna investovat do studia Bible?
5. Jsem ochoten/ochotna uplatňovat to, co objevuji v Božím Slově?

Boží posel ke králům

„Mládence pak ty čtyři obdařil Bůh povědomostí a rozumností ve všelikém literním umění a moudrostí; nadto Danielovi dal, aby rozuměl všelikému vidění a snům“ (Daniel 1:17).

Doporučená četba: *Prophets and Kings*, pp. 479–490.

„Život Daniela a jeho druhů je ukázkou toho, co Bůh udělá pro ty, kdož se Jemu odevzdají a celým srdcem se snaží vykonat Jeho záměr.“ — *Prophets and Kings*, p. 490.

1. ZAJATCI V BABYLONĚ

Ne 5. 4.

a. Jak se Daniel dostal do Babylona? Daniel 1:1–7.

Daniel 1:1–7. Léta třetího kralování Joakima krále Judského, přitáhl Nabuchodonozor král Babylonský k Jeruzalému, a oblehl jej. 2. I vydal Pán v ruku jeho Joakima krále Judského, a něco nádobí domu Božího. Kterýž zavezl je do země Sinear, do domu boha svého, a nádobí to dal vnést do domu pokladu boha svého. 3. Rozkázal také král Ašpenazovi, správci dvořanů svých, aby přivedl z synů Izraelských, z semene královského a z knížat, 4. Mládence, na nichž by nebylo žádné poškrvny, a krásného obličje, a vtipné ke vši moudrosti, a schopné k umění i k nabyvání jeho, a v kterýchž by byla síla, aby stávali na palácu královském, a učili se liternímu umění a jazyku Kaldejskému. 5. I nařídil jim král odměřený pokrm na každý den z stolu královského, i vína, kteréž on sám pil, a aby je tak choval za tři léta, a po dokonání jich aby stávali před králem. 6. Byli pak mezi nimi z synů Juda: Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. 7. I dal jim správce dvořanů jména. Nazval Daniele Baltazarem, Chananiáše pak Sidrachem, a Mizaele Mizachem, a Azariáše Abdenágem.

b. Co bylo výsledkem Danielova rozhodnutí ohledně jídla ze stolu královského? Daniel 1:8–16.

Daniel 1:8–16. Ale Daniel uložil v srdci svém, aby se nepoškrvňoval pokrmem z stolu královského, a vínem, kteréž král pil. Pročež hledal toho u správce nad dvořany, aby se nemusil poškrvňovati. 9. I způsobil Bůh Danielovi milost a lásku u správce nad dvořany. 10. A řekl správce nad dvořany Danielovi: Já se bojím pána svého krále, kterýž vyměřil pokrm váš a nápoj váš, tak že uzřel-li by, že tváře vaše opadlejší jsou, nežli mládenců těch, kteříž podobně jako i vy chování býti mají, způsóbíte mi to u krále, že přijdu o hrdlo. 11. I řekl Daniel služebníkovi, kteréhož ustanovil správce dvořanů nad Danielem, Chananiášem, Mizaelem a Azariášem: 12. Zkus, prosím, služebníků svých za deset dní, a necht' se nám vaření dává, kteréž bychom jedli, a voda, kterouž bychom pili. 13. A potom necht' se spatří před tebou tváře naše a tváře mládenců, kteříž jídají pokrm z stolu královského,

a jakž uhlédáš, učíš s služebníky svými. 14. I uposlechl jich v té věci, a zkusil jich za deset dní. 15. Po skonání pak desíti dnů spatřino jest, že tváře jejich byly krásnější, a byli tlustší na těle než všickni mládenci, kteříž jidali pokrm z stolu královského. 16. Protož služebník brával ten vyměřený pokrm jejich, a víno nápoje jejich, a dával jim vaření.

„Když byla část obětována modlám, byl pokrm ze stolu královského zasvěcen modlářství; a člověk, který z něj jedl, býval považován za vzdávajícího poctu Babylonským bohům. Věrnost Jehovahovi zakazovala Danielovi a jeho společníkům se k takové počtě připojit. . . .

„Ani se neodvážili riskovat oslabující účinek přepychu a hýření na tělesný, duševní a duchovní vývoj.“ — *Prophets and Kings*, pp. 481, 482.

„Když byli Daniel a jeho druhové přivedeni ke zkoušce, plně se postavili na stranu spravedlnosti a pravdy. Nejednali rozmarně, ale rozumně. Rozhodli se, že když masitý pokrm netvořil jejich stravu v minulosti, neměl by se do jejich stravování dostat ani v budoucnosti. A jelikož požívání vína bylo zakázáno všem, kteří se měli věnovat službě Bohu, rozhodli se, že ho nebudou pít.“ — *In Heavenly Places*, p. 261.

c. Popište experiment a královo vyšetření. Daniel 1:17–21.

Daniel 1:17–21. Mládence pak ty čtyři obdařil Bůh povědomostí a rozumností ve všelikém literním umění a moudrosti; nadto Danielovi dal, aby rozuměl všelikému vidění a snům. 18. A když se dokonali dnové, po kterýchž rozkázal král, aby je přivedli, přivedl je správce dvořanů před Nabuchodonozora. 19. I mluvil s nimi král. Ale není nalezen mezi všemi těmi, jako Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. I stávali před králem. 20. A ve všelikém slovu moudrosti a rozumnosti, na kteréž se jich doptával král, našel je desetkrát zběhlejší nade všechny mudrce a hvězdáře, kteříž byli ve všem království jeho. 21. I zůstával tu Daniel až do léta prvního Cýra krále.

2. ZKOUŠKA OHNĚM

Po 6. 4.

a. Jak byli Hebrejští pod hrozbou smrti zkoušeni ohledně jejich věrnosti druhému přikázání? Daniel 3:1–15.

Daniel 3:1–15. Potom Nabuchodonozor král udělav obraz zlatý, jehož výška byla šedesáti loket, šířka pak šesti loket, postavil jej na poli Dura v krajině Babylonské. 2. I poslal Nabuchodonozor král, aby shromáždili knížata, vývodové a vůdce, starší, správce nad poklady, v právních zběhlé, úředníky a všechny, kteříž panovali nad krajinami, aby přišli ku posvěcování obrazu, kterýž postavil Nabuchodonozor král. 3. Tedy shromáždili se knížata, vývodové a vůdcové, starší, správcové nad poklady, v právních zběhlí, úředníci a všickni, kteříž panovali nad krajinami ku posvěcování obrazu toho, kterýž postavil Nabuchodonozor král, a stáli před obrazem, kterýž postavil Nabuchodonozor. 4. Bříc pak volal ze vsí síly: Vám se to praví lidem, národům a jazykům, 5. Jakž uslyšíte zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny, zpívání a všelijaké muziky, padněte a klanějte se obrazu

zlatému, kterýž postavil Nabuchodonozor král. 6. Kdož by pak nepadl a neklaněl se, té hodiny uvržen bude do prostřed peci ohnivé rozpálené. 7. A protož hned, jakž uslyšeli všickni lidé zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny a všelijaké muziky, padli všickni lidé, národové a jazykové, klanějíce se obrazu zlatému, kterýž postavil Nabuchodonozor král. 8. A hned téhož času přistoupili muži Kaldejští, a s křikem žalovali na Židy, 9. A mluvíce, řekli Nabuchodonozorovi králi: Králi, na věky buď živ. 10. Ty králi, vynesls výpověd, aby každý člověk, kterýž by slyšel zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny, zpívání a všelijaké muziky, padl a klaněl se obrazu zlatému, 11. A kdož by nepadl a neklaněl se, aby uvržen byl do prostřed peci ohnivé rozpálené. 12. Našli se pak někteří Židé, kteréž jsi představil krajině Babylonské, totiž Sidrach, Mizach a Abdenágo, kteřížto muži nedbali na tvé, ó králi, nařízení. Bohů tvých nectí, a obrazu zlatému, kterýž jsi postavil, se neklanějí. 13. Tedy Nabuchodonozor v hněvě a v prchlivosti rozkázal přivésti Sidracha, Mizacha a Abdenágo. I přivedeni jsou muži ti před krále. 14. I mluvil Nabuchodonozor a řekl jim: Zoumyslně-li, Sidrachu, Mizachu a Abdenágo, bohů mých nectíte, a obrazu zlatému, kterýž jsem postavil, se neklaníte? 15. Protož nyní, jste-liž hotovi, abyste hned, jakž uslyšíte zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny, zpívání a všelijaké muziky, padli a klaněli se obrazu tomu, kterýž jsem učinil? Pakli se klaněti nebudete, té hodiny uvrženi budete do prostřed peci ohnivé rozpálené, a který jest ten Bůh, ješto by vás vytrhl z ruky mé?

„Ne všichni byli poklekli před modlářským symbolem lidské moci. Uprostřed uctívajícího davu byli tři muži, kteří byli pevně odhodláni takto nezneuctívat Boha nebeského. Jejich Bůh byl Král králů a Pán pánů; nikomu jinému se nechtěli klanět.“ — *Prophets and Kings*, p. 506.

b. Jak si dokázali udržet svou víru a poslušnost? Daniel 3:16–18; Izaiáš 43:1, 2.

Daniel 3:16–18. Odpověděli Sidrach, Mizach a Abdenágo, a řekli králi: *My se nestaráme o to, ó Nabuchodonozoře, co bychom měli odpověditi tobě. 17. Nebo aj, buďto že Bůh, jehož my ctíme, (kterýž mocen jest vytrhnouti nás z peci ohnivé rozpálené, a tak z ruky tvé, ó králi,) vytrhne nás. 18. Buď že nevytrhne, známo buď tobě, ó králi, žeť bohů tvých ctíti a obrazu zlatému, kterýž jsi postavil*

Izaiáš 43:1, 2. *Ale nyní takto praví Hospodin stvořitel tvůj, ó Jákobe, a učinitel tvůj, ó Izraeli: Neboj se, nebo vykoupil jsem tě, a povolal jsem tě jménem tvým. Můj jsi ty. 2. Když půjdeš přes vody, s tebou budu, pakli přes řeky, nepřikvačí tě; půjdeš-li přes oheň, nespálíš se, aniž plamen chytí se tebe.*

„Marné byly královy hrozby. Nemohl odvrátit muže od jejich věrnosti Vládci vesmíru. Z historie svých otců se naučili, že neposlušnost vůči Bohu má za následek hanbu, neštěstí a smrt; a že bázeň před Hospodinem je počátek moudrosti, základ veškeré opravdové prosperity. Klidně se postavili čelem k peci a řekli: „My se nestaráme o to, ó Nabuchodonozoře, co bychom měli odpověditi tobě. Nebo aj, buďto že Bůh, jehož my ctíme, (kterýž mocen jest

vytrhnouti nás z peci ohnivé rozpálené, a tak z ruky tvé, ó králi,) vytrhne nás.‘ Jejich víra zesílila, když prohlásili, že Bůh bude oslaven jejich vysvobozením, a s vítězoslavnou jistotou zrozenou z bezvýhradné důvěry v Boha dodali: ‚Bud’ že nevytrhne, známo bud’ tobě, ó králi, žeť bohů tvých ctíti a obrazu zlatému, kterýž jsi postavil, klaněti se nebudeme.“ — *Prophets and Kings*, pp. 507, 508.

c. Jak byl Bůh oslaven jejich vysvobozením? Daniel 3:19, 20, 24–28.

Daniel 3:19, 20, 24–28. *Tedy Nabuchodonozor naplněn jsa prchlivostí, tak že obličej tváří jeho se proměnil proti Sidrachovi, Mizachovi a Abdenágovi, a odpovídaje, rozkázal rozpáliti pec sedmkrát více, než obyčej měli ji rozpalovati. 20. A mužům silným, kteříž byli mezi rytíři jeho, rozkázal, aby svížíce Sidracha, Mizacha a Abdenágo, uvrhli do peci ohnivé rozpálené. . . . 24. Tedy Nabuchodonozor král zděsil se, a vstal s chvátáním, a promluviv, řekl hejtmánům svým: Zdalíž jsme neuvrhli tři mužů do prostřed peci svázaných? Odpověděli a řekli králi: Pravda jest, králi. 25. On pak odpovídaje, řekl: Aj, vidím čtyři muže rozvázané, procházející se u prostřed ohně, a není žádného porušení při nich, a čtvrtý na pohledění podobný jest synu Božímu. 26. A přistoupiv Nabuchodonozor k čelisti peci ohnivé rozpálené, mluvil a řekl: Sidrachu, Mizachu a Abdenágo, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pod’te sem. I vyšli Sidrach, Mizach a Abdenágo z prostředku ohně. 27. Shromáždívše se pak knížata, vývodové a vůdcové a hejtmáné království, hleděli na ty muže, an žádné moci neměl oheň při tělech jejich, ani vlas hlavy jejich nepřiškrvl, ani pláštové jejich se nezměnili, aniž co ohněm páchli. 28. I mluvil Nabuchodonozor a řekl: Požehnaný Bůh jejich, totiž Sidrachův, Mizachův a Abdenágův, kterýž poslal anděla svého, a vytrhl služebníky své, kteříž doufali v něho, až i rozkazu královského neuposlechli, ale těla svá vydali, aby nesloužili a neklaněli se žádnému bohu, kromě Bohu svému.*

„Ze svého královského trůnu král přihlížel a očekával, že uvidí muže, kteří se mu byli vzepřeli, zcela zničené. Jeho pocity triumfu se však náhle změnily. . . . V tvárnosti čtvrtého uprostřed ohně král rozpoznal Syna Božího. . . .

„A nyní, zapomínaje na svou vlastní velikost a důstojnost, sestoupil Nabuchodonozor ze svého trůnu. . . .

„Potom Sidrach, Mizach a Abdenágo vyšli před ohromný dav a ukázali se bez úrazu. . . . Zapomenuta byla velká zlatá socha, vztyčená s takovou okázalostí. V přítomnosti živého Boha se lidé báli a třáslí.“ — *Prophets and Kings*, pp. 509, 510.

3. PÝCHA A POKORA

Út 7. 4.

a. Jak Bůh mluvil ke králi Nabuchodonozorovi? Daniel 4:1–4.

Daniel 4:1–4. *Já Nabuchodonozor, užívaje pokoje v domě svém, a kveta na paláci svém, 2. Měl jsem sen, kterýž mne zhroutil, a myšlení na ložci svém, a to, což jsem viděl, znepokojilo mne. 3. A protože vyšla ode mne ta výpověď, aby uvedeni byli předě mne mudrci Babylonští, kteříž by mi výklad toho snu oznámili. 4. Tedy předstoupili mudrci, hvězdáři, Kaldejští a hadači. I pověděl jsem jim sen, a však výkladu jeho nemohli mi oznámiti.*

„Není divu, že úspěšný panovník, tak ctižádostivý, a tak pyšného ducha, měl být v pokušení odbočit z cesty pokory, která jediná vede k opravdové velikosti. . . . Z milosrdenství dal Bůh králi další sen, aby ho varoval před jeho nebezpečím a před pastí, která mu byla nastražena pro jeho zkázu.“ — *Prophets and Kings*, p. 515.

b. Když naposledy byl povolán Daniel, aby vyložil sen, jakou radu dal králi? Daniel 4:17–24.

Daniel 4:17–24. Strom ten, kterýž jsi viděl, veliký a mocný, jehož výsost dosahovala až k nebi, a kterýž patrný byl po vsí zemi, 18. A lístí jeho pěkné, a ovoce jeho hojné, a z něhož všickni pokrm měli, pod nimž byla zvěř polní, a na ratolestech jeho bydlili ptáci nebesí, 19. Ty jsi ten, ó králi, kterýž jsi rozšířil se a zmocnil, a velikost tvá vzrostla a vnesla se až k nebi, a panování tvé až do konce země. 20. Že pak viděl král hlásného a svatého sstupujícího s nebe, kterýž řekl: Podetněte strom ten a zkazte jej, a však kmene kořenů jeho v zemi zanechejte, a v okovách železných a ocelivých ať jest na trávě polní, aby rosou nebeskou smáčín byl, a s zvěří polní díl jeho, ažby sedm let vyplnilo se při něm: 21. Tent' jest výklad, ó králi, a ortel Nejvyššího, kterýž vyšel na pána mého krále. 22. Nebo zaženou tě lidé od sebe, a s zvěří polní bude bydlení tvé, a bylinu jako volům tobě jísti dávati budou, a rosou nebeskou smáčín budeš, až se vyplní sedm let při tobě, dokudž bys nepoznal, že panuje Nejvyšší nad královstvím lidským, a že komuž chce, dává je. 23. Že pak řekli, aby zanechán byl kmen kořenů toho stromu, království tvé tobě zůstane, jakž jen poznáš, že nebesa panují. 24. Protož ó králi, přijmi radu mou, a hříchy své spravedlností přetrhuj, a nepravosti své milostivostí k ssouzeným, zdaby prodloužen byl pokoj tvůj.

„Danielovi byl význam snu jasný a jeho smysl ho vyděsil. . . . Prorok si uvědomil, že na něj Bůh vložil vážnou povinnost zjevit Nabuchodonozorovi soud, který na něj měl dopadnout kvůli jeho pýše a aroganci.“ — *Prophets and Kings*, p. 517.

„Když Daniel věrně vyložil sen, naléhal na pyšného panovníka, aby činil pokání a obrátil se k Bohu, aby správným jednáním odvrátil hrozící pohromu.“ — *Prophets and Kings*, p. 518.

c. Jak byl král skrze Danielovu službu veden k oslavě Boha, když byl přinucen k poučení prostřednictvím těžké a pokořující zkušenosti? Daniel 4:31–34.

Daniel 4:31–34. Při skonání pak těch dnů já Nabuchodonozor pozdvihl jsem oči svých k nebi, a rozum můj ke mně se zase navrátil. I dobrořečil jsem Nejvyššímu, a živého na věky chválil jsem a oslavoval; nebo panování jeho jest panování věčné, a království jeho od národu do pronárodu. 32. A všickni obyvatelé země jako za nic počtení jsou, a podlé vůle své činí mezi vojskem nebeským i obyvateli země, aniž jest kdo, ješto by mu přes ruku dáti mohl, a říci jemu: Co to děláš? 33. Téhož času rozum můj navrátil se ke mně, a k slávě království mého ozdoba má, i důstojnost má navrátila se ke mně; nadto i hejtmané moji a knížata má hledali mne, a zmocněn

jsem v království svém, a velebnost větší jest mi přidána. 34. Nyní tedy já Nabuchodonozor chválím, vyvyšuji a oslavuji krále nebeského, jehož všickni skutkové jsou pravda, a stezky jeho soud, a kterýž chodící v pýše může snižovati.

„Sedm let byl Nabuchodonozor k užasnutí pro všechny své poddané; sedm let byl pokořen před celým světem. Pak se mu vrátil rozum a, vzhlížeje s pokorou k Bohu nebeskému, rozpoznal Božskou ruku ve svém trestu. Veřejným prohlášením uznal svou vinu a velké milosrdenství Boží ve svém obnovení. . . .

„Kdysi pyšný panovník se stal pokorným dítkem Božím; tyranský, panovačný vládce moudrým a soucitným králem. Ten, který se vzpíral a rouhal se Bohu nebeskému, nyní uznával moc Nejvyššího a opravdově se snažil podporovat bázeň před Jehovahem a štěstí svých poddaných. . . .

„Boží záměr, aby největší království na světě projevovalo Jeho chválu, se nyní naplnil. Toto veřejné prohlášení, v němž Nabuchodonozor uznal milosrdenství a dobrotu a autoritu Boží, bylo posledním skutkem jeho života zaznamenaným v posvátné historii.“ — *Prophets and Kings*, pp. 520, 521.

4. NÁPIS NA STĚĚ

St 8. 4.

a. Jaká dramatická událost náhle zastavila Balsazara, následovníka Nabuchodonozorova, v jeho rouhačském vzdoru vůči Bohu nebeskému? Daniel 5:1–6.

Daniel 5:1–6. Balsazar král učinil hody velké tisíci knížatům svým, a před nimi víno pil. 2. A když pil víno Balsazar, rozkázal přinésti nádoby zlaté a stříbrné, kteréž vynesl Nabuchodonozor otec jeho z chrámu Jeruzalémského, aby z něho pili král i knížata jeho, ženy jeho i ženiny jeho. 3. I přineseno jest nádoby zlaté, kteréž vynesli z chrámu domu Božího, kterýž byl v Jeruzalémě, a pili z něho král i knížata jeho, ženy jeho i ženiny jeho. 4. Pili víno, a chválili bohy zlaté a stříbrné, měděné, železné, dřevěné a kamenné. 5. V touž hodinu vyšli prstové ruky lidské, a psali naproti svícnu na stěně paláce královského, a král hleděl na částky ruky, kteráž psala. 6. Tedy jasnost královská změnila se, a myšlení jeho zkormoutila ho, a pasové bedr jeho rozpásali se, i kolena jeho jedno o druhé se tlouklo.

„Připuštěn ve svém mládí, aby měl účast na královské autoritě, se Balsazar pyšnil svou mocí a pozdvíhoval své srdce proti Bohu nebeskému. Měl mnoho příležitostí k poznání Božské vůle a pochopení své odpovědnosti za činění poslušnosti vůči ní. Věděl o vyhoštění svého dědečka z lidské společnosti výnosem Božím; a byl obeznámen s Nabuchodonozorovým obrácením a zázračným obnovením. Balsazar však dovolil, aby láska k rozkoši a sebezbožňování zahladily ponaučení, na která neměl nikdy zapomenout.“ — *Prophets and Kings*, pp. 522, 523.

b. Jak byl Daniel opět přiveden, aby doručil Boží poselství pohanskému králi? Daniel 5:8–16.

Daniel 5:8–16. I předstoupili všickni mudrci království, ale nemohli písma toho čísti, ani výkladu oznámiti králi. 9. Pročež král Balsazar velmi předěšen byl, a jasnost jeho změnila se na něm, ano i knížata jeho zkormoucení byli. 10. Královna pak, příčinou té věci královské a knížat jeho, do domu těch hodů vešla, a promluvivši královna, řekla: Králi, na věky živ bud'. Nechť tě neděsí myšlení tvá, a jasnost tvá nechť se nemění. 11. Jest muž v království tvém, v němž jest duch bohů svatých, v kterémž za dnů otce tvého osvícení, rozumnost a moudrost, jako moudrost bohů, nalezena, jehož král Nabuchodonozor otec tvůj knížetem mudrců, hvězdářů, Kaldejských a hadačů ustanovil, otec tvůj, ó králi, 12. Proto že duch znamenitý, i umění a rozumnost vykládání snů a oznámení pohádek, i rozvázání věcí nesnadných nalezeno při Danielovi, jemuž král jméno dal Baltazar. Nechať nyní zavalán jest Daniel, a oznámit' výklad ten. 13. Tedy přiveden jest Daniel před krále. I mluvil král a řekl Danielovi: Ty-li jsi ten Daniel, jeden z synů zajatých Judských, kteréhož přivedl král otec můj z Judstva? 14. Slyšel jsem zajisté o tobě, že duch bohů svatých jest v tobě, a osvícení i rozumnost a moudrost znamenitá nalezena jest v tobě. 15. A nyní přivedeni jsou přede mne mudrci a hvězdáři, aby mi písmo toto přečtli, a výklad jeho oznámili, a však nemohli výkladu věci té oznámiti. 16. Já pak slyšel jsem o tobě, že můžeš to, což jest nesrozumitelného, vykládati, a což nesnadného, rozvázati. Protož nyní, budeš-li moci písmo to přečísti, a výklad jeho mně oznámiti, v šarlat oblečen budeš, a řetěz zlatý na hrdlo tvé, a třetím v království po mně budeš.

„Prorok nejprve připomněl Balsazarovi věci, s kterými byl obeznámen, ale které ho nenaučily lekcí pokory, jež by ho mohla spasit. Mluvil o Nabuchodonozorově hříchu a pádu, a o tom, jak s ním Hospodin jednal – o panství a slávě, jež mu byly uděleny, o Božském soudu za jeho pýchu, a o jeho následném uznání moci a milosrdenství Boha Izraelského; a pak odvážnými a důraznými slovy Balsazara pokáral za jeho velkou bezbožnost.“ — *Prophets and Kings*, p. 529.

c. Jak se Danielův výklad naplnil oné noci? Daniel 5:17, 25–31.

Daniel 5:17, 25–31. Tedy odpověděl Daniel a řekl před králem: Darové tvoji nechť zůstávají tobě, a odplatu svou dej jinému, a však písmo přečtu králi, a výklad oznámím jemu. . . . 25. A totoť jest písmo napsané: Mene, mene, tekel, ufarsin, totiž: Zčetl jsem, zčetl, zvážil a rozdělují. 26. Tento pak jest výklad slov: Mene, zčetl Bůh království tvé, a k konci je přivedl. 27. Tekel, zvážen jsi na váze, a nalezen jsi lehký. 28. Peres, rozděleno jest království tvé, a dáno jest Médským a Perským. 29. Tedy z rozkazu Balsazarova oblékli Daniele v šarlat, a řetěz zlatý dali na hrdlo jeho, a rozhlašovali o něm, že má býti pánem třetím v království. 30. V touž noc zabit jest Balsazar král Kaldejský. 31. Darius pak Médský ujal království v letech okolo šedesáti a dvou.

„Ještě ve slavnostní síni, obklopen těmi, jejichž osud byl zpečetěn, je král od posla informován, že ‚vzato jest město jeho‘ nepřítelem, proti jehož úkladům se cítil tak bezpečně. . . . Zatímco on a jeho šlechtici pili z posvátných nádob Jehovahových, a chválili své stříbrné a zlaté bohy, Médští a Perští, když odvrátili řeku Eufrates z jejího koryta, vpochodovali do srdce nestřeženého města. Cýrovo vojsko nyní stálo pod hradbami paláce; město bylo naplněno nepřátelskými vojáky, ‚jako brouky‘ (Jeremiáš 51:14); a jejich vítězný křik byl slyšet nad zoufalým křikem překvapených hodovníků.“ — *Prophets and Kings*, p. 531.

5. V JÁMĚ LVOVÉ

Čt 9. 4.

a. Proč Danielova věrnost Bohu měla za následek pronásledování? Daniel 6:1–5.

Daniel 6:1–5. Libilo se pak Dariovi, aby ustanovil nad královstvím úředníků sto a dvacetí, kteříž by byli po všem království. 2. Nad těmi pak hejtmany tři, z nichžto Daniel přední byl, kterýmž by úředníci onino vydávali počet, aby se králi škoda nedála. 3. Tedy Daniel převyšoval ty hejtmany a úředníky, proto že duch znamenitější v něm byl. Pročež král myslil ustanoviti jej nade všim královstvím. 4. Tedy hejtmané a úředníci hledali příčiny proti Danielovi s strany království, a však žádné příčiny ani vady nemohli najíti; nebo věrný byl, aniž jaký omyl neb vada nalézala se při něm. 5. Protož muži ti řekli: Nenajdeme proti Danielovi tomuto žádné příčiny, jediné leč bychom našli něco proti němu s strany zákona Boha jeho.

„Pocty prokazované Danielovi vzbudily žárlivost předních mužů království a ti hledali důvod k stížnostem proti němu. . . .

„Danielovo bezúhonné chování ještě více podnítilo žárlivost jeho nepřátel. . . .

„Proto hejtmané a úředníci, radíce se spolu, vymysleli plán, skrze nějž doufali, že dokážou proroka zničit.“ — *Prophets and Kings*, pp. 539, 540.

b. Co se stalo kvůli tomu, že Daniel odmítl zaváhat? Daniel 6:11–17.

Daniel 6:11–17. Tedy muži ti shromáždivše se a naležše Daniele, an se modlí a pokorně prosí Boha svého, 12. Tedy přistoupili a mluvili k králi o záповědi královské: Zdaliž jsi nevydal mandátu, aby každý člověk, kdož by koli něčeho žádal od kterého boha neb člověka až do třidceti dnů, kromě od tebe, králi, uvržen byl do jámy lvové? Odpověděv král, řekl: Pravěť jest slovo to, podlé práva Médského a Perského, kteréž jest neproměnitelné. 13. Tedy odpovídajíce, řekli králi: Daniel ten, kterýž jest z zajatých synů Judských, nechtěl dbáti na tvé, ó králi, nařízení, ani na mandát tvůj, kterýž jsi vydal, ale třikrát za den modlívá se modlitbou svou. 14. Tedy král, jakž uslyšel tu řeč, velmi se zarmoutil nad tím, a uložil král v mysli své vysvoboditi Daniele, a až do západu slunce usiloval ho vytrhnouti. 15. Ale muži ti shromáždivše se k králi, mluvili jemu: Věz, králi, že jest takové právo u Médských a Perských, aby každá výpověď a nařízení, kteréž by král ustanovil, neproměnitelné bylo. 16. I řekl král, aby přivedli Daniele, a uvrhli jej do jámy lvové. Mluvil pak král a řekl Danielovi: Bůh tvůj, kterémuž sloužíš ustavičně, on vysvobodí tebe. 17. A přinesen jest kámen jeden, a položen na díru té jámy, a zapečetil ji král prstenem svým a prsteny knížat svých, aby nebyl změněn ortel při Danielovi.

„Ačkoli si byl plně vědom důsledků své věrnosti Bohu, jeho duch nezaváhal. Před těmi, kdož plánovali jeho zkázu, si nedovolil ani zdánlivě naznačit, že by jeho spojení s Nebem bylo přerušeno. Ve všech případech, kdy měl král právo poroučet, Daniel poslechl; ale ani král, ani jeho výnos ho nemohli přimět, aby se odchýlil od věrnosti Králi králů.“ — *Prophets and Kings*, p. 542.

c. Jak byl Bůh už zase oslaven skrze Svého služebníka? Daniel 6:19–23, 27.

Daniel 6:19–23, 27. Tedy král hned ráno vstav na úsvitě, s chvátáním šel k jámě lvové. 20. A jakž se přiblížil k jámě, hlasem žalostným zavolal na Daniele, a promluviv král, řekl Danielovi: Danieli, služebníče Boha živého, Bůh tvůj, kterémuž ty sloužíš ustavičně, mohl-liž tě vysvoboditi od lvů? 21. Tedy Daniel mluvil s králem, řka: Králi, na věky buď živ. 22. Bůh můj poslal anděla svého, kterýž zavřel ústa lvů, aby mi neuškodili; nebo před ním nevina nalezena jest při mně, nýbrž ani proti tobě, králi, nic zlého jsem neučinil. 23. Tedy král velmi se z toho zrađoval, a rozkázal Daniele vytáhnouti z jámy. I vytažen byl Daniel z jámy, a žádného úrazu není nalezeno na něm; nebo věřil v Boha svého. . . . 27. [On] vysvobozuje a vytrhuje, a činí znamení a divy na nebi i na zemi, kterýž vysvobodil Daniele z moci lvů.

„Bůh nezabránil Danielovým nepřátelům, aby ho uvrhli do lví jámy; dovolil zlým andělům a bezbožným lidem, aby zašli tak daleko a dosáhli svého cíle; ale to proto, aby mohl učinit vysvobození Svého služebníka výraznějším a porážku nepřátel pravdy a spravedlnosti úplnější. „Zajisté i hněv člověka chváliti tě musí“ (Žalm 76:11), dosvědčuje žalmista. Skrze odvahu tohoto jednoho muže, který se rozhodl řídit se raději právem než politikou, měl být Satan poražen a Boží jméno mělo být velebeno a ctěno.“ — *Prophets and Kings*, pp. 543, 544.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 10. 4.

- 1. Jak můžeme dnes napodobovat moudrá rozhodnutí čtyř Hebrejců?**
- 2. Jak nás procházení zkouškami může posílit a otevřít dveře ke svědectví světu?**
- 3. Jaká ponaučení si vzal král Nabuchodonozor, která vedla k jeho obrácení?**
- 4. Co se mohou dnešní vůdci naučit z Balsazarovy poslední noci v Babyloně?**
- 5. Jak může Danielův příběh povzbudit Boží lid, který čelí pronásledování?**

Budoucí říše odhaleny

„A on proměňuje časy i chvíle; ssazuje krále, i ustanovuje krále; dává moudrost moudrým a umění majícím rozum“ (Daniel 2:21).

Doporučená četba: *Prophets and Kings*, pp. 491–502.

„Síla národů, stejně jako jednotlivců, nespočívá v příležitostech nebo zařízeních, které je zdánlivě činí neporazitelnými; nespočívá v jejich honosné velikosti. Měří se věrností, s jakou naplňují Boží záměr.“ — *Prophets and Kings*, p. 502.

1. PŮSOBIVÝ SEN

Ne 12. 4.

a. Co přikázal král Nabuchodonozor poté, co se probudil ze znepokojujícího snu? Daniel 2:1, 2.

Daniel 2:1, 2. Léta pak druhého kralování Nabuchodonozora měl Nabuchodonozor sen, a děsil se duch jeho, až se tudy i ze sna protrhl. 2. I rozkázal král svolati mudrce, a hvězdáře i kouzelníky a Kaldejské, aby oznámili králi sen jeho. Kterížto přišli, a postavili se před králem.

b. Jak královi rádcové reagovali na jeho neobvyklou žádost? Daniel 2:3–7.

Daniel 2:3–7. Tedy řekl jim král: Měl jsem sen, a předěsil se duch můj, tak že nevím, jaký to byl sen. 4. I mluvili Kaldejší králi Syrsky: Králi, na věky buď živ. Pověz sen služebníkům svým, a oznámíte výklad. 5. Odpověděl král a řekl Kaldejským: Ten sen mi již z paměti vyšel. Neoznámíte-li mi snu i výkladu jeho, na kusy rozsekáni budete, a domové vaši v záchody obráceni budou. 6. Pakli mi sen i výklad jeho oznámíte, daru, odpłaty a slávy veliké důjdete ode mne. A protože sen i výklad jeho mi oznámte. 7. Odpověděli po druhé a řekli: Nechat' král sen poví služebníkům svým, a výklad jeho oznámíme.

„Král věděl, že pokud dokážou skutečně sdělit výklad, dokážou sdělit i sen. Hospodin ve Svě prozřetelnosti dal Nabuchodonozorovi tento sen a způsobil, aby na jeho podrobnosti zapomněl, zatímco v jeho mysli zůstal děsivý dojem, aby mohla být odhalena předstírání mudrců Babylonských.“ — *The Sanctified Life*, p. 34.

c. Navzdory svým tvrzením o spojení s duchovním světem a posmrtným životem, co títo mudrci Babylonští přiznali? Daniel 2:8–11.

Daniel 2:8–11. Odpověděl král a řekl: Jistotně rozumím tomu, že naschvál odtahujete, vidouce, že mi vyšel z paměti ten sen. 9. Neoznámíte-li mi toho snu, jistý jest ten úsudek o vás. Nebo řeč lživou a chytrou smyslili jste sobě, abyste mluvili přede mnou, ažby se čas proměnil. A protože sen mi povězte,

a zvím, budete-li mi moci i výklad jeho oznámiti. 10. Odpověděli Kaldejští králi a řekli: Není člověka na zemi, kterýž by tu věc králi oznámiti mohl. Nadto žádný král, kníže neb potentát takové věci se nedoptával na žádném mudrci a hvězdáři aneb Kaldeovi. 11. Nebo ta věc, na niž se král ptá, nesnadná jest, a není jiného, kdo by ji oznámiti mohl králi, kromě bohů, kteříž bydleni s lidmi nemají.

„Plní strachu z následků svého selhání se mágové snažili králi ukázat, že jeho žádost je nerozumná a že jeho zkouška přesahuje to, co se kdy bylo od kohokoli požadovalo.“ — *Prophets and Kings*, p. 492.

2. DANIEL ZASAHUJE

Po 13. 4.

a. Jak král reagoval na to, že mu mudrci neodhalili a nevyložili jeho sen, a jak se do toho zapletl Daniel? Daniel 2:12–16.

Daniel 2:12–16. Z té příčiny rozlítl se král a rozhněval velmi, a přikázal, aby zhubili všechny mudrce Babylonské. 13. A když vyšel ortel, a mudrci mordováni byli, hledali i Daniele a tovaryšů jeho, aby zmordováni byli. 14. Tedy Daniel odpověděl moudře a opatrně Ariochovi, hejtmanu nad žoldnéři královskými, kterýž vyšel, aby mordoval mudrce Babylonské. 15. A odpovídaje, řekl Ariochovi, hejtmanu královskému: Proč ta výpověď náhle vyšla od krále? I oznámil tu věc Arioch Danielovi. 16. Pročež Daniel všed, prosil krále, aby jemu prodlel času k oznámení výkladu toho králi.

„Mezi těmi, které hledali úředníci, kteří se připravovali naplnit ustanovení královského dekretu, byl Daniel a jeho přátelé. Když jim bylo řečeno, že podle dekretu musejí také zemřít, Daniel se ‚moudře a opatrně‘ zeptal Ariocha, velitele královské stráže: ‚Proč ta výpověď náhle vyšla od krále?‘ Arioch mu vyprávěl příběh o králově rozrušení nad svým pozoruhodným snem a o tom, jak se mu nepodařilo získat pomoc od těch, ve které dosud vkládal plnou důvěru. Když to Daniel uslyšel, vzal svůj život do vlastních rukou, odvážil se před krále a prosil, aby mu byl dán čas, aby mohl požádat svého Boha, aby mu zjevil sen a jeho výklad.

„Panovník této žádosti vyhověl. ‚A odšed Daniel do domu svého, oznámil tu věc Chananiášovi, Mizaelovi a Azariášovi, tovaryšům svým.‘ Společně žádali o moudrost od Zdroje světla a poznání. Jejich víra byla silná ve vědomí, že je Bůh byl postavil tam, kde jsou, že konají Jeho dílo a plní požadavky povinnosti.“ — *Prophets and Kings*, p. 493.

b. Co se můžeme naučit z toho, jak se Daniel a jeho společníci při této příležitosti modlili? Daniel 2:17–23.

Daniel 2:17–23. A odšed Daniel do domu svého, oznámil tu věc Chananiášovi, Mizaelovi a Azariášovi, tovaryšům svým, 18. Aby se za milosrdenství modlili Bohu nebeskému příčinou té věci tajné, a nebyli zahubeni Daniel a tovaryši jeho s pozůstalými mudrci Babylonskými.

19. I zjevena jest Danielovi u vidění nočním ta věc tajná. Pročež Daniel dobrořečil Bohu nebeskému. 20. Mluvil pak Daniel a řekl: Buď jméno Boží požeňáno od věků až na věky, nebo moudrost a síla jeho jest. 21. A on proměňuje časy i chvíle; ssazuje krále, i ustanovuje krále; dává moudrost moudrým a umění majícím rozum. 22. On zjevuje věci hluboké a skryté; zná to, což jest v temnostech, a světlo s ním přebývá. 23. Ó Bože otců mých, teď oslavuji a chválím, že jsi mne moudrostí a silou obdaril, ovšem nyní, že jsi mi oznámil to, čehož jsme žádali od tebe; nebo věc královu oznámil jsi nám.

„V dobách zmatku a nebezpečí se [Daniel a jeho společníci] vždy obraceli k [Bohu] o vedení a ochranu, a On se jim ukázal jako všudypřítomná pomoc. Nyní se s kajícím srdcem znovu podrobili Soudci země, prosíce Jej, aby jim v tomto jejich čase zvláštní nouze daroval vysvobození. A neprosili nadarmo. Bůh, kterého ctíli, nyní poctil je. Duch Hospodinův na nich spočinul, a Danielovi byl, v nočním vidění, zjeven králův sen a jeho význam.“ — *Prophets and Kings*, pp. 493, 494.

„[Čtyři Hebrejci] nežádali Boží milosrdenství nadarmo. Daniel pak svolal své společníky a děkoval Bohu, že jejich modlitby byly vyslyšeny a zodpovězeny, a oni Bohu předložili oběť chvály a díkůvzdání, která byla Vládci vesmíru zcela přijatelná. [Citováno Daniel 2:20–22.] Daniel a jeho společníci měli shromáždění chvály a celý nebeský vesmír se s nimi spojil v díkůvzdání.“ — *The Youth's Instructor*, November 22, 1894.

3. ZVLÁŠTNÍ SOCHA

Út 14. 4.

a. Jak Daniel oslovil Nabuchodonozora ohledně zjevení jeho snu? Daniel 2:24–30.

Daniel 2:24–30. A protože Daniel všel k Ariochovi, kteréhož ustanovil král, aby zhubil mudrce Babylonské. A přišed, takto řekl jemu: Mudrců Babylonských nezahlazuj; uveď mne před krále a výklad ten králi oznámím. 25. Tedy Arioch s chvátáním uvedl Daniele před krále, a takto řekl jemu: Našel jsem muže z zajatých synů Judských, kterýž výklad ten králi oznámí. 26. Odpověděl král a řekl Danielovi, jehož jméno bylo Baltazar: Budeš-liž ty mi moci oznámiti sen, kterýž jsem viděl, i výklad jeho? 27. Odpověděl Daniel králi a řekl: Té věci tajné, na niž se král doptává, nikoli nemohou mudrci, hvězdáři, věšťci a hadači králi oznámiti. 28. Ale však jest Bůh na nebi, kterýž zjevuje tajné věci, a on ukázal králi Nabuchodonozorovi, co se dítí bude v potomních dnech. Sen tvůj, a což jsi ty viděl na ložci svém, toto jest: 29. Tobě, ó králi, na mysl přicházelo na ložci tvém, co bude potom, a ten, kterýž zjevuje tajné věci, ukázalť to, což budoucího jest. 30. Strany pak mne, ne skrže moudrost, kteráž by při mně byla nade všechny lidi, ta věc tajná mně zjevena jest, ale skrže modlitbu, aby ten výklad králi oznámen byl, a ty myšlení srdce svého abys zvěděl.

„Pohleďte na Židovského zajatce, klidného a rozvážného, v přítomnosti panovníka nejmocnější říše světa. Svými prvními slovy se zřekl pocty pro sebe a vyzdvihl Boha jako zdroj veškeré moudrosti. Na úzkostlivou královu otázku: „Budeš-liž ty mi moci oznámiti sen, kterýž jsem viděl, i výklad jeho?“

odpověděl: „Té věci tajné, na niž se král doptává, nikoli nemohou mudrci, hvězdáři, věšťci a hadači králi oznámiti. Ale však jest Bůh na nebi, kterýž zjevuje tajné věci, a on ukázal králi Nabuchodonozorovi, co se díti bude v potomních dnech.“ — *Prophets and Kings, pp. 494–497.*

„Židovský zajatec stál před panovníkem nejmocnější říše, na kterou kdy slunce svítilo. Navzdory svému bohatství a slávě byl Nabuchodonozor ve velké úzkosti mysli, ale mladý vyhnanec byl klidný a šťastný ve svém Bohu. Tehdy, pokud vůbec někdy, se naskytla Danielovi příležitost povýšit sebe – zdůraznit svou vlastní dobrotu a nadřazenou moudrost. Avšak jeho prvním úsilím bylo zřít se veškeré pocty pro sebe, a vyvýšit Boha jako Zdroj moudrosti.“ — *The Youth's Instructor, September 1, 1903.*

b. Popište sochu, kterou král spatřil ve svém snu. Daniel 2:31–33.

Daniel 2:31–33. Ty králi, viděl jsi, a aj, obraz nějaký veliký, (obraz ten byl znamenitý a blesk jeho náramný,) stál naproti tobě, kterýž na pohledění byl hrozný. 32. Toho obrazu hlava byla z zlata výborného, prsy jeho a ramena jeho z stříbra, a břicho jeho i bedra jeho z mědi, 33. Hnátové jeho z železa, nohy jeho z částky z železa a z částky z hlíny.

„Král s vážnou pozorností naslouchal tomu, jak byla každá podrobnost vyprávěna, a poznal, že je to ten sen, který ho tolik byl znepokojil; a byl připraven přijmout laskavě jeho výklad.“ — *The Youth's Instructor, September 1, 1903.*

„Král králů se chystal sdělit Babylonskému panovníkovi velkou pravdu. Bůh chtěl zjevit, že má moc nad královstvími světa, moc dosadit na trůn krále i sesadit krále. Nabuchodonozorova mysl měla být, pokud možno, probuzena k vědomí jeho zodpovědnosti vůči Nebi. Měly se před ním odhalit budoucí události, sahající až do konce času.“ — *Prophets and Kings, p. 498.*

c. Co se stalo se sochou, když na ni král hleděl? Daniel 2:34, 35.

Daniel 2:34, 35. Hleděls na to, až se utrhł kámen, kterýž nebýval v rukou, a udeřil obraz ten v nohy jeho železné a hliněné, a potřel je. 35. A tak potřino jest spolu železo, hlina, měď, stříbro i zlato, a bylo to všecko jako plevy z placu letního, a zanesl to vítr; tak že místa jejich není nalezeno. Kámen pak ten, kterýž udeřil v obraz, učiněn jest horou velikou, a naplnil všecku zemi.

4. SEN VYLOŽEN

St 15. 4.

a. Co znamenala hlava ze zlata? Daniel 2:36–38.

Daniel 2:36–38. Toť jest ten sen. Výklad jeho také povíme králi: 37. Ty králi, jsi král králů; nebo Bůh nebeský dal tobě království, moc a sílu i slávu. 38. A všeliké místo, na němž přebývají synové lidští, zvěř polní i ptactvo nebeské dal v ruku tvou, a pánem tě ustavil nade všemi těmi věcmi. Ty jsi ta hlava zlatá.

„Za krále Nabuchodonozora byl Babylon nejbohatším a nejmocnějším královstvím na zemi. Jeho bohatství a nádhera byly slabě vyličený Inspirací.“ — *The Youth's Instructor, September 29, 1903.*

b. Které říše byly symbolizovány následujícími kovy? Daniel 2:39, 40.

Daniel 2:39, 40. Ale po tobě povstane království jiné, nižší než tvé, a jiné království třetí měděné, kteréž panovati bude po vsi zemi. 40. Království pak čtvrté bude tvrdé jako železo. Nebo jakož železo drobí a zemdlévá všecko, tak, pravím, jako železo, kteréž potírá všecko, i ono potře a potříská všecko.

„Prorocství sledovalo vzestup a pokrok velkých světových říší – Babylona, Médo-Persie, Řecka a Říma.“ — *Prophets and Kings*, p. 535.

„Daniel. . . oznámil Nabuchodonozorovi, že jeho království bude nahrazeno. Jeho velikost a moc v Božím světě dosáhnou svého konce a povstane druhé království, které také bude mít své období zkoušky, zda bude vyvyšovat jediného Vládcu, jediného pravého Boha. Pokud tak neučiní, jeho sláva pomine a jeho místo zaujme třetí království. Také toto království, provedeno zkouškou poslušnosti či neposlušnosti, pomine; a čtvrté, silné jako železo, si podmaní národy světa. Tyto předpovědi Nekonečného Boha, zaznamenané na prorocké stránce a vysledované na stránkách dějin, byly dány proto, aby ukázaly, že Bůh je vládnoucí mocí v záležitostech tohoto světa. On proměňuje časy i chvíle, sesazuje krále i ustanovuje krále, aby naplnil Svůj vlastní záměr.“ — *The Youth's Instructor*, September 29, 1903.

„Babylon zanikl, protože ve svém blahobytu zapomněl na Boha, a slávu svého blahobytu připisoval lidskému úspěchu.

„Médo-Perské království postihl hněv nebes, protože v tomto království byl pošlapáván Boží zákon. Bázeň před Hospodinem nenašla žádné místo v srdcích lidí. Převládajícími vlivy v Médo-Perské říši byly bezbožnost, rouhání a zkaženost.

„Království, která následovala, byla ještě nižší a zkaženější. Chátrala, protože se zřekla své věrnosti Bohu. Jak na Něj zapomínala, klesala stále níže a níže na stupnici morálních hodnot.“ — *The Youth's Instructor*, September 22, 1903.

c. Jak království představována chodidla a prsty byla jedinečná? Daniel 2:41–43.

Daniel 2:41–43. Že jsi pak viděl nohy a prsty z částky z hlíny hrncířské a z částky z železa, království rozdílne znamená, v němž bude něco mocnosti železa, tak jakž jsi viděl železo smíšené s hlinou ničemnou. 42. Ale prstové nohy z částky z železa a z částky z hlíny znamenají království z částky mocné a z částky ku potřebě snadné. 43. A že jsi viděl železo smíšené s hlinou ničemnou, ukazuje, že se přízniti budou vespolek lidé, a však nebude se přidržeti jeden druhého, tak jako železo nedrží se s hlinou.

„Naše postavení je na soše Nabuchodonozorově znázorněno prsty na nohou v rozděleném stavu, a z rozpadajícího se materiálu, který nedrží pohromadě.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 361.

a. Jaké království přinese konec celému systému světových mocností? Daniel 2:44, 45.

Daniel 2:44, 45. Za dnů pak těch králů vzbudí Bůh nebeský království, kteréž na věky nebude zkaženo, a království to na žádného jiného nepadne, ale ono potře a konec učiní všechněm těm královstvím, samo pak státi bude na věky, 45. Tak jakž jsi viděl, že se s hory utrhl kámen, kterýž nebýval v rukou, a potřel železo, měď, hlinu, stříbro a zlato. Bůh veliký oznámil králi, co býti má potom, a pravý jest sen ten i věrný výklad jeho.

„Sen o velké soše, odhalující před Nabuchodonozorem události sahající až do konce času, mu byl dán, aby pochopil svou roli, kterou měl sehrát v dějinách světa, a vztah, který jeho království bude mít ke království nebeskému. Ve výkladu snu byl jasně poučen ohledně zřízení Božího věčného království.“
— *Prophets and Kings, p. 503.*

b. Kdy začne vláda království Božího ve slávě? Jan 18:36; Matouš 25:31–34; 26:64; Zjevení 6:15–17.

Jan 18:36. Odpověděl Ježíš: Království mé není z tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán Židům. Ale nyní mé království není odsud.

Matouš 25:31–34. Když pak přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své, 32. A shromáždění budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různu, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů. 33. A postaví ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici. 34. Tedy dí Král těm, kteříž na pravici jeho budou: Podtěž požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.

Matouš 26:64. Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží, a přicházejícího na oblacích nebeských.

Zjevení 6:15–17. A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skáli hor. 16. A řekli horám i skáli: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka. 17. Neboť jest přišel ten den veliký hněvu jeho. I kdo bude moci ostáti?

„Naše království není z tohoto světa. Čekáme, až náš Pán z nebe sestoupí na zem, aby svrhnul veškerou autoritu a moc, a nastolil Svě věčné království. . . . Proroctví nám ukazuje, že velký den Boží je přímo před námi. Velmi spěchá.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 360, 361.*

c. Jak král reagoval na Danielův úspěch v odhalení jeho snu? Daniel 2:46–49.

Daniel 2:46–49. Tedy král Nabuchodonozor padl na tvář svou, a poklonil se Danielovi, a rozkázal, aby oběti a vůně libé obětovali jemu. 47. A odpovídaje král Danielovi, řekl: V pravdě že Bůh váš jest Bůh bohů a Pán králů, kterýž zjevuje skryté věci, poněvadž jsi mohl vyjeviti tajnou věc tuto. 48. Tedy král zvelebil Daniele, a dary veliké a mnohé dal jemu, a pánem ho učinil nade vši krajinou Babylonskou, a knížetem nad vývodami, a nade všemi mudrci Babylonskými. 49. Daniel pak vyžádal na králi, aby představil krajině Babylonské Sidracha, Mizacha a Abdenágo. Ale Daniel býval v bráně královské.

„Danielův výklad tohoto snu vedl k tomu, že jemu a jeho společníkům král prokázal čest a důstojnost. . . . Danielovi tři společníci byli učiněni rádcí, soudci a vládcí v zemi. Tito mužové nebyli namyšleni marnivostí, ale viděli a radovali se, že Bůh je uznáván nade všechny pozemské mocnáře a že Jeho království je vyvyšováno nade všechna pozemská království.“ — *The Youth's Instructor, September 8, 1903.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 17. 4.

- 1. Co zjistil král Nabuchodonozor ohledně svých důvěryhodných mudrců?**
- 2. Co je důležitého na tom, že je zaznamenána Danielova modlitba díkyvdání, ale nikoli jeho prosebná modlitba?**
- 3. Přestože byl Daniel nejmoudřejším mužem v Babyloně, jakou měl vlastnost?**
- 4. Popište charakteristiky království představených měnicími se kovy.**
- 5. Kdy se naplní část snu týkající se kamene?**

Danielovo první vidění

„Viděl jsem, an roh ten válku vedl s svatými, a přemáhal je, až přišel Starý dnů, a oddán jest soud svatým výsostí, a čas přišel, aby to království svatí obdrželi“ (Daniel 7:21, 22).

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 479–491;

Early Writings, pp. 54–56.

„Jak se blížíme k závěru dějin tohoto světa, proroctví zaznamenaná Danielem si vyžadují naši zvláštní pozornost, jelikož se vztahují právě k době, ve které žijeme.“ — *Prophets and Kings*, p. 547.

1. ČTYŘI VĚTRY, ČTYŘI ŠELMY

Ne 19. 4.

a. Kdy Daniel dostal své první proročké vidění, a jak na něj reagoval? Daniel 7:1, 15, 16 (první část).

Daniel 7:1, 15, 16 (první část). *Léta prvního Balsazara krále Babylonského Daniel měl sen a vidění svá na ložci svém, i napsal ten sen krátkými slovy. . . . 15. I zhrozil se duch můj ve mně Danielovi u prostřed těla, a vidění má předěsila mne. 16. Tedy přistoupil jsem k jednomu z přistojících, a ptal jsem se ho na jistotu vši té věci. . . .*

„Krátkce před pádem Babylona, když Daniel přemýšlel o těchto proroctvích a žádal Boha o porozumění časům, byla mu dána řada vidění týkajících se vzestupu a pádu království. S prvním viděním, jak je zaznamenáno v sedmé kapitole knihy Daniele, byl dán výklad; přesto ne vše bylo prorokovi objasněno.“ — *Prophets and Kings*, p. 553.

b. Co představovaly viděné přírodní živly? Daniel 7:2; Zjevení 17:15; Jeremiáš 25:31–33.

Daniel 7:2. *Mluvil Daniel a řekl: Viděl jsem u vidění svém v noci, a aj, čtyři větrové nebeští bojovali na moři velikém.*

Zjevení 17:15. *I řekl mi: Vody, kteréžs viděl, kdež nevěstka sedí, jsou lidé, a zástupové, a národové, a jazykové.*

Jeremiáš 25:31–33. *I průjde hřmot až do konce země. Nebo rozepři má Hospodin s těmi národy, v soud vchází sám se všelikým tělem; bezbožníky vydá pod meč, dí Hospodin. 32. Takto praví Hospodin zástupů: Aj, bída půjde z národu na národ, a vichřice veliká strhne se od končin země. 33. I budou zbiti od Hospodina v ten čas od konce země až do konce země; nebudou oplakáni, ani sklizeni, ani pochováni, místo hnoje na svrchnku země budou.*

c. Jak anděl vysvětlil význam čtyř velkých šelem, které povstaly? Daniel 7:3, 16 (poslední část), 17.

Dan 7,3. A čtyři šelmy veliké vystupovaly z moře, jedna od druhé rozdílná. . . . 16. . . . I pověděl mi, a výklad řeči mi oznámil: 17. Ty šelmy veliké, kteréž jsou čtyry, jsou čtyři králové, kteréž povstanou z země,

„Velká království, která vládla světu, byla proroku Danielovi představena jako dravé šelmy.“ — *The Great Controversy*, pp. 439, 440.

2. NÁSLEDNÉ ŘÍŠE

Po 20. 4.

a. Která ze čtyř šelem byla první, a jakou říši představovala? Daniel 7:4; Jeremiáš 50:17; Abakuk 1:6–8.

Daniel 7:4. První podobná lvu, a křídla orliči měla. Hleděl jsem, až vytrhána byla křídla její, jimiž se vznášela od země, tak že na nohách jako člověk státi musila, a srdce lidské dáno jest jí.

Jeremiáš 50:17. Hovádko zahnané jest Izrael, kteréž lvové splášili. Nejprve zžíral je král Assyrský, tento pak poslednější, Nabuchodonozor král Babylonský, kosti jeho potřel.

Abakuk 1:6–8. Nebo aj, já vzbudím Kaldejské, národ lýtý a rychlý, kterýž zjezdí všecku širokost země, aby dědičně opanoval příbytky jiných. 7. Strašlivý a hrozný, od něhož soud jeho i vyvýšenost jeho vyjde. 8. Koni jeho rychlejší budou než rysové, a lítější nad vlky večerní; veliké množství bude jezdců jeho, kteřížto jezdcí jeho zdaleka přijedou, a přiletí jako orlice, kteráž chvátá na pastvu.

„[Babylon] nenaplnil Boží záměr; a když přišel Jeho čas, toto království pýchy a moci, ovládané muži s nejvyšším intelektem, bylo zlomené, rozdrcené, bezmocné. Kristus prohlásil: ‚Beze mne nic nemůžete učiniti.‘ Slavní Babylonsští státníci se nepovažovali za závislé na Bohu. Mysleli si, že si veškerou svou velkolepost a slávu stvořili sami. Ale když Bůh promluvil, byli jako tráva, která usychá, a květ trávy, který vadne. Pouze slovo a vůle Boží trvají navěky.“ — *The Youth's Instructor*, September 29, 1903.

b. Jak byla popsána druhá šelma, a jakou říši představovala? Daniel 7:5.

Daniel 7:5. A aj, jiná šelma druhá podobná nedvědu, kteráž panství jedno vyzdvihla, a tři žebra v ústech jejích, mezi zuby jejimi, a tak mluveno bylo k ní: Vstaň, nažer se hojně masa.

„Každému národu, který se objevil na jevišti dějin, bylo dovoleno zaujmout své místo na zemi, aby se ukázalo, zda naplní záměr ‚Hlásného a Svatého.‘ Proroctví popisovalo vzestup a pád velkých světových říší – Babylona, Médo-Persie, Řecka a Říma. S každou z nich, stejně jako s národy menší moci, se historie opakovala. Každá měla své období zkoušky, každá selhala, její sláva pohasla, její moc odešla a její místo bylo obsazeno jinou.

„Zatímco národy odmítaly Boží zásady a tímto odmítnutím si způsobily svou vlastní zkázu, bylo stále zřejmé, že Božský, převládající záměr působil skrze všechna jejich hnutí.“ — *Education*, pp. 176, 177.

c. Jaké zvláštní prvky charakterizovaly třetí šelmu, představující Řeckou říši?

Daniel 7:6.

Daniel 7:6. Potom jsem viděl, a aj, jiná podobná pardovi, kteráž měla čtyři křídla ptačí na hřbetě svém, a čtyřhlavá byla šelma ta, již moc dána byla.

„Kdyby tato různá království měla vždy před sebou bázeň Hospodinovu, byla by jim dána moudrost a moc, které by je svázaly dohromady a udržely je silné. Avšak vládci království světa činili Boha svou silou pouze tehdy, když byli sužováni a zmateni. . . . Byli nuceni obracet se na ty, jejichž myslí byly osvětleny nebeským světlem, pro vysvětlení tajemství, která nemohli pochopit.“ — *The Youth's Instructor*, September 29, 1903.

3. ŘÍM, ČTVRTÁ ŘÍŠE

Út 21. 4.

a. Proč bylo tak obtížné popsat čtvrtou šelmu přirozenými termíny?

Daniel 7:7.

Daniel 7:7. Potom viděl jsem u viděních nočních, a aj, šelma čtvrtá strašlivá a hrozná a velmi silná, mající zuby železné veliké, kteráž zžírala a potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala; a ta byla rozdílná ode všech šelm, kteréž byly před ní, a měla rohů deset.

„Duch Svátý představuje světová království symbolem divokých dravých šelm, ale Kristus je ‚Beránek Boží, kterýž snímá hříchy světa.‘ (Jan 1:29.) V Jeho plánu vlády není použití hrubé síly k donucení svědomí.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 77.

„Kříž byl spojován s mocí Říma. Byl nástrojem nejkrutější a nejponižující formy smrti. Ti nejhorší zločinci museli nést kříž na místo popravky; a často, když jim měl být vložen na ramena, se bránili se zoufalým násilím, dokud nebyli přemoženi a ten mučící nástroj nebyl k nim připoután.“ — *The Desire of Ages*, pp. 416, 417.

b. Co bylo vidět mezi rohy čtvrté šelmy? Daniel 7:8.

Daniel 7:8. Pilně jsem šetřil těch rohů, a hle, roh poslední malý vyrostal mezi nimi, a tři z těch rohů prvních vyvráceni jsou před ním; a aj, oči podobné očím lidským v rohu tom, a ústa mluvící pyšně.

„V šestém století se papežství pevně ustanovilo, Jeho sídlo moci bylo upevněno v císařském městě, a Římský biskup byl prohlášen za hlavu celé církve. Pohanství ustoupilo papežství. Drak dal šelmě ‚sílu svou, a trůn svůj, i moc velikou.‘ (Zjevení 13:2.) A nyní začalo 1260 let papežského útlaku předpovězených v proroctvích Daniela a Zjevení. (Daniel 7:25; Zjevení 13:5–7.) Křesťané byli nuceni vybrat si, zda se vzdají své neporušenosti a

přijmou papežské obřady a bohoslužbu, nebo zda stráví své životy v žalářích či vytrpí smrt na mučidlech, na hranicích nebo sekerou kata. Nyní se naplnila slova Ježíšova: „Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratří, od příbuzných i od přátel, a zmurdují některé z vás. A budete v nenávisti u všech pro jméno Mé.“ (Lukáš 21:16, 17.) Pronásledování věřících se rozpoutalo s větší zuřivostí než kdykoli předtím, a svět se stal rozlehlým bojištěm. Po staletí nacházela církev Kristova útočiště v ústraní a neznámu. Prorok praví: „Žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby ji tam živili za dnů tisíc dvě stě a šedesát.“ (Zjevení 12:6.)“ — *The Great Controversy*, pp. 54, 55.

c. Co chtěl Daniel vědět poté, co viděl vidění? Daniel 7:19, 20.

Daniel 7:19, 20. Tedy žádostiv jsem byl zprávy o šelmě čtvrté, kteráž rozdílná byla ode všech jiných, hrozná velmi; zubové její železní, a pazoury její ocelivé, kteráž zžírala, potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala. 20. Tolikéž o rozích desíti, kteříž byli na hlavě její, a o posledním, kterýž vyrostl, a před ním spadli tři; o tom rohu, pravím, kterýž měl oči a ústa mluvící pyšně, a byl na pohledění větší než jiní.

4. MALÝ ROH

St 22. 4.

a. Co anděl vysvětlil ohledně hrozně čtvrté šelmě, která představovala Římskou říši? Daniel 7:23.

Daniel 7:23. Řekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, kteréž rozdílné bude ode všech království, a zžije všecku zemi, a zmlátí ji a potře ji.

b. Co bylo zjeveno o malém rohu? Daniel 7:24.

Daniel 7:24. Rohů pak deset znamená, že z království toho deset králů povstane, a poslední povstane po nich, kterýž bude rozdílný od prvních, a poníží tři králů.

„Rozsáhlá říše Římská se rozpadla na kusy a z jejích trosek povstala mocná mocnost, Římskokatolická církev. Tato církev se chlubí svou neomylností a dědičným náboženstvím. Avšak toto náboženství je hrůzou pro všechny, kdož jsou obeznámeni s utajovanými věcmi tajemství nepravosti. Kněží této církve si udržují svou nadvládu tím, že drží lidi v nevědomosti o Boží vůli, jak je zjevena v Písmu.“ — *The Youth's Instructor*, September 22, 1903.

c. Proti komu bude namířen hněv moci malého rohu? Daniel 7:21, 25.

Daniel 7:21, 25. Viděl jsem, an roh ten válku vedl s svatými, a přemáhal je, . . . 25. A slova proti Nejvyššímu mluviti bude, a svaté výsostí potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydáni budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů.

„Nástup Římskokatolické církve k moci znamenal začátek Temného Středověku. Jak její moc rostla, temnota se prohlubovala. Víra byla přenesena z Krista, pravého základu, na Římského papeže. Místo aby lidé doufali v Syna Božího pro odpuštění hříchů a pro věčné spasení, vzhlíželi k papeži a ke kněžím a prelátům, jimž delegoval pravomoc. Lidé byli učeni, že papež

je jejich pozemským prostředníkem a že nikdo se nemůže přiblížit k Bohu jinak než skrze něj; a dále, že pro ně stojí na Božím místě, a proto ho musejí bezvýhradně poslouchat. Odchýlení se od jeho požadavků bylo dostatečným důvodem k tomu, aby těla i duše provinilců postihl nejkrutější trest. Takto se myslí lidí odvracely od Boha k omylným, chybným a krutým lidem, ba co víc, k samotnému knížení temnoty, který skrze ně vykonával svou moc. Hřích byl maskován v roušce svatosti. Když se Písmo potlačuje a člověk se začne považovat za nejvyššího, musíme očekávat pouze podvod, klam a ponižující nepravost. S vyvyšováním lidských zákonů a tradic se projevila zkaženost, která je vždy důsledkem porušování zákona Božího.

„Pro církve Kristovu to byly nebezpečné dny. Věrných nositelů korouhve bylo skutečně málo. Ačkoli pravda nezůstala beze svědků, přesto se občas zdálo, že bludy a pověry zcela zvítězí a že pravé náboženství bude ze země vypuzeno. Evangelium se ztratilo ze zřetele, ale formy náboženství se rozmnožily a lidé byli zatíženi přísnými požadavky.“ — *The Great Controversy*, p. 55.

5. SOUD

Čt 23. 4.

a. Co se stane, aby skončila moc malého rohu? Daniel 7:26.

Daniel 7:26. V tom bude soud osazen, a panství jeho odejmou, vyplnění a vyhladí je docela.

„Čtyřicet dva měsíců [ze Zjevení 13:5] je totéž co ‚do času a časů, i do částky časů,‘ tři a půl roku neboli 1260 dnů z Daniel 7 – doba, během níž měla papežská moc utlačovat Boží lid. Toto období. . . začalo s nadvládou papežství v roce 538 n. l. a skončilo v roce 1798. V té době byl papež zajat Francouzskou armádou, papežská moc utrpěla smrtelnou ránu a naplnila se předpověď: ‚Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde.‘“ — *The Great Controversy*, p. 439.

b. Jak je popsáno zasedání soudu? Daniel 7:9, 10, 13.

Daniel 7:9, 10, 13. Hleděl jsem, až trůnové ti svržení byli, a Starý dnů posadil se, jehož roucho jako sníh bílé, a vlasové hlavy jeho jako vlna čistá, trůn jako jiskry ohně, kola jeho jako oheň hořící. 10. Potok ohnivý tek l a vycházel od něho, tisícové tisíců sloužili jemu, a desetkrát tisíckrát sto tisíců stálo před ním; soud zasedl, a knihy otevřeny byly. . . 13. Viděl jsem u vidění nočním, a aj, s oblaky nebeskými podobný Synu člověka přicházel; potom až k Starému dnů přišel, a před něj postaven byl.

„Zde popsáný příchod Krista není Jeho druhý příchod na zem. On přichází k Starému Dnů v nebi, aby přijal panství a slávu i království, které Jemu bude dáno na konci Jeho díla jako prostředníka.“ — *The Great Controversy*, p. 480.

c. Jaký bude výsledek soudu? Daniel 7:11, 14, 18, 22, 26, 27.

Daniel 7:11, 14, 18, 22, 26, 27. Patřil jsem tehdáž, hned jakž se začal zvuk té řeči pyšné, kterouž roh mluvil; patřil jsem, dokudž ta šelma nebyla zabita, a vyhlazeno tělo její, a dáno k spálení ohni. . . . 14. I dáno jest jemu panství a sláva i království, aby všickni lidé, národové a jazykové sloužili jemu; jehož panství jest panství věčné, kteréž nepomijí, a království jeho, kteréž se neruší. . . . 18. A ujmou království svatých výsostí, kteříž obdržeti mají království až na věky, a až na věky věků. . . . 22. Až přišel Starý dnů, a oddán jest soud svatým výsostí, a čas přišel, aby to království svatí obdrželi. . . . 26. V tom bude soud osazen, a panství jeho odejmou, vyplnění a vyhladí je docela. 27. Království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí; jehož království bude království věčné, a všickni páni jemu sloužiti a jeho poslouchati budou.

„Velký plán vykoupení má za následek plné navrácení světa do Boží přízně. Vše, co bylo ztraceno hříchem, je obnoveno. Nejen člověk, ale i země je vykoupena, aby byla věčným příbytkem poslušných. Po šest tisíc let se Satan snaží udržet si vlastnictví země. Nyní je naplněn Boží původní záměr v jejím stvoření. „A ujmou království svatých výsostí, kteříž obdržeti mají království až na věky, a až na věky věků.“ (Daniel 7:18.)“ — *Patriarchs and Prophets*, p. 342.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 24. 4.

- 1. Popište čtyři šelmy, které Daniel viděl vycházet z moře.**
- 2. Vyjmenujte říše, které zvířata znázorňovala, a jak se jejich charakteristické rysy naplnily.**
- 3. Čím se moc malého rohu lišila od ostatních zobrazených mocností?**
- 4. Jaká byla „pyšná“ slova moci malého rohu?**
- 5. Komu soud přisoudí vládu nad zemí, a kdy?**

Sbírka první Soboty

Sobota 2. května 2026

PRO SVĚTOVÉ MISIE

Na 24. zasedání delegací Generální Konference bylo zastoupeno mnoho nových Misí, které byly nedávno otevřeny. Srdečně se radujeme z tohoto pokroku ve věci přítomné pravdy, a jistě se těšíme na otevření dalších a dalších takových Jednotek, jelikož celý svět má být osvěcen slávou Boží.

Existuje více než jeden způsob, jak spolupracovat na tomto úžasném díle spasení duší na nových místech. „Každý zajisté, kdožkoli vyzýval by jméno Páně, spasen bude. Ale kterak budou vyzývati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří tomu, o němž neslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele? A kterak kázati budou, jestliže nebudou posláni?“ (Římanům 10:13–15, první část). Jak dělníci, tak ti, kteří dílo financují, se různými způsoby zapírají, aby zachránili ztracené ovce.

„Kdyby všichni v našich řadách věděli, jak obtížné bylo v minulých letech založit dílo na místech, která se od té doby stala důležitými centry, uvědomili by si, že vyžaduje odvahu čelit beznadějně situaci a prohlásit s rukama zdviženýma k nebi: ‚Neselžeme ani se nenecháme odradit.‘ Ti, kteří nepřipravovali půdu v nových a obtížných polích, si neuvědomují obtíže průkopnického díla. Kdyby mohli pochopit Boží působení, nejenže by se radovali z toho, co bylo vykonáno, ale viděli by důvod k radosti v budoucnosti díla.

„Bratři moji, není důvod ke sklíčenosti. Dobré semeno se zasévá. Bůh nad ním bude bdít a způsobí, že vzejde a přinese hojnou úrodu. Pamatujte, že mnoho projektů na záchranu duší bylo zpočátku uskutečněno s velkými obtížemi.“ — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 242.*

„Každý dolar, který vlastníme, je Hospodinův. Místo toho, abychom utráceli peníze za zbytečné věci, měli bychom je investovat do odpovídání na výzvy misionářského díla.

„Jak se otvírají nová pole, neustále se zvyšuje poptávka po finančních prostředcích.“ — *Historical Sketches, p. 293.*

Proto bude dnešní Sbírka První Soboty shromážděna pro Světové Misie, což je nyní tak velmi potřebný zásadní fond. Kéž Pán požehná každému dárci, aby dával radostně se sebezapřením a vírou – a na oplátku každého z nich odměnil.

Vaši bratři z Generální Konference

Posloupnost království

„Vidění pak to večerní a jitřní, o němž povědíno, jest jistá pravda; pročez ty zavři to vidění, nebo jest mnohých dnů“ (Daniel 8:26).

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 423–432.

„Každý národ. . . měl své období zkoušky; každý selhal, jeho sláva pohasla, jeho moc pomínula.“ — *Prophets and Kings*, p. 535.

1. SKOPEC SE STÁVÁ VELKÝM

Ne 26. 4.

a. Co viděl Daniel ke konci Babylonské nadvlády? Daniel 8:1, 2.

Daniel 8:1, 2. Léta třetího kralování Balsazara krále ukázalo mi se vidění, mně Danielovi po onom, kteréž se mi ukázalo na počátku. 2. I viděl jsem u vidění, (tehdyž pak, když jsem viděl, byl jsem v Susan, na hradě, kterýž jest v krajině Elam,) viděl jsem, pravím, byv u potoka Ulai.

b. Popište chování první šelmy, která se objevila na scéně a činila veliké věci. Daniel 8:3, 4.

Daniel 8:3, 4. A pozdvih očí svých, viděl jsem, a aj, u toho potoka stál skopec jeden, kterýž měl dva rohy. A ti dva rohové byli vysocí, a však jeden vyšší než druhý, ale ten vyšší zrostl posléze. 4. Viděl jsem skopce toho, an trkal k západu, půlnoci a poledni, jemuž žádná šelma odolati nemohla, aniž kdo co mohl vytrhnouti z moci jeho; pročez činil podlé vůle své, a to věci veliké.

c. Jak anděl vyložil skopce, kterého Daniel byl viděl? Daniel 8:19, 20.

Daniel 8:19, 20. A řekl: Aj, já oznámím tobě to, což se dítí bude až do vykonání hněvu toho; nebo v uloženém času konec bude. 20. Skopec ten, kteréhož jsi viděl, an měl dva rohy, jsou králové Médský a Perský.

„Ve vidění prorokově je viděn [Bůh] svrhující jednoho mocného vládce a dosazující druhého. Zjevuje se jako panovník vesmíru, který se chystá ustanovit Své věčné království – Starý Dnů, živý Bůh, Zdroj veškeré moudrosti, Vládce přítomnosti, Zjevovatel budoucnosti.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 4, p. 1166.

„Ze vzestupu a pádu národů, jak je objasněno v knihách Daniele a Zjevení, se musíme poučit, jak bezcenná je pouhá vnější a světská sláva. Babylon se vší svou mocí a velkolepostí, jakou náš svět od té doby nikdy neviděl – mocí a velkolepostí, která se lidem té doby zdála tak stabilní a trvalá – jak úplně pomínul! Jako ‚květ trávy‘ zahynul. Tak zahynulo Médo-Perské království, i království Řecké a Římské. A tak zahyne všechno to, co nemá Boha za svůj základ.“ — *Prophets and Kings*, p. 548.

a. Jaká nová mocnost přišla napadnout Médo-Persii? Daniel 8:5, 21.

Daniel 8:5, 21. A když jsem to rozvažoval, aj, kozel přicházel od západu na svrček vší země, a žádný se ho nedotýkal na zemi, a ten kozel měl roh znamenitý mezi očima svýma. . . . 21. Kozel pak ten chlupatý jest král Řecký, a roh ten veliký, kterýž jest mezi očima jeho, jest král první.

b. Popište dobyvatelskou moc krále této nové říše. Daniel 8:6, 7.

Daniel 8:6, 7. A přišel až k tomu skopci majícimu dva rohy, kteréhož jsem byl viděl stojícího u potoka, a přiběhl k němu v prchlivosti síly své. 7. Viděl jsem také, an dotřel na toho skopce, a rozlítiv se proti němu, udeřil jej, tak že zlámal oba rohy jeho, a nebylo síly v skopci k odpírání jemu. A poraziv ho na zemi, pošlapal jej, aniž byl, kdo by vytrhl skopce z moci jeho.

„Moc, kterou vykonává každý vládce na zemi, je udílenu Nebesy; a na jeho použití moci takto udělené, závisí jeho úspěch. Každému zní slovo Božského Hlásného: ‚Přepásal jsem tě, ačkoli Mne neznáš.‘ (Izaiáš 45:5.) A slova pronesená starodávnému Nabuchodonozorovi jsou pro každého lekcí života: ‚Hříchy své spravedlností přetrhuj, a nepravosti své milostivostí k souzřeným, zdaby prodloužen byl pokoj tvůj.‘ (Daniel 4:24.)

„Porozumět těmto věcem – porozumět, že ‚spravedlnost zvyšuje národ;‘ že ‚spravedlností upevňován bývá trůn‘ a ‚milosrdenstvím podpírá se‘ (Příslaví 14:34; 16:12; 20:28); rozpoznat působení těchto principů v projevu moci Toho, který ‚sesazuje krále i ustanovuje krále‘ (Daniel 2:21) – toto znamená porozumět filozofii dějin.

„Pouze ve slově Božím je toto jasně uvedeno. Zde je ukázáno, že síla národů, stejně jako jednotlivců, nespočívá v příležitostech či možnostech, které je zdánlivě činí neporazitelnými; nespočívá v jejich vychloubačné velikosti. Měří se věrností, s jakou naplňují Boží záměr.“ — *Education, pp. 174, 175.*

c. Co se stalo s Řeckou říší, když se na vrcholu kariéry Alexandra Velikého stala velmi velikou? Daniel 8:8, 22.

Daniel 8:8, 22. Kozel pak velikým učiněn jest velmi. A když se ssilil, zlámal se roh ten veliký, i zrostli znamenití čtyři místo něho, na čtyři strany světa. . . . 22. Že pak zlámán jest, a povstali čtyři místo něho, čtvero království z svého národu povstane, ale ne s takovou silou.

„Lepší jest zpozditý k hněvu,‘ praví moudrý muž, ‚než silný rek, a kdož panuje nad myslí svou nežli ten, kterýž dobyl města.‘ Muž či žena, kteří si zachovávají rovnováhu myslí tehdy, když jsou pokoušeni oddávat se vášním, stojí v očích Boha a nebeských andělů výše než nejslavnější generál, který kdy vedl armádu do bitvy a k vítězství. Jeden oslavovaný císař řekl na smrtelné posteli: ‚Mezi všemi mými vítězstvími je jen jedno, které mi nyní poskytuje útěchu, a to je vítězství, kterého jsem dosáhl nad svou vlastní bouřlivou povahou.‘ Alexandr a Caesar zjistili, že je snazší podmanit si svět, než podmanit sám sebe. Poté, co dobývali národ za národem, padli – jeden z nich ‚obětí nestřídmosti, druhý z šílené ctižádosti.‘“ — *Child Guidance, pp. 95, 96.*

a. Jaká nová mocnost je popsána jako přebírající rozdělenou Řeckou říši? Daniel 8:9, 23.

Daniel 8:9, 23. Z těch pak jednoho vyšel roh jeden maličký, a zrostl velmi ku poledni a východu, a k zemi Judské. . . . 23. Při dokonání pak království jejich, když na vrch vzejdou nešlechovníci, povstane král nestydatý a chytrý.

b. Popište jednání Říma – pohanského i papežského – která Daniel viděl ve vidění. Daniel 8:10–12, 24.

Daniel 8:10–12, 24. A zpjal se až k vojsku nebeskému, a svrhl na zemi některé z vojska toho i z hvězd, a pošlapal je. 11. Anobř až k vojska toho knížeti zpjal se, nebo od něho zastavena byla ustavičná obět, a zavržen přibýtek svatyně Boží, 12. Tak že vojsko to vydáno v převrácenost proti ustavičné oběti, a povrhlo pravdu na zemi, a což činilo, šťastně mu se dařilo. . . . 24. Jehož sila zmocní se, ačkoli ne jeho silou, tak že ku podivení hubiti bude, a šťastně se mu povede, až i vše vykoná; nebo hubiti bude silné i lid svatý.

„Papežství se stalo krutovládcem světa. Králové a císaři se klaněli dekretům Římského papeže. Osudy lidí, jak pro časnost, tak pro věčnost, se zdály být pod jeho kontrolou. . . . Avšak ,poledne papežství bylo půlnocí světa. . . .‘ Po staletí Evropa neučinila žádný pokrok v učení, umění ani civilizaci. Křesťanství přepadla morální a intelektuální paralýza.“ — *The Great Controversy*, p. 60.

„Jak bylo předpovězeno proroctvím, papežská moc svrhla pravdu k zemi. Zákon Boží byl pošlapán v prachu, zatímco tradice a zvyky lidí byly vyzdvíženy. Církve, které byly pod nadvládou papežství, byly brzy donuceny ctít neděli jako svatý den. Uprostřed převládajících bludů a pověr se mnozí, dokonce i z pravého lidu Božího, stali tak zmateni, že ačkoliv zachovávali Sobotu, zdržovali se práce i v neděli. To však papežské vůdce neuspokojilo. Požadovali nejen, aby byla neděle svěcena, ale aby byla Sobota znesvěcena; a nejtvrďšími slovy odsuzovali ty, kteří se odvážili prokazovat jí čest. Pouze útekem před mocí Říma mohli někteří poslouchat Boží zákon v pokoji.“ — *The Great Controversy*, p. 65.

c. Navzdory jejím lstivým metodám, jak bude tato moc ukončena? Daniel 8:25.

Daniel 8:25. A obmyslností svou šťastně svede lest v předsevzetí svém, a v srdci svém zvelebí sebe, a v čas pokoje zhubí mnohé; nadto i proti knížeti knížat se postaví, a však bez rukou potřín bude.

„Uprostřed temnoty, která se na zemi usadila během dlouhého období papežské nadvlády, nemohlo být světlo pravdy zcela uhašeno. V každé době existovali svědkové pro Boha – lidé, kteří opatrovali víru v Krista jako

jediného prostředníka mezi Bohem a člověkem, kteří zachovávali Bibli jako jediné pravidlo života a kteří světili pravou Sobotu. Kolik svět dluží těmto lidem, to se potomstvo nikdy nedozví. Byli označováni za kacíře, jejich pohnutky zpochybňovány, jejich povahy hanobeny, jejich spisy potlačovány, zkruslovány či komoleny. Přesto stáli pevně, a od věku k věku si uchovávali svou víru v její čistotě, jako posvátné dědictví pro budoucí generace.“ — *The Great Controversy*, p. 61.

4. 2 300 DNŮ

St 29. 4.

a. Jaký rozhovor Daniel zaslechl ohledně časového úseku pokrytého událostmi vidění, a co se mělo stát na konci časového období? Daniel 8:13, 14.

Daniel 8:13, 14. Tedy slyšel jsem jednoho svatého mluvícího, a řekl ten svatý tomu, kterýž tajné věci v počtu máje, mluví: Dokudž toto vidění o oběti ustavičné, a převrácenost na zpuštění přivodící trvati bude, a svatě služby vydávány budou i vojsko v pošlapání? 14. I řekl mi: Až do dvou tisíc a tři set večerů a jiter, a přijdou k obnovení svému svatě služby.

b. Jakou skutečnou událost předznamenávalo očištění svatyně, jak je znázorněno v obřadním zákoně a předpovězeno v Danielově vidění? Leviticus 23:27–32; 16:33, 34.

Leviticus 23:27–32. Desátý pak den každého měsíce sedmého den očišťování jest. Shromáždění svatě míti budete, a ponižovati budete životů svých, a obětovati obět ohnivou Hospodinu. 28. Žádného díla nebudete dělati v ten den; nebo den očišťování jest, k očišťování vás před Hospodínem Bohem vašim. 29. A všeliká duše, kteráž by neponižovala se toho dne, vyhlazena bude z lidu svého. 30. Kdož by koli dílo nějaké dělal toho dne, zatratím člověka toho z lidu jeho. 31. Žádného díla nedělejte. Ustanovení to bude věčné v pronárodech vašich, ve všech příbytcích vašich. 32. Sobotu odpočínutí míti budete, když ponižovati budete duši svých, devátého dne téhož měsíce u večer; od večera až do druhého večera držeti budete sobotu svou.

Leviticus 16:33, 34. A očistí svatyni svatou a stánek úmluvy, očistí také i oltář, i kněží, i všecken lid shromážděný očistí. 34. A bude vám to ustanovením věčným k očišťování synů Izraelských ode všech hříchů jejich, každého roku jednou. I učinil Mojžíš tak, jakž jemu byl přikázal Hospodin.

„V předobrazném systému, který byl stínem oběti a kněžství Kristova, bylo očištění svatyně poslední službou vykonanou nejvyšším knězem v ročním cyklu služby. Bylo to závěrečné dílo smíření – vyjmutí neboli odstranění hřichu z Izraele. Předobrazovalo to závěrečné dílo ve službě našeho Nejvyššího Kněze v nebi, v odstranění neboli vymazání hříchů Jeho lidu, které jsou zapsány v nebeských záznamech.“ — *The Great Controversy*, p. 352.

„Jako byly v dávných dobách hříchy lidu vírou vkládány na oběť za hřích a skrze její krev obrazně přenášeny do pozemské svatyně, tak jsou v nové smlouvě hříchy kajících vírou vkládány na Krista a ve skutečnosti přenášeny do nebeské svatyně. A jako bylo předobrazné očištění té pozemské provedeno odstraněním hříchů, jimiž byla poskvrněna, tak má být skutečné očištění té nebeské provedeno odstraněním neboli vymazáním hříchů, které jsou tam zaznamenány. Avšak dříve, než k tomu může dojít, musejí se prozkoumat knihy záznamů, aby se určilo, kdo má, skrze pokání z hříchu a víru v Krista, nárok na výhody Jeho smíření. Očištění svatyně proto zahrnuje dílo vyšetřování – dílo soudu. Toto dílo se musí vykonat před příchodem Krista, aby vykoupil Svůj lid; neboť až přijde, bude Jeho odplata s Ním, aby odplatil každému podle jeho skutků. (Zjevení 22:12.)“ — *The Great Controversy*, pp. 421, 422.

c. Co řekl anděl ohledně proroctví o 2 300 večerech a jitrech? Daniel 8:26 (srovnej verš 14).

Daniel 8:26. Vidění pak to večerní a jitřní, o němž povědíno, jest jistá pravda; pročež ty zavři to vidění, nebo jest mnohých dnů.

Daniel 8:14. I řekl mi: Až do dvou tisíc a tři set večerů a jiter, a přijdou k obnovení svému svatě služby.

5. VIDĚNÍ POCHOPENO ČÁSTEČNĚ

Čt 30. 4.

a. Co byl anděl Gabriel pověřen udělat pro Daniela? Daniel 8:15–18.

Daniel 8:15–18. Stalo se pak, že když jsem já Daniel hleděl na to vidění, a ptal jsem se na rozum jeho, aj, postavil se podlé mne na pohledění jako muž. 16. Slyšel jsem také hlas lidský mezi Ulaiem, kterýžto zavolav, řekl: Gabrieli, vylož tomuto vidění to. 17. I přišel ke mně, kdež jsem stál, a když přišel, zhrozil jsem se, a padl jsem na tvář svou. I řekl ke mně: Pozoruj, synu člověčí; nebo v času uložném vidění toto se naplní. 18. Když pak on mluvil se mnou, usnul jsem tvrdě, leže tváří svou na zemi. I dotekl se mne, a postavil mne tu, kdež jsem byl stál,

„Byl to Gabriel, anděl druhý v hodnosti po Synu Božím, kdo přišel s Božským poselstvím k Danielovi. Byl to Gabriel, anděl Jeho, kterého Kristus poslal, aby milovanému Janovi zjevil budoucnost; a požehnání je prohlášeno na ty, kteří čtou a slyší slova proroctví a ostříhají toho, co je v něm napsáno. (Zjevení 1:3.)“ — *The Desire of Ages*, p. 234.

b. Navzdory důkladnému vysvětlení mnoha dalších detailů, jak Daniel reagoval poté, co slyšel o časovém proroctví o 2 300 dnech? Daniel 8:27.

Daniel 8:27. Tedy já Daniel zchuravěl jsem, a nemocen jsem byl několik dnů. Potom povstav, konal jsem povinnost od krále poručenou, byv předěšen nad tím viděním, čehož však žádný na mně neseznal.

„Další vidění vrhlo další světlo na budoucí události; a bylo to na konci tohoto vidění, kdy Daniel slyšel ‚jednoho svatého mluvícího, a řekl ten svatý tomu, kterýž . . . mluví: Dokudž toto vidění . . . trvati bude?‘ (Daniel 8:13.) Odpověď, která byla dána: ‚Až do dvou tisíc a tří set večerů a jiter, a přijde k očištění svému svatyně‘ (Daniel 8:14, angl. Bible), ho naplnila zmatkem. Vážně hledal význam vidění. Nemohl pochopit vztah mezi sedmdesátiletým zajetím, jak bylo předpovězeno skrze Jeremiáše, a triadvaceti sty lety, které ve vidění slyšel nebeského návštěvníka prohlásit, že uplynou před očištěním Boží svatyně. Anděl Gabriel mu dal částečný výklad; přesto když prorok uslyšel slova: ‚To vidění . . . jest mnohých dnů,‘ omdlel. ‚Já Daniel zchuravěl jsem,‘ zaznamenává on svou zkušenost, ‚a nemocen jsem byl několik dnů. Potom povstav, konal jsem povinnost od krále poručenou, byv předěšen nad tím viděním, čehož však žádný na mně neseznal.‘ (Daniel 8:26, 27.)“ — *Prophets and Kings, p. 554.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 1. 5.

- 1. Jaké pohnutky příliš často vedou k výbojům pozemských mocností?**
- 2. Jaká neopravená povahová vada vedla ke zlomení znamenitého rohu kozla?**
- 3. V čem si byly pohanská a papežská fáze Říma podobné?**
- 4. Co se mělo stát na konci 2 300 dnů?**
- 5. Která část vidění byla pro Daniela stále záhadou, když omdlel?**

Vidění vysvětleno

„Věziž tedy a rozuměj, že od vyjití výpovědi o navrácení a o vystavení Jeruzaléma až do Mesiáše výpovědi bude téhodnů sedm, potom téhodnů šedesáte dva, když již zase vzdělána bude ulice a příkopa, a ti časové budou přenesadní“ (Daniel 9:25).

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 409–422.

„Anděl byl poslán k Danielovi výhradně za účelem vysvětlení mu toho bodu, kterému ve vidění z osmé kapitoly neporozuměl, tedy výroku týkajícího se času.“ — *The Great Controversy*, p. 326.

1. ČTENÍ PRO POROZUMĚNÍ

Ne 3. 5.

a. Co Daniel studoval přibližně v čase dobytí Babylona Médy a Peršany? Daniel 9:1, 2.

Daniel 9:1, 2. Léta prvního Daria syna Asverova z semene Médského, kteréhož učiněn jest králem v království Kaldejském, 2. Léta prvního kralování jeho já Daniel porozuměl jsem z knih počtu let, o nichž se stalo slovo Hospodinovo k Jeremiášovi proroku, že se vyplní zpuštění Jeruzaléma sedmdesátého léta.

„Zatímco ti, kdož byli zůstali věrní Bohu uprostřed Babylona, hledali Hospodina a studovali proroctví předpovídající jejich vysvobození, Bůh připravoval srdce králů, aby projevíli přízeň Jeho kajicnému lidu.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 4, p. 1172.

b. Vysvětlete význam proroctví, které Daniel četl. Jeremiáš 25:8–14.

Jeremiáš 25:8–14. Protož takto praví Hospodin zástupů: Proto že jste neuposlechli slov mých, 9. Aj, já pošli, a pojmu všechny národy půlnoční, dí Hospodin, i k Nabuchodonozorovi králi Babylonskému, služebníkovi svému, a přivedu je na zemi tuto i na obyvatele její, i na všechny národy tyto okolní, kteréž jako proklaté vyhladím, a způsobím to, aby byli k užasnutí, na odivu, a poustkou věčnou. 10. Také způsobím to, aby zahynul jim hlas radosti i hlas veselý, hlas ženicha i hlas nevěsty, hluk žernovu i světlo svíce. 11. I bude všechna země tato pustinou a pouští, a sloužití budou národové tito králi Babylonskému sedmdesáte let. 12. Potom pak po vyplnění sedmdesáti let trestati budu na králi Babylonském a na tom národu, dí Hospodin, nepravost jejich, totiž na zemi Kaldejské, tak že obrátím ji v pustiny věčné. 13. A uvedu na zemi tu všechna slova svá, kteráž jsem mluvil o ní, všechno, což psáno jest v knize této, cožkoli prorokoval Jeremiáš o všech národech. 14. Když je v službu podrobí, i jiné národy mnohé a krále veliké, tehdáž odplatím jim podle skutků jejich a podle činů rukou jejich.

c. K čemu proroctví Jeremiášovo nabádalo Boží lid, aby činil? Jeremiáš 29:10–14.

Jeremiáš 29:10–14. Takto zajisté praví Hospodin: Že jakž se jen vyplní Babylonu sedmdesáte let, navštívím vás, a potvrdím vám slova svého výborného o navrácení vás na místo toto. 11. Nebo já nejlépe znám myšlení, kteráž myslím o vás, dí Hospodin, myšlení o pokoji, a ne o trápení, abych učinil vašemu očekávání konec přežádostivý. 12. Když mne vzývati budete, a půjdete, a modliti se mně budete, tedy vyslyším vás. 13. A hledajíce mne, naleznete, když mne hledati budete celým srdcem svým. 14. Dám se zajisté nalezti vám, dí Hospodin, a přivedu zase zajaté vaše, a shromáždím vás ze všech národů i ze všech míst, kamžkoli jsem zahnal vás, dí Hospodin, a uvedu vás zase na místo toto, odkudž jsem vás zastěhoval,

„Spisy Jeremiášovy byly [vyhnancům] v dosahu, a v nich byla jasně stanovena délka času, která měla uplynout před navrácením Izraele z Babylona. . . . Ostatku Judy bude projevena přízeň, v odpověď na vroucí modlitbu.“ — *Prophets and Kings*, p. 552.

2. DANIELOVA MODLITBA

Po 4. 5.

a. Co Daniel udělal v reakci na to, co četl? Daniel 9:3.

Daniel 9:3. A obrátil jsem tvář svou ku Pánu Bohu, hledaje ho modlitbou a pokornými prosbami, v postu, v žíni a popele.

„S vírou založenou na jistém slově proroctví, prosil Daniel Pána o rychlé naplnění těchto zaslíbení. Prosil, aby byla zachována čest Boží. Ve své prosbě se plně ztotožnil s těmi, kteří nedosáhli Božského záměru, vyznávaje jejich hříchy jako své vlastní.“ — *Prophets and Kings*, pp. 554, 555.

b. Po přečtení Danielovy modlitby, jaké postřehy byste učinili o tom, jak se pokořil a přimlouval se u Boha? Daniel 9:4–19.

Daniel 9:4–19. I modlil jsem se Hospodinu Bohu svému, a vyznávaje se, řekl jsem: Prosim, Pane Bože silný, veliký a všeliké cti hodný, ostríhající smlouvy a dobrotivosti k těm, kteříž tě milují, a ostríhají přikázání tvých. 5. Zhřešiliť jsme a převráceně jsme činili, bezbožnost jsme páchali, a protivili jsme se, a odvrátili od přikázání tvých a soudů tvých. 6. Aniž jsme poslouchali služebníků tvých proroků, kteříž mluvivali ve jménu tvém králům našim, knížatům našim a otcům našim, i všemu lidu země. 7. Toběť, ó Pane, přísluší spravedlnost, nám pak zahanbení tváři, jakž se to děje nyní mužům Judským a obyvatelům Jeruzalémským, a všechněm Izraelským, blízkým i dalekým, ve všech zemích, kamž jsi je zahnal pro přestoupení jejich, jímž přestupovali proti tobě. 8. Námť, ó Hospodine, sluší zahanbení tváři, králům našim, knížatům našim a otcům našim, neboť jsme zhřešili proti tobě, 9. Pánu Bohu pak našemu milosrdenství a slitování, poněvadž jsme se protivili jemu, 10. A neposlouchali jsme hlasu Hospodina Boha našeho, abychom chodili v naučeních jeho, kteréž předkládal před oči naše skrze služebníky své proroky. 11. Nýbrž všickni Izraelští přestoupili

zákon tvůj a odvrátili se, aby neposlouchali hlasu tvého; protože vylito jest na nás to prokletí a klatba, kteráž jest zapsána v zákoně Mojžíše služebníka Božího, nebo jsme zhřešili proti němu. 12. Pročež splnil slovo své, kteréž mluvil proti nám a proti soudcům našim, kteříž nás soudili, a uvedl na nás toto zlé veliké, jehož se nestalo pode vším nebem, jakéž se stalo v Jeruzalémě. 13. Tak jakž zapsáno jest v zákoně Mojžíšově, všecko to zlé přišlo na nás, a však ani tak jsme se nekořili před tváří hněvivou Hospodina Boha našeho, abychom se odvrátili od nepravostí svých, a šetřili pravdy jeho. 14. Protož neobmeškal Hospodin s tím zlým, ale uvedl je na nás; nebo spravedlivý jest Hospodin Bůh náš ve všech skutcích svých, kteréž činí, jehož hlasu poslušní jsme nebyli. 15. Nyní však, ó Pane Bože náš, kterýž jsi vyvedl lid svůj z země Egyptské rukou silnou, a způsobil sobě jméno, jakéž jest dnešního dne, zhřešili jsme, bezbožně jsme činili. 16. Ó Pane, podlé vši tvé dobrotivosti nechť se, prosím, odvrátí hněv tvůj a prchlivost tvá od města tvého Jeruzaléma, hory svatosti tvé; nebo pro hříchy naše a pro nepravosti otců našich Jeruzalém a lid tvůj v pohanění jest u všech, kteříž jsou vůkol nás. 17. Nyní tedy, ó Bože náš, vyslyš modlitbu služebníka svého, a pokorné prosby jeho, a zasvěť tvář svou nad svatyní svou spuštěnou, pro Pána. 18. Nakloň, Bože můj, ucha svého a slyš, otevři oči své a viz zpuštění naše i města, kteréž jest nazváno od jména tvého; nebo ne pro nějaké naše spravedlnosti padající, pokorné prosíme tebe, ale pro milosrdenství tvá mnohá. 19. Vyslyšíš, ó Pane, Pane, odpusť, Pane, pozoruj a učiň; neprodlévejž pro sebe samého, můj Bože, nebo od jména tvého nazváno jest město toto i lid tvůj.

„Ačkoli Daniel již dlouho sloužil Bohu, a nebesa o něm mluvila, že je ‚velmi milý,‘ přesto se nyní před Bohem objevil jako hříšník, zdůrazňující velkou nouzi lidu, kterého miluje.“ — *Prophets and Kings*, p. 555.

c. O co se Daniel obzvláště staral? Daniel 9:16, 17.

Daniel 9:16, 17. Ó Pane, podlé vši tvé dobrotivosti nechť se, prosím, odvrátí hněv tvůj a prchlivost tvá od města tvého Jeruzaléma, hory svatosti tvé; nebo pro hříchy naše a pro nepravosti otců našich Jeruzalém a lid tvůj v pohanění jest u všech, kteříž jsou vůkol nás. 17. Nyní tedy, ó Bože náš, vyslyš modlitbu služebníka svého, a pokorné prosby jeho, a zasvěť tvář svou nad svatyní svou spuštěnou, pro Pána.

„Téměř sedmdesát let byl Izrael v zajetí. Země, kterou si Bůh vyvolil za Své vlastnictví, byla dána do rukou pohanů. Milované město, příjemce nebeského světla, kdysi radost celé země, bylo nyní opovrženo a zneuctěno. Chrám, v němž se nacházela truhla Boží smlouvy a cherubíni slávy zastíňující slitovnici, byl v troskách. Jeho samotné místo bylo znesvěceno nesvatýma nohama. Věrní mužové, kteří znali dřívější slávu, byli naplněni úzkostí nad zkázou svatého domu, který odlišoval Izrael jako Boží vyvolený lid. Tito mužové byli svědky Božího odsouzení kvůli hříchům Jeho lidu. Byli svědky naplnění tohoto slova. Byli také svědky zaslíbení o Jeho přízni, pokud se

Izrael navrátí k Bohu, a bude před Ním chodit obezřetně. Staří, šedovlasí poutníci vystupovali do Jeruzaléma, aby se modlili uprostřed jeho ruin. Líbali jeho kameny a smáčeli je slzami, když prosili Pána, aby se smiloval nad Sionem a přikryl ho slávou Své spravedlnosti. Daniel věděl, že určený čas pro zjetí Izraele se blíží ke konci; ale nemyslel, že proto, že Bůh zaslíbil, že je vysvobodí, oni sami nemají žádnou roli v jednání. S postem a kajícíností hledal Pána, vyznáváje své vlastní hříchy i hříchy lidu.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1172.*

3. NEBESKÝ NÁVŠTĚVNÍK

Út 5. 5.

a. Jak byla Danielova modlitba přerušena? Daniel 9:20, 21.

Daniel 9:20, 21. Ještě jsem mluvil a modlil se, a vyznával hřích svůj i hřích lidu svého Izraelského, a padna, pokorně jsem se modlil před tváří Hospodina Boha svého, za horu svatosti Boha svého, 21. Ještě, pravím, mluvil jsem při modlitbě, a muž ten Gabriel, kteréhož jsem viděl v tom vidění na počátku, rychle přiletěl, dotekl se mne v čas oběti večerní.

„Nebe se sklonilo, aby vyslyšelo vroucí prosbu prorokovu. Ještě dříve, než dokončil svou prosbu o odpuštění a obnovení, zjevil se mu znovu mocný Gabriel.“ — *Prophets and Kings, p. 556.*

„Byl to Gabriel, anděl druhý v hodnosti po Synu Božím, kdo přišel s Božským poselstvím k Danielovi. . . . Bůh nám dal tyto věci, a Jeho požehnání bude doprovázet uctivé, modlitební studium prorockých písem.“ — *The Desire of Ages, p. 234.*

b. Jaký byl účel Gabrielovy návštěvy, a jak to souvisí s viděním v 8. kapitole? Daniel 9:22, 23.

Daniel 9:22, 23. A slouže mi k srozumění, mluvil se mnou a řekl: Danieli, nyní jsem vyšel, abych tě naučil vyrozumívati tajemstvím. 23. Při počátku pokorných proseb tvých vyšlo slovo, a já jsem přišel, aťbych je oznámil, nebo jsi velmi milý; pročež pozoruj slova toho, a rozuměj vidění tomu.

„[Gabriel] upoutal jeho pozornost na vidění, které měl před pádem Bablylona a smrtí Balsazarovou.“ — *Prophets and Kings, p. 556.*

„Bůh svému poslu přikázal: ‚Vylož tomuto vidění to.‘ Toto pověření se muselo splnit. V poslušnosti vůči tomu se anděl po nějakém čase vrátil k Danielovi, řka: ‚Nyní jsem vyšel, abych tě naučil vyrozumívati tajemstvím;‘ ‚pročež pozoruj slova toho, a rozuměj vidění tomu.‘ (Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27.) Ve vidění v 8. kapitole byl jeden důležitý bod, který byl zůstal nevysvětlen, a sice ten, který se týkal času – období 2 300 dnů; proto anděl, když pokračuje ve svém vysvětlování, se zabývá hlavně otázkou času.“ — *The Great Controversy, p. 325.*

c. Jaké časové období mělo být vyhrazeno pro Židovský národ, a co se mělo během té doby uskutečnit? Daniel 9:24.

Daniel 9:24. Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a městu svatému tvému k zabránění převrácenosti a k zapečetění hříchů, i vyčištění nepravosti a k přivedení spravedlnosti věčné, a k zapečetění vidění i prorocství, a ku pomazání Svatého svatých.

„Břemenem Kristova kázání bylo: ‚Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání, a věřte evangelium.‘ Takže poselství evangelia, jak bylo dáno samotným Spasitelem, bylo založeno na proroctvích. ‚Čas,‘ o kterém prohlásil, že se naplnil, bylo období, které anděl Gabriel oznámil Danielovi. . . . Den v proroctví představuje rok. (Viz Numeri 14:34; Ezechiel 4:6.) Sedmdesát týdnů, neboli čtyři sta devadesát dnů, představuje čtyři sta devadesát let.“ — *The Desire of Ages*, p. 233.

4. ODHALENÍ POČÁTKU

St 6. 5.

a. Jaký významný královský příkaz měl značit počátek sedmdesáti týdnů? Daniel 9:25.

Daniel 9:25. Věziž tedy a rozuměj, že od vyjití výpovědi o navrácení a o vystavení Jeruzaléma až do Mesiáše vývody bude téhodnů sedm, potom téhodnů šedesáte dva, když již zase vzdělána bude ulice a příkopa, a ti časově budou přenesnadní.

„Příkaz k navrácení a vystavení Jeruzalém, jak byl zkompletován dekretem Artaxerxa Longimana (viz Ezdráš 6:14; 7:1, 9), vstoupil v platnost na podzim roku 457 př. n. l. Od tohoto času čtyři sta osmdesát tři let sahá do podzimu roku 27 n. l.“ — *The Desire of Ages*, p. 233.

b. Popište opatření učiněná v dekretu, která naplnila toto prorocství. Ezdráš 7:11–13, 21–27.

Ezdráš 7:11–13, 21–27. Tento pak jest přípis listu, kterýž dal král Artaxerxes Ezdrášovi knězi umělému v zákoně, zběhlému v těch věcech, kteréž přikázal Hospodin, a v ustanoveních jeho v Izraeli: 12. Artaxerxes, král nad králi, Ezdrášovi knězi umělému v zákoně Boha nebeského, muži zachovalému i Cheenetským. 13. Ode mne jest přikázáno, kdož by koli v království mém z lidu Izraelského, a z kněží jeho i z Levitů, dobrovolně jíti chtěl s tebou do Jeruzaléma, aby šel. . . . 21. A já, já Artaxerxes král poručil jsem všechněm výběřcím, kteříž jste za řekou, aby všecko, čehož by koli žádal od vás Ezdráš kněz, učitel zákona Boha nebeského, rychle se stalo, 22. Až do sta centněřů stříbra, a až do sta měr pšenice, a až do sta sudů vína, a až do sta tun oleje, a soli bez míry. 23. Což by koli bylo z rozkazu Boha nebeského, nechť rychle spraví k domu Boha nebeského. Nebo proč má býti prchlivost jeho proti království královu i synům jeho? 24. Také vám oznamujeme, aby na žádného z kněží a Levitů, zpěváků,

vrátných, Netinejských a služebníků v domě Boha toho, platu, cla a úroku žádný úředník nevzkládal. 25. Přesto, ty Ezdráš, podle moudrosti Boha svého, kterouž jsi obdařen, nařídíš soudce a rádce, kteříž by soudili všecken lid, jenž jest za řekou, ze všech, kteříž povědomi jsou zákona Boha tvého. A kdo by neuměl, budete učiti. 26. Kdož by pak koli neplnil zákona Boha tvého a zákona králova, ať se i hned soud vynese o něm, buď k smrti, buď to k vypovědění jeho, neb aby na statku pokutován byl, aneb vězením trestán. 27. Požehnaný Hospodin Bůh otců našich, kterýž dal to srdce královo, aby zvelebil dům Hospodinův, kterýž jest v Jeruzalémě,

„Hospodin. . . působil na srdce královo, takže Ezdráš našel u něho přízeň. Král mu dal do rukou hojně prostředky na obnovu chrámu, a umožnil Židům návrat.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 3, p. 1134.

c. Co proroctví také předpovědělo o Mesiášově službě? Daniel 9:26 (první část), 27 (první část).

Daniel 9:26 (první část), 27 (první část). Po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabít bude Mesiáš, však jemu to nic neuškodí; . . . 27. Utvrdí však smlouvu mnohým v téhodni posledním, u prostřed pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné i oběti suché; . . .

„Podle proroctví mělo toto období sahat k Mesiáši, Pomazanému. V roce 27 n. l. Ježíš při Svém křtu přijal pomazání Duchem Svatým, a krátce nato zahájil svou službu. Tehdy bylo zvěstováno poselství: ‚Že se naplnil čas.‘

„Poté, řekl anděl, ‚Utvrdí však smlouvu mnohým v téhodni posledním [v sedmi letech].‘ Sedm let poté, co Spasitel zahájil Svou službu, mělo být evangelium kázáno zejména Židům; tři a půl roku samotným Kristem; a poté apoštoly. ‚U prostřed pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné i oběti suché.‘ (Daniel 9:27.) Na jaře roku 31 n. l. byl Kristus, pravá oběť, obětován na Golgotě. Tehdy se chrámová opona roztrhla vedví, ukazujíc, že posvátnost a význam obětní služby pominuly. Nastal čas, aby pozemská oběť a dar skončily.

„Poslední týden – sedm let – skončil v roce 34 n. l. Tehdy Židé ukamenováním Štěpána definitivně zpečetili své odmítnutí evangelia; učedníci, kteří byli rozptýleni pronásledováním, ‚chodili, kázíce slovo‘ (Skutky 8:4).“ — *The Desire of Ages*, p. 233.

5. SEDMDESÁT TÝDNŮ ZKOMPLETEOVÁNO

Čt 7. 5.

a. Jaká tragédie se měla odehrát po skončení 490 let? Daniel 9:26 (poslední část), 27 (poslední část); Lukáš 21:20.

Daniel 9:26 (poslední část), 27 (poslední část). . . . nýbrž to město i tu svatyni zkaží, i lid ten svůj budoucí, tak že skončení jeho bude hrozné, ano i do vykonání boje bude boj stálý všelijak do vyplnění. 27. . . . a skrze vojsko ohavné, až do posledního a uloženého poplénění hubící, na popléněné vylito bude zpuštění.

Lukáš 21:20. *Když pak uvidíte obležený od vojska Jeruzalém, tehdy vězte, žeť se přiblížilo zkažení jeho.*

„Boží trpělivost vůči Jeruzalému jen utvrdila Židy v jejich tvrdohlavé nekajícnosti. . . . Ve své slepé a rouhačské domýšlivosti [jejich vůdcové] veřejně prohlašovali, že se nebojí zničení Jeruzaléma, neboť je to Boží vlastní město. Aby pevněji ustanovili svou moc, podplatili falešné proroky, aby i v době, kdy Římské legie obléhaly chrám, hlásali, že lid má čekat na vysvobození od Boha. Do poslední chvíle se mnozí pevně drželi víry, že Nejvyšší zasáhne, aby porazil jejich protivníky. Izrael však pohrdl Božskou ochranou, a město nyní nemělo žádnou obranu. Nešťastný Jeruzalém! Rozerván vnitřními rozbroji, krev jeho dětí, zabitých rukama jedněch i druhých, zbarvovala rudě jeho ulice, když cizí armády bořily jeho opevnění a zabíjely jeho válečníky!“ — *The Great Controversy*, pp. 28, 29.

b. Když jsme pochopili tuto první část dnů, co nyní můžeme určit? Daniel 8:14; 9:24.

Daniel 8:14. *I řekl mi: Až do dvou tisíc a tří set večerů a jiter, a přijdou k obnovení svému svatě služby. [V angl. Bibli: . . . a bude očištěna svatyně.]*

Daniel 9:24. *Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a městu svatému tvému k zabránění převrácenosti a k zapečetění hříchů, i vyčištění nepravosti a k přivedení spravedlnosti věčné, a k zapečetění vidění i proctví, a ku pomazání Svatého svatých.*

„Doposud se každý údaj proroctví pozoruhodně naplnil, a začátek sedmdesátí týdnů je mimo pochybnost stanoven na rok 457 př. n. l., a jejich konec v roce 34 n. l. Z těchto údajů není obtížné najít konec 2 300 dnů. Sedmdesát týdnů – 490 dnů – byvše odděleno od 2 300, zbývalo 1 810 dnů. Po uplynutí 490 dnů se mělo ještě 1 810 dnů naplnit. Od roku 34 n. l., 1 810 let sahá do roku 1844. V důsledku toho 2 300 dnů z Daniel 8:14 končí v roce 1844. Po uplynutí tohoto velkého proročského období, na základě svědectví Božího anděla, ‚bude očištěna svatyně.‘ Takto čas očištění svatyně . . . byl definitivně určen.“ — *The Great Controversy*, p. 328.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 8. 5.

1. Co Daniel dychtil pochopit, ačkoli byl sám prorokem?
2. Proč Daniel zahrnul sebe v kajících modlitbách za minulé hříchy Izraele?
3. Jak jednoznačně víme, že 9. kap. Daniele řeší tajemství v 8. kap. Daniele?
4. Vysvětlete událost, která značila začátek proroctví o 490ti letech.
5. Popište zničení Jeruzaléma, jak ho předpověděli Daniel a Ježíš.

Zapečetěná kniha otevřena

„I šel jsem k andělu, a řekl jsem jemu: Dej mi tu knížku. I řekl mi: Vezmi, a požři ji, a učinit hořkost v břiše tvém, ale v ústech tvých budeš sladká jako med“ (Zjevení 10:9).

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 391–408.

„Mocný anděl, který poučoval Jana, nebyl nikdo menší než Ježíš Kristus.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 971.

1. MOUDŘÍ BUDOU ZÁŘIT

Ne 10. 5.

a. Popište zkoušku a vítězství zjevené na konci Danielova posledního vidění. Daniel 12:1, 2.

Daniel 12:1, 2. Toho času postaví se Michal, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého, a bude čas ssouzení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času; toho, pravím, času vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize. 2. Tuť mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku pohanění a ku potupě věčné.

b. Jak budou moudří v onen den vidění na rozdíl od bezbožných? Daniel 12:3; Matouš 13:41–43.

Daniel 12:3. Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkvíti se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.

Matouš 13:41–43. Pošle Syn člověka anděly své, i vyberouť z království jeho všechna pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost, 42. A uvrhouť je do peci ohnivé. Tamť bude pláč a škřípení zubů. 43. A tehdať spravedliví stkvíti se budou jako slunce v království Otce svého. Kdo má uši k slyšení, slyš.

„Obrácený člověk žije v Kristu. Jeho temnota pomíjí, a do jeho duše září nové a nebeské světlo. ‚Kdož vyučuje duše, jest moudrý.‘ A ‚ti, kteříž jiné vyučují, stkvíti se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.‘ To, co se děje ve spolupráci lidí s Bohem, je dílo, které nikdy nezanikne, ale bude trvat po věčné věky. Ten, kdo činí Boha svou moudrostí, kdo vyrůstá do plné postavy člověka v Kristu Ježíši, bude stát před králi, před takzvanými velikány světa, a bude hlásat chválu Toho, který ho povolal z temnoty do Svého podivuhodného světla. Věda a literatura nemohou vnést do zatemněné mysli lidí světlo, které může přinést slavné evangelium Syna Božího. Jedině Syn Boží může dělat velké dílo osvětlení duše. Není divu, že Pavel volá: ‚Neboť se nestydím za evangelium Kristovo; moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu.‘ Evangelium Kristovo se stává osobností v těch, kdož věří, a činí je živými listy, které znají a čtou všichni lidé.“ — *Fundamentals of Christian Education*, pp. 199, 200.

a. Co bylo nyní Danielovi nařízeno udělat? Daniel 12:4 (první část), 8, 9 (první část).

Daniel 12:4 (první část), 8, 9 (první část). Ty pak Danieli, zavři slova tato, a zapečeť knihu tuto až do času jistého. . . . 8. A když jsem já slyše, nerozuměl, řekl jsem: Pane můj, jaký konec bude těch věcí? 9. Tedy řekl: Odejdi, Danieli. . . .

„Ctěl muži se státní odpovědností a s tajemstvími království nesoucích světovou vládu, byl Daniel poctěn Bohem jako Jeho velvyslanec a bylo mu dáno mnoho zjevení o tajemstvích budoucích věků. Jeho úžasná proroctví, jak je zaznamenal v kapitolách 7 až 12 knihy nesoucí jeho jméno, nebyla plně pochopena ani samotným prorokem; ale než jeho životní práce skončily, dostal požehnané ujištění, že ‚na skonání dnů‘ – v závěrečném období dějin tohoto světa – mu bude opět dovoleno stát ve svém losu a na svém místě. Nebylo mu dáno pochopit vše, co Bůh byl zjevil o Božském záměru. . . .

„Jak se blížíme závěru dějin tohoto světa, proroctví zaznamenaná Danielem si vyžadují naši zvláštní pozornost, jelikož se vztahují právě k době, ve které žijeme. S nimi by měla být spojena učení poslední knihy Písem Nového zákona.“ — *Prophets and Kings, p. 547.*

b. Co ukazuje, že andělova slova poukazovala na tajemství 2 300 dnů, a kdy bude toto tajemství odhaleno? Daniel 8:17; 12:4, 9 (poslední část).

Daniel 8:17 – opravený Kralický překlad. I přišel ke mně, kdež jsem stál, a když přišel, zhrozil jsem se, a padl jsem na tvář svou. I řekl ke mně: Pozoruj, synu člověčí; nebo k času poslednímu vidění toto.

Daniel 12:4, 9 (poslední část) – opravený Kralický překlad. Typ pak, Danieli, zavři slova tato, a zapečeť knihu tuto až do času posledního. Mnozíť budou pilně zpytovat, a rozmnoženo bude umění. . . . 9. . . . nebo zavřina jsou a zapečetěna slova ta až do času posledního.

„Proroctví předkládají sled událostí vedoucích k zahájení soudu. To platí zejména pro knihu Daniel. Avšak tu část svého proroctví, která se vztahovala k posledním dnům, měl Daniel zavřít a zapečetit ‚až do času posledního.‘ Teprve až v tomto čase mohlo být hlášáno poselství týkající se soudu, založené na naplnění těchto proroctví. Avšak v čase konce [neboli posledním], říká prorok, ‚mnozíť budou pilně zpytovat, a rozmnoženo bude umění.‘ (Daniel 12:4.) . . .

„Od roku 1798 byla kniha Daniel rozpečetěna, poznání proroctví se rozrostlo, a mnozí hlásají vážné poselství o blížícím se soudu.

„Stejně jako velká Reformace šestnáctého století se adventní hnutí objevilo v různých zemích Křesťanského světa současně. V Evropě i Americe byli mužové víry a modlitby vedeni ke studiu proroctví, a sledující inspirovaný záznam, viděli přesvědčivé důkazy o tom, že konec všech věcí je na dosah. V různých zemích existovaly jednotlivé skupiny Křesťanů, kteří pouze studiem Písma dospěli k přesvědčení, že Spasitelův příchod je blízko.“ — *The Great Controversy, pp. 356, 357.*

a. Když Daniel pozoroval a naslouchal, jaký vážný dekret označoval časové období vedoucí k času konce? Daniel 12:5–7.

Daniel 12:5–7. Zatím viděl jsem já Daniel, a aj, jiní dva stáli, jeden z této strany břehu řeky, a druhý z druhé strany břehu též řeky. 6. A řekl muži tomu oblečenému v roucho lněné, kterýž stál nad vodou té řeky: Když bude konec těm divným věcem? 7. I slyšel jsem muže toho oblečeného v roucho lněné, kterýž stál nad vodou té řeky, an zdvihl pravici svou i levici svou k nebi, a přísáhl skrze Živého na věky, že po uložení času, a uložení časích, i půl času, a když do cela rozptýlí násilí lidu svatého, dokonají se všechny tyto věci.

b. Pomocí křížových odkazů na další pasáže určete časování tohoto prorockého období. Daniel 7:25; Zjevení 11:2, 3; 12:6, 14; 13:5.

Daniel 7:25. A slova proti Nejvyššímu mluvití bude, a svaté výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů.

Zjevení 11:2, 3. Ale síň, kteráž vně jest před chrámem, vyvrz ven, a neměť jí. Neboť jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřiceti a dva měsíce. 3. Ale dám je dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů, oblečení jsouce v pytle.

Zjevení 12:6, 14. A žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby ji tam živili za dnů tisíc dvě stě a šedesát. . . . 14. Ale dána jsou té ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by ji živili do času a časů, a do půl času.

Zjevení 13:5. I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřiceti a dva měsíce.

„Apoštol Pavel varoval církev, aby neočekávala příchod Krista v jeho době. ‚Neboť nenastane,‘ říká, ‚leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřícha.‘ (2 Tessalonicenským 2:3.) Až po velkém odpadnutí a dlouhém období vlády ‚člověka hříchu,‘ můžeme očekávat příchod našeho Pána. ‚Člověk hříchu,‘ který je také nazýván ‚tajemství nepravosti,‘ ‚syn zatracení,‘ a ‚ten bezbožník,‘ představuje papežství, které si, jak bylo předpovězeno v proctví, mělo udržet svou nadvládu po 1 260 let. Toto období skončilo v roce 1798. Příchod Krista nemohl nastat před tímto časem. Pavel se svým varováním pokrývá celé Křesťanské zřízení až do roku 1798. Právě od tohoto času se má hlásat poselství o Kristově druhém příchodu.“ — *The Great Controversy*, p. 356.

c. Jak anděl popsal období 1 260 let? Daniel 12:10 (první část).

Daniel 12:10 (první část). Přečišťování a bílení a prubování budou mnozí; bezbožní zajisté bezbožnost páchatí budou, . . .

„Ve třináctém století byl ustanoven ten nejstrašnější ze všech nástrojů papežství – inkvizice. Kníže temnoty spolupracoval s vůdci papežské hierarchie. V jejich tajných radách Satan a jeho andělé ovládali mysli zlých lidí, zatímco

uprostřed stál neviditelný anděl Boží, který pořizoval děsivý záznam o jejich zločinných dekretech a psal historii skutků příliš hrozných na to, aby se zjevily lidským očím. „Babylon ten veliký“ byl „opilý krví svatých.“ Zmračená těla milionů mučedníků volala k Bohu po pomstě této odpadlické mocnosti. . . .

„Stav světa pod Římskou mocí představoval děsivé a pozoruhodné naplnění slov proroka Ozeáše. . . . „Není žádné věrnosti, ani žádného milosrdenství, ani žádné známosti Boží v této zemi. Proklínání a lži a vraždy, a zlodějství i cizoložství na vrch zrostlo, a vražda vraždu postihá.“ (Ozeáš 4:6, 1, 2.) Takové byly následky vypuzení slova Božího.“ — *The Great Controversy*, pp. 59, 60.

4. KNIHA ROZPEČETĚNA

St 13. 5.

a. Vzhledem k paralele s Daniel 12:7, jak prorok Jan viděl otevření Danielova zapečetěného vidění? Zjevení 10:1, 2, 5, 6.

Daniel 12:7. I slyšel jsem muže toho oblečeného v roucho lněné, kterýž stál nad vodou té řeky, an zdvihl pravici svou i levici svou k nebi, a přísáhl skrze Živého na věky, že po uložném času, a uložných časích, i půl času, a když do cela rozptýlí násilí lidu svatého, dokonají se všechny tyto věci.

Zjevení 10:1, 2, 5, 6. I viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe, oděného oblakem, a duha na hlavě jeho byla, a tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohniví. 2. A v ruce své měl knížku otevřenou. I postavil nohu svou pravou na moři, a levou na zemi. . . . 5. Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi. 6. A přísáhl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude.

„Mocný anděl, který poučoval Jana, nebyl nikdo menší než Ježíš Kristus. To, že postavil pravou nohu Svou na moři, a levou Svou na souši, ukazuje Jeho aktivní roli v závěrečných scénách velkého sporu se Satanem. Toto postavení značí Jeho svrchovanou moc a autoritu nad celou zemí. . . .

„Jan vidí knížku rozpečetěnou. Danielova proroctví tedy mají své správné místo v poselstvích prvního, druhého a třetího anděla, která mají být dána světu. Rozpečetění knížky bylo poselstvím ve vztahu k času. . . .

„Tento čas, který anděl ohlašuje se slavnostní přísahou, není koncem dějin tohoto světa, ani zkušební doby, ale prorockého času, který by měl předcházet příchodu našeho Pána. To znamená, že lidé nebudou mít žádné další poselství o určitém čase. Po tomto časovém období, sahajícím. . . do roku 1844, nelze prorocký čas definitivně vysledovat. Nejdelší datování sahá do podzimu roku 1844.

„Postavení anděla, s jednou nohou na moři, druhou na zemi, značí široký rozsah hlásání poselství. Ono překročí široké vody a bude hlášáno v dalších zemích, ba i celému světu.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 971.

b. Vysvětlete, jak Janův zážitek ve vidění o snědení knížky byl paralelou se zážitkem Adventního hnutí 40. let 19. století. Zjevení 10:9–11.

Zjevení 10:9–11. I šel jsem k andělu, a řekl jsem jemu: Dej mi tu knížku. I řekl mi: Vezmi, a požři ji, a učinit hořkost v břiše tvém, ale v ústech tvých budeť sladká jako med. 10. I vzal jsem tu knížku z ruky anděla, a požřel jsem ji. I byla v ústech mých sladká jako med, ale když jsem ji požřel, hořko mi bylo v břiše mém. 11. I dí mi: Musíš opět prorokovati lidem, a národům, a jazykům, i králům mnohým.

„Pochopení pravdy, radostné přijetí poselství, je znázorněno v požití knížky. Pravda ohledně času příchodu našeho Pána byla vzácným poselstvím pro naše duše.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 971.*

„Čas očekávání pomínil, a Kristus se neobjevil, aby vysvobodil Svůj lid. Ti, kdož s upřímnou vírou a láskou očekávali svého Spasitele, zažili hořké zklamání. Přesto se záměry Boží uskutečňovaly; On zkoušel srdce těch, kdož vyznávali, že čekají na Jeho příchod. . . .

„Ježíš a celý nebeský zástup však s láskou a soucitem hleděli na zkoušené a věrné, ale zklamané jedince. Kdyby bývala byla opona, oddělující viditelný svět od neviditelného, odstraněna, bylo by vidět anděly, jak se přibližují k těmto neochvějným duším a chrání je před šípy Satanovými.“ — *The Great Controversy, p. 374.*

5. MEZI MOUDRÝMI

Čt 14. 5.

a. Jak Daniela popsal Ezechiel, jeden z jeho současníků? Ezechiel 14:14.

Ezechiel 14:14. By pak byli u prostřed ní tito tři muži, Noé, Daniel a Job, oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe, praví Panovník Hospodin.

b. Jak můžeme patřit mezi moudré, jako byl Daniel? Daniel 12:10 (poslední část); Přísloví 9:10; Matouš 7:24, 25.

Daniel 12:10 (poslední část). . . . aniž co porozumějí kteří z nich, ale moudří porozumějí.

Přísloví 9:10. Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova, a umění svatých rozumnost.

Matouš 7:24, 25. A protože každého, kdož slyší slova má tato a plní je, připodobním muži moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále. 25. I spadl přívál, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, ale nepadl; nebo založen byl na skále.

„Brzy má na nás přijít ‚čas soužení, jakéhož nebylo;‘ a my budeme potřebovat zkušenost, kterou nyní nemáme a kterou mnozí příliš nedbají získat. Často se stává, že soužení je v očekávání větší než ve skutečnosti; ale to neplatí pro krizi, která je před námi. Ani nejživější představení nemůže dosáhnout velikosti této těžké zkoušky. V tomto čase zkoušky musí každá duše stát před Bohem sama za sebe. ‚Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že byť pak Noé, Daniel a Job u prostřed ní byli, nikoli by ani syna ani dcery nevysvobodili. Oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe.‘ (Ezechiel 14:20.)

„Nyní, zatímco náš velký Nejvyšší Kněz za nás koná smíření, měli bychom se snažit stát se dokonalými v Kristu. Ani jedinou myšlenkou by se náš Spasitel nemohl podvolit moci pokušení. Satan nachází v lidských srdcích nějaké místo, kde se může uchytit; pěstuje se nějaká hříšná touha, skrze kterou jeho pokušení uplatňují svou moc. Kristus však o Sobě prohlásil: ‚Jde kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.‘ (Jan 14:30.) Satan nemohl v Synu Božím najít nic, co by mu umožnilo získat vítězství. On ostříhal přikázání Svého Otce, a nebyl v Něm žádný hřích, který by Satan mohl využít ve svůj prospěch. Toto je stav, ve kterém se musejí nacházet ti, kteří mají obstát v čase soužení.“ — *The Great Controversy*, pp. 622, 623.

c. Jak anděl nakonec Daniela propustil? Daniel 12:13.

Daniel 12:13. Ty pak odejdi k místu svému, a odpočívati budeš, a zůstaneš v losu svém na skonání dnů.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 15. 5.

1. Kdy dojde ke vzkříšení z Daniel 12:2?
2. Co se stalo tak, aby bylo Danielovo proroctví odpečetěno?
3. Jaká událost značila začátek času konce?
4. Jaké proroctví zjevilo otevření knihy Daniele?
5. Jak si mohu být jistý/á, že budu mezi moudrými?

Prorok z Patmosu

„Byl pak jeden z učedníků Ježíšových, kterýž zpolehl na klíně jeho, ten, jehož miloval Ježíš“ (Jan 13,23).

Doporučená četba: *The Acts of the Apostles*, pp. 539–556.

„Po nanebevstoupení Kristově se Jan ukazuje být věrným, horlivým pracovníkem pro Mistra.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 546.

1. UČEDNÍK, KTERÉHO JEŽÍŠ MILOVAL

Ne 17. 5.

a. Jaké příklady ukazují blízký vztah učedníka Jana k Ježíši? Matouš 17:1; Marek 14:33; Lukáš 8:51.

Matouš 17:1. A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí.

Marek 14:33. A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekati a velmi teskliv býti.

Lukáš 8:51. A všed do domu, nedopustil s sebou vjíti žádnému, než Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otci a mateři té děvečky.

„Zdá se, že [Jan] se v nejvyšší míře těšil Kristovu přátelství, a obdržel mnoho projevů Spasitelovy důvěry a lásky. Byl jedním ze tří, kterým bylo dovoleno být svědky Kristovy slávy na hoře proměnění a Jeho utrpení v Getsemany, a právě do jeho péče náš Pán svěřil Svou matku v oněch posledních hodinách úzkosti na kříži.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 539.

b. Jak se Jan odlišuje od ostatních učedníků? Jan 13:23; 21:20 (první část), 24.

Jan 13:23. Byl pak jeden z učedníků Ježíšových, kterýž zpolehl na klíně jeho, ten, jehož miloval Ježíš.

Jan 21:20 (první část), 24. I obrátiv se Petr, uzřel toho učedníka, kteréhož miloval Ježíš, an jde za ním, kterýž i odpočíval za večeri na prsech jeho, . . . 24. Toť jest učedník ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravě jest svědectví jeho.

„Jan a Jakub, Ondřej a Petr, s Filipem, Natanaelem a Matoušem, byli s Ním v bližším vztahu než ostatní, a byli svědky více Jeho zázraků. Petr, Jakub a Jan byli s Ním v ještě bližším vztahu. Byli s Ním téměř neustále, jsouce svědky Jeho zázraků a slyšíce Jeho slova. Jan se s Ježíšem sblížil ještě těsněji, takže je vyznačen jako ten, koho Ježíš miloval. Spasitel je miloval všechny, ale Jan byl nejnámavějšího ducha. Byl mladší než ostatní, a s větší dětskou důvěřivostí otevřel své srdce Ježíši. Takto více sympatizoval s Kristem, a skrze něj bylo Spasitelovo nejhlubší duchovní učení sdělováno Jeho lidu.“ — *The Desire of Ages*, p. 292.

a. Jaký je význam jména, které Ježíš dal Janovi a jeho bratru Jakubovi? Marek 3:17.

Marek 3:17. A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, to jest synové hromovi),

„Jan od přírody neměl onu krásu povahy, kterou zjevovala jeho pozdější zkušenost. Od přírody měl vážné nedostatky. Byl nejen pyšný, sebevědomý a ctižádostivý, ale také impulzivní a rozčilený, když mu někdo ublížil. On a jeho bratr byli nazváni ‚synové hromovi.‘ Zlá povaha, touha po pomstě, duch kritiky, to vše bylo v milovaném učedníkovi. Ale pod tím vším Božský Učitel rozeznal vroucí, upřímné a milující srdce. Ježíš káral jeho sobectví, mařil jeho ctižádosti, zkoušel jeho víru. Zjevil mu však to, po čem jeho duše toužila – krásu svatosti, proměňující moc lásky.“ — *The Acts of the Apostles, p. 540.*

b. Jak se Jan naučil novému způsobu, jak jednat s ostatními? Jan 13:34; 1 Jan 4:7, 8.

Jan 13:34. Prikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.

1 Jan 4:7, 8. Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znát Boha. 8. Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest.

„Kristova ponaučení, která ukazovala tichost a pokoru a lásku jako nezbytné pro růst v milosti a způsobilost pro Jeho dílo, měla pro Jana nejvyšší hodnotu. Každého ponaučení si cenil a neustále se snažil uvést svůj život do souladu s Božským vzorem. Jan začal rozeznávat Kristovu slávu – ne světskou okázalost a moc, v něž byl vyučen doufat, ale ‚slávu jakožto Jednorozeného od Otce, plné milosti a pravdy.‘ (Jan 1:14.)“ — *The Acts of the Apostles, p. 544.*

c. Popište následky srdce naplněného láskou k našim bližním. 1 Jan 3:10, 11; Jan 13:35.

1 Jan 3:10, 11. Po tomtoť zjeví jsou synové Boží a synové d'áblovi. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého. 11. Nebo toť jest to zvěstování, kteréž jste slýchali od počátku, abychom milovali jedni druhé.

Jan 13:35. Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.

„Hloubka a vroucnost Janovy náklonnosti k jeho Mistrovi nebyla příčinou Kristovy lásky k němu, ale důsledkem této lásky. Jan toužil stát se podobným Ježíši a pod proměňujícím vlivem Kristovy lásky se stal tichým a pokorným. Vlastní já bylo skryto v Ježíši. Nade všechny své společníky se Jan odevzdal moci tohoto úžasného života. . . . Jan poznal Spasitele prostřednictvím zkušenostního poznání. Ponaučení jeho Mistra se mu vryla do duše. Když svědčil o Spasitelově milosti, jeho prostá řeč byla výmluvná s láskou, která prostupovala celou jeho bytostí.“ — *The Acts of the Apostles, pp. 544, 545.*

a. Kam byl Jan nakonec poslán poté, co se pokusy o jeho zabití nezdařily? Zjevení 1:9.

Zjevení 1:9. Já Jan, i bratr váš, i spoluúčastník v ssoužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista.

„Jan byl . . . předvolán do Říma, aby byl souzen pro svou víru. Zde před úřady byly apoštolovery nauky zkresleny. Falešní svědci ho obvinili z učení vzpurných kacířstev. Těmito obviněními jeho nepřátelé doufali, že přivedí uřednickou smrt.

„Jan odpovídal sám za sebe jasným a přesvědčivým způsobem, a s takovou prostotou a upřímností, že jeho slova měla mocný účinek. Jeho posluchači žasli nad jeho moudrostí a výřečností. Ale čím přesvědčivější bylo jeho svědectví, tím hlubší byla nenávisť jeho odpůrců. . . .

„Jan byl uvržen do kotle s vroucím olejem; ale Pán zachoval život Svého věrného služebníka, stejně jako zachoval tři Hebrejce v ohnivě peci. Když byla pronesena slova: Tak zahynou všichni, kdož věří v toho podvodníka, Ježíše Krista Nazaretského, Jan prohlásil: Můj Mistr trpělivě podstupoval vše, co Satan a jeho andělé mohli vymyslet, aby Jej ponížili a mučili. Dal Svůj život, aby spasil svět. Jsem poctěn, že je mi dovoleno pro Něj trpět. . . .

„Tato slova měla svůj vliv, a Jan byl z kotle vytažen těmi samými muži, kteří ho do něj hodili. . . .

„Císařským dekretem byl Jan vyhnán na Ostrov Patmos. . . .

„Jeho nepřátelé si mysleli, že jeho vliv již nebude pocíťován, a nakonec bude muset zemřít v útrapách a úzkostech.“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 569, 570.

b. Jakou vzácnou výsadu mu jeho vyhnanství přineslo? Zjevení 1:1–3, 10, 11.

Zjevení 1:1–3, 10, 11. Zjevení Ježíše Krista, kteréž dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se díti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi, 2. Kterýž osvědčil slovo Boží, a svědectví Jezukristovo, a cožkoli viděl. 3. Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova prorockví tohoto, a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest. . . . 10. A byl jsem u vytržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby, 11. An dí: Já jsem Alfa i Oméga, ten první i poslední, a což vidíš, piš do knihy, a pošli sedmi zborům, kteříž jsou v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie.

„Patmos, pustý, skalnatý ostrov v Egejském Moři, byl Římskou vládou vybrán jako místo vyhnanství pro zločince; ale pro služebníka Božího se toto ponuré bydliště stalo branou nebeskou. Zde, oddělen od rušných životních scén a od aktivních prací minulých let, měl společenství Boha a Krista a nebeských andělů, a od nich dostával instrukce pro církev pro všechny budoucí časy. Události, které se měly odehrát v závěrečných scénách dějin této země, byly před ním vykresleny; a zde zapsal vidění, která obdržel od Boha.“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 570, 571.

a. Jak se Kristus zjevil Janovi ve vidění na Patmosu? Zjevení 1:12–16.

Zjevení 1:12–16. I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, kterýž mluvil se mnou, a obrátiv se, uzřel jsem sedm svicníků zlatých, 13. A u prostřed těch sedmi svicníků podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho, a přepásaného na prsech pasem zlatým. 14. Hlava pak jeho a vlasové bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. 15. Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící; a hlas jeho jako hlas vod mnohých. 16. A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst jeho meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí.

„[Milovaný učedník] viděl svého Mistra v Getsemany, Jeho tvář byla poznamenána krvavými kapkami z trýzně, ‚zohavena jest nad jiné lidi osoba Jeho, způsob Jeho nad syny lidské.‘ (Izaiáš 52:14.) Viděl Jej v rukou Římských vojáků, oděného ve starém purpurovém rouchu a korunovaného trním. Viděl Jej visícího na kříži Golgotském, objekt krutého posměchu a urážky. Nyní je Janovi opět dovoleno spatřit svého Pána. Ale jak se změnil Jeho vzhled! Už není Mužem Bolestí, opovrhovaným a ponižovaným lidmi. Je oděn do roucha nebeského jasu. . . Patmos se rozžářil slávou vzkříšeného Pána.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 582.

b. Jaká byla Janova reakce a jaké pověření pro něj Ježíš měl? Zjevení 1:17–19.

Zjevení 1:17–19. A jakž jsem jej uzřel, padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý. I položil ruku svou pravou na mne, řka ke mně: Neboj se. Já jsem ten první i poslední, 18. A živý, ješto jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků. Amen. A mám klíče pekla i smrti. 19. Napiš ty věci, kteréž jsi viděl, a kteréž jsou, a kteréž se mají dítí potom.

„Jan byl posílen, aby žil v přítomnosti svého oslaveného Pána. Pak se před jeho udiveným zrakem otevřely slávy nebes. Bylo mu dovoleno spatřit trůn Boží a s pohledem za hranice pozemských konfliktů spatřit bílé oděný zástup vykoupených. Slyšel hudbu nebeských andělů a vítězné písně těch, kteří zvítězili skrze krev Beránka a skrze slovo svého svědectví. Ve zjevení, které mu bylo dáno, se odhalovala scéna za scénou vzrušujícího zájmu ve zkušenosti lidu Božího, a historie církve předpovězená až do samého konce času. V obrazech a symbolech byly Janovi předkládány nesmírně důležité předměty, které měl zaznamenat, aby lid Boží, žijící v jeho době i v dobách budoucích, mohl mít inteligentní pochopení nebezpečí a konfliktů před sebou.“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 582, 583.

c. Jak je kniha Zjevení poselstvím pro nás osobně? Zjevení 1:4–6; 3:22.

Zjevení 1:4–6. Jan sedmi zborům, kteříž jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, kterýž jest, a kterýž byl, a kterýž přijíti má, a od sedmi duchů, kteříž jsou před obličejem trůnu jeho, 5. A od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, ten prvorozený z mrtvých, a kníže králů země, kterýž zamiloval nás, a umyl nás od hříchů našich krví svou, 6. A učinil nás krále a kněží Bohu a Otcí svému, jemuž buď sláva a moc na věky věků. Amen.

Zjevení 3:22. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

„Toto zjevení bylo dáno pro vedení a útěchu církve po celou dobu Křesťanského zřízení. Přesto náboženští učitelé prohlašují, že je to zapečetěná kniha a její tajemství nelze vysvětlit. Proto se mnozí odvrátili od prorockého záznamu, odmítajíce věnovat čas a studium jeho tajemstvím. Bůh si však nepřeje, aby Jeho lid na tuto knihu takto pohlížel.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 583.

5. KRISTOVA PŘÍTOMNOST ZARUČENA

Čt 21. 5.

a. Co znamenalo vidění Krista mezi sedmi zlatými svícny? Zjevení 1:20.

Zjevení 1:20. Tajemství těch sedmi hvězd, kteréž jsi viděl v pravici mé, a sedm svícnu zlatých: Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi zborů, a sedm svícnu, kteréžs viděl, jest sedm zborů.

„O Kristu se mluví, že chodí uprostřed zlatých svícnu. Takto je symbolizován Jeho vztah k církvím. On je v neustálém spojení se Svým lidem. Zná jejich skutečný stav. Pozoruje jejich řád, jejich zbožnost, jejich oddanost. Ačkoli je nejvyšším knězem a prostředníkem ve svatyni nebeské, přesto je představen, jak chodí sem a tam uprostřed Svých církví na zemi. S neúnavnou bdělostí a neustálou ostražitostí sleduje, zda světlo některého z Jeho strážců slábně nebo zhasíná. Pokud by svícny byly ponechány pouhé lidské péči, mihotavý plamen by zhasl a zanikl; ale On je pravým strážcem v domě Hospodinově, pravým strážcem chrámových síní. Jeho neustálá péče a podpůrná milost jsou zdrojem života a světla.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 586.

b. Popište účel Božích poselství církvi jako celku, představené sedmi církvemi v 2. a 3. kapitole Zjevení.

„Názvy sedmi církví symbolizují církve v různých obdobích Křesťanské Éry. Číslo 7 označuje úplnost a symbolizuje skutečnost, že poselství sahají až do konce času, zatímco použité symboly zjevují stav církve v různých obdobích dějin světa.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 585.

„Církev byla nedokonalá a potřebovala přísné pokárání a trest, a Jan byl inspirován k zaznamenání varovných a káravých a prosebných poselství k těm, kteří tím, že ztratili ze zřetele základní zásady evangelia, by ohrozili svou naději na spasení. Slova pokárání, která Bůh považuje za nezbytná poslat, jsou však vždy pronášena s něžnou láskou a se zaslíbením pokoje každému kajícímu věřícímu.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 587.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 22. 5.

1. Ačkoli Ježíš neměl žádné oblíbence, proč byl Jan nazýván milovaným učedníkem?
2. Co způsobilo změnu v Janově životě a povaze?
3. Jak Bůh zmařil záměry zlých lidí, kteří se snažili zbavit se Jana?
4. Co pro nás Zjevení znamená, zatímco je často mylně nazýváno zapečetěnou knihou?
5. Popište Boží záměr, když posílá Svě církvi poselství pokárání.

Drak, žena a ostetek

„I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovat s jinými z semene jejího, kteříž ostrihají příkázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista“ (Zjevení 12:17).

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 582–592.

„Svoboda svědomí, která stála tak velkou obětí, nebude již respektována. V brzy přicházejícím konfliktu uvidíme naplnění prorokových slov.“ — *The Great Controversy*, p. 592.

1. CÍRKEV ZJEVENA

Ne 24. 5.

a. Co je vidět na začátku Janova čtvrtého vidění? Zjevení 12:1.

Zjevení 12:1. I ukázal se div veliký na nebi: Žena oděná sluncem, pod jejímiž nohama byl měsíc, a na jejíž hlavě byla koruna dvanácti hvězd.

b. Co má žena v Biblické symbolice představovat? 2 Korintským 11:2; Ezechiel 23:2–4; Zjevení 17:3–6.

2 Korintským 11:2. Neboť miluji vás Božím milováním. Zasnoubil jsem zajisté vás čistou pannu oddati jednomu muži, Kristu.

Ezechiel 23:2–4. Synu člověčí, dvě ženy, dcery jedné matere byly. 3. Ty smilnily v Egyptě, v mladosti své smilnily. Tam jsou mačkány prsy jejich, tam opiplány prsy panenství jejich. 4. Jména pak jejich: větší Ahola, sestry pak její Aholiba. Tyť jsou byly mé, a rozplodily syny a dcery. Jména, pravím, jejich jsou: Samarí Ahola, Jeruzaléma pak Aholiba.

Zjevení 17:3–6. I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné, plné jmen rouhání, mající sedm hlav a deset rohů. 4. Žena pak odína byla šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého. 5. A na čele jejím napsané jméno: Tajemství, Babylon veliký, máté smilstva a ohavností země. 6. A viděl jsem ženu tu opilou krví svatých, a krví mučedníků Ježíšových, a viděv ji, divil jsem se divením velikým.

„Ve Zjevení 17 je Babylon znázorněn jako žena – figura, která je v Bibli použita jako symbol církve, ctnostná žena představující čistou církev, hanebná žena odpadlickou církev.

„V Bibli je posvátný a trvalý charakter vztahu, který existuje mezi Kristem a Jeho církví, znázorněn svazkem manželství. Pán spojil svůj lid se Sebou slavnostní smlouvou, slibuje, že bude jejich Bohem, a oni se zavazují, že budou Jeho a pouze Jeho. Prohlašuje: ‚Zasnoubím tě sobě na věčnost, zasnoubím tě sobě, pravím, v spravedlnosti a v soudu a v dobrotivosti a v hojném milosrdenství.‘ (Ozeáš 2:19.) A opět: ‚Já jsem manžel váš.‘ (Jeremiáš 3:14.) A Pavel používá stejnou figuru v Novém Zákoně, když říká: ‚Zasnoubil jsem zajisté vás čistou pannu oddati jednomu muži, Kristu.‘ (2 Korintským 11:2).“ — *The Great Controversy*, p. 381.

a. Jak církev trpěla v očekávání dítěte Mesiáše? Zjevení 12:2; Izaiáš 9:6; Lukáš 2:25–32.

Zjevení 12:2. A jsuci těhotná, křičela, pracující ku porodu, a trápěci se, aby porodila.

Izaiáš 9:6. Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.

Lukáš 2:25–32. A aj, byl člověk v Jeruzalémě, jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm. 26. A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neužří smrti, až by prvé uzřel Krista Páně. 27. Ten přišel, ponuknut byv od Ducha, do chrámu. A když uvodili rodičové Ježíše děťátko, aby učinili podle obyčejě zákona při něm, 28. Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl: 29. Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého, v pokoji. 30. Nebo viděly oči mé spasení tvé, 31. Kteréž jsi připravil před obličejem všech lidí, 32. Světlo k zjevení národům, a slávu lidu tvého Izraelského.

„Poslední slova Jákovova naplnila [věřící mezi Židy] naději: ‚Nebude odjata berla od Judy, ani vydavatel zákona od noh jeho, dokudž nepříjde Silo.‘ (Genesis 49:10.) Ubývající moc Izraele svědčila o tom, že Mesiášův příchod je na dosah. Danielovo prorocství znázorňovalo slávu Jeho vlády nad říší, která měla nastoupit po všech pozemských královstvích; a, jak řekl prorok, ‚Státí bude na věky.‘ (Daniel 2:44.) Zatímco jen málokdo chápal podstatu Kristova poslání, existovalo všeobecné očekávání mocného knížete, který by měl v Izraeli založit své království a který by měl přijít jako osvoboditel národů.

„Nastala plnost času. Lidstvo, které v průběhu věků přestupování stále více degradovalo, volalo po příchodu Vykupitele.“ — *The Desire of Ages*, p. 34.

b. Jaká civilní moc je zobrazena velikým ryšavým drakem? Zjevení 12:3.

Zjevení 12:3. I vidín jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm a rohů deset, a na těch hlavách svých sedm korun.

„Pod symboly velkého ryšavého draka, šelmy podobné leopardovi, a šelmy s rohy podobnými beráncím, byly Janovi představeny pozemské vlády, které se budou zvláště angažovat v pošlapávání Božího zákona a pronásledování Jeho lidu.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 972.

c. Jakému nebezpečí čelila církev a Mesiáš kvůli této moci podobné drakovi? Zjevení 12:4.

Zjevení 12:4. Jehož ocas strhl třetinu hvězd s nebe, a svrhl je na zem. Ten pak drak stál před ženou, kteráž měla poroditi, aby, jakž by porodila, syna jejího sežral.

„Satan se snažil vytvořit hlubokou a nepřekonatelnou propast mezi zemí a nebem. Svými klamy povzbuzoval lidi k hříchu. Jeho záměrem bylo unavit Boží shovívavost a uhasit Jeho lásku k člověku, aby pak svět odevzdal satanskému soudnictví.“ — *The Desire of Ages*, pp. 34, 35.

„Satan v nebi nenáviděl Krista pro Jeho postavení v Božích síních. Nenáviděl Jej o to více, když byl sám sesazen. Nenáviděl Toho, který se zavázal vykoupit rod hříšníků. Přesto Bůh dovolil, aby do světa, kde si Satan nárokoval panství, přišel Jeho Syn, jako bezmocné dítě, podrobené slabosti lidství. Dovolil, aby Jeho Syn čelil nebezpečí života spolu s každou lidskou duší, aby bojoval bitvu, jakou musí bojovat každé lidské dítě, s rizikem selhání a věčné ztráty.“ — *The Desire of Ages*, p. 49.

3. BOJ NA NEBI

Út 26. 5.

a. Jaký vhled do minulosti byl zjeven Janovi, a co to znamená? Zjevení 12:7–9.

Zjevení 12:7–9. I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. 8. Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi. 9. I svržen jest drak ten veliký, had starý, kterýž slove d'ábel a satanáš, svodící všecken okršlek světa; svržen jest na zem, i andělé jeho s ním svrženi jsou.

„Odpor proti zákonu Božímu měl svůj počátek v síních nebeských, s Luciferem, cherubem ochráncem. Satan se rozhodl být prvním v radách nebeských, a rovný Bohu. Své dílo vzpoury začal s anděly pod svým velením, snaže se mezi nimi šířit ducha nespokojenosti. A pracoval tak klamným způsobem, že si získal mnoho oddaných andělů ještě dříve, než byly jeho záměry plně známy. Ani věrní andělé nedokázali plně rozpoznat jeho povahu, ani vidět, k čemu jeho dílo vede. Když se Satanovi bylo podařilo získat na svou stranu mnoho andělů, obrátil se se svou věcí na Boha, a tvrdil, že andělé si přejí, aby zaujal postavení, které zastával Kristus.

„Zlo pokračovalo v činnosti, dokud duch nespokojenosti nedozrál do aktivní vzpoury. I stal se boj v nebi, a Satan byl se všemi, kdož s ním sympatizovali, svržen.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, pp. 972, 973.

b. Jak oznámení ve Zjevení 12:10, 11 naznačuje dovršení Satanova svržení během Ježíšovy služby?

Zjevení 12:10, 11. I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. 11. Ale oni svítěžili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duši svých až do smrti.

„Kristus prorockým okem sledoval scény, které se měly odehrát v Jeho posledním velkém boji. Věděl, že až zvolá: ‚Dokonáno jest,‘ celé nebe bude jásat. Jeho ucho zachytilo vzdálenou hudbu a vítězná volání v nebeských síních. Věděl, že tehdy zazní umíráček Satanovy říše, a jméno Kristovo bude zvěstováno od světa k světu po celém vesmíru.“ — *The Desire of Ages*, p. 679.

„Plán vykoupení měl ještě širší a hlubší účel než jen spasení člověka. Nejen kvůli tomuto přišel Kristus na zem; nejen kvůli tomu, aby obyvatelé tohoto malého světa mohli pohlížet na zákon Boží tak, jak by se mělo na něj pohlížet; ale aby před vesmírem obhájil povahu Boží. . . . Kristův skutek v umírání pro spásu člověka nejen zpřístupní lidem nebe, ale před celým vesmírem ospravedlní Boha a Jeho Syna v jejich jednání se Satanovou vzpourou. Utvrdí věčnost zákona Božího a zjeví povahu a následky hříchu.“ — *Patriarchs and Prophets*, pp. 68, 69.

4. BOJ NA ZEMI

St 27. 5.

a. Jaké zvýšené nebezpečí bude nyní hrozit církvi? Zjevení 12:12, 13.

Zjevení 12:12, 13. Protož veselte se nebesa, a kteříž přebýváte v nich. Běda těm, kteříž přebývají na zemi a na moři; nebo d'ábel sstoupil k vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má. 13. A když uzřel drak, že jest svržen na zem, honil ženu tu, kteráž porodila toho pacholika.

„Satan, vědom si toho, že říše, kterou byl uchvátil, mu nakonec bude vyrvána, se rozhodl nešetřit úsilím, aby zničil co nejvíce tvorů, které Bůh byl stvořil k Svému obrazu. Nenáviděl člověka proto, že Kristus k němu projevil takovou odpuštější lásku a soucit, a nyní se připravoval na něj použít všechny druhy klamu, skrze něž by mohl být ztracen; pokračoval ve své cestě s větší energií kvůli svému vlastnímu beznadějnému stavu.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, pp. 973, 974.

„Velký spor mezi dobrem a zlem bude narůstat na intenzitě až do samého konce času. Ve všech dobách se Satanův hněv projevoval proti Kristově církvi; a Bůh uděluje Svou milost a Ducha Svému lidu, aby ho posílil, aby obstál proti moci toho zlostiníka. Když měli Kristovi apoštolové nést Jeho evangelium světu a zaznamenat ho pro všechny budoucí věky, byli zvláště obdařeni osvětlením Ducha. Avšak jak se církev blíží k svému konečnému vysvobození, Satan má působit s větší mocí. . . . A veškeré hlubiny satanské dovednosti a lstivosti, které získal, veškerou krutost, kterou vyvinul během těchto bojů věků, použije proti Božím lidu v konečném konfliktu. A v tomto čase nebezpečí mají Kristovi následovníci nést světu varování před druhým příchodem Páně; a lid má být připraven, aby při Jeho příchodu stál před Ním ‚bez poskvrny a bez úhony.‘ (2 Petr 3:14.) V této době není zvláštní dar Božské milosti a moci pro církve méně potřebný než ve dnech apoštolských.“ — *The Great Controversy*, pp. ix, x.

b. Popište zkušenost církve během 1 260 let útlaku a pronásledování. Zjevení 12:6, 14.

Zjevení 12:6, 14. A žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby ji tam živili za dnů tisíc dvě stě a šedesát. . . . 14. Ale dána jsou té ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváře hada na poušť, na místo své, kdež by ji živili do času a časů, a do půl času.

c. Jaká pomoc přišla k odvrácení útoku lidských činitelů, které drak zamýšlel použít proti věrným? Zjevení 12:15, 16.

Zjevení 12:15, 16. I vypustil had z úst svých po té ženě vodu jako řeku, aby ji řeka zachvátila. 16. Ale země pomohla ženě; nebo otevřela země ústa svá, a požřela řeku, kterouž vypustil drak z úst svých.

„Jak se po Evropských zemích šířily zprávy o zemi, kde si každý člověk může užívat plodů své vlastní práce a řídit se přesvědčením svého vlastního svědomí, tisíce lidí se hrnuly k břehům Nového Světa.“ — *The Great Controversy*, p. 296.

5. OSTATEK

Čt 28. 5.

a. Když hněv draka dosahuje svého vrcholu, jak jsou popsáni věrní? Zjevení 12:17.

Zjevení 12:17. I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají přikázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.

„Zjevovatel, hledící přes věky až ke konci času, prohlásil: ‚Rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají přikázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.‘ (Zjevení 12:17.) Někteří z těch, kteří dnes žijí na zemi, uvidí naplnění těchto slov. Tentýž duch, který v minulých věcích vedl lidi k pronásledování pravé církve, povede v budoucnosti k provádění podobného postupu vůči těm, kteří udržují svoji věrnost Bohu. Již nyní se konají přípravy na tento poslední velký konflikt.“ — *Prophets and Kings*, p. 605.

**b. Jak charakteristické rysy ostatku popisují církev v posledních dnech?
Zjevení 14:12; 19:10.**

Zjevení 14:12. Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.

Zjevení 19:10. I padl jsem k nohám jeho, abych se klaněl jemu. Ale řekl mi: Hled', abys toho nečinil. Jsemť spolumužebník tvůj i bratří tvých, těch, kteříž mají svědectví Ježíšovo. Bohu se klaněj. Svědectví pak Ježíšovo jestiť duch prorockví.

„Církev ostatku bude uznávat Boha v Jeho zákoně a bude mít prorocký dar. Poslušnost vůči zákonu Božímu a duchu prorockví vždy odlišovaly pravý lid Boží, a zkouška se obvykle dává na přítomné projevy.“ — *Loma Linda Messages*, p. 33.

„Církev ostatku bude uvedena do velké zkoušky a soužení. Ti, kdož ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy, budou zakoušet hněv draka a jeho zástupů. Satan počítá svět jako své poddané, získává kontrolu nad odpadlými církvemi; ale je tu malá skupinka, která odolává jeho nadvládě.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 231.

„Odmítání poslouchat přikázání Boží, a odhodlání pěstovat nenávisť proti těm, kdož tato přikázání hlásají, vede k nejodhodlanější válce ze strany draka, který veškerou svou energii používá proti lidu Božímu, ostříhajícímu přikázání.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 117.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 29. 5.

- 1. Proč je církev v Bibli symbolizována ženou?**
- 2. Vysvětlete riziko, které podstoupil Syn Boží, když přišel na zem jako člověk.**
- 3. Kdy bylo svržení Satana z nebe zcela dokončeno?**
- 4. Popište důvod hněvu draka proti církvi.**
- 5. Jaké charakteristické rysy hledáme při identifikaci ostatku?**

Sbírka první Soboty

Sobota 6. června 2026

DŮM MODLITBY V PRAZE, ČESKÁ REPUBLIKA

Česká republika je stát v samém srdci Evropy, hraničící s Německem, Polskem, Rakouskem a Slovenskem. V této zemi se [kromě Moravy a Slezska] nacházejí Čechy, historický region s malebnými vesnicemi, majestátními hrady a bohatým kulturním a duchovním dědictvím, kde Jan Hus (1369–1415) zaváděl své velké reformy. Dnes je Česká republika moderní sekulární stát s populací přibližně 10,9 milionu lidí, z nichž více než 1,4 milionu žije v hlavní městě Praze.

Praha není jen historickým a kulturním centrem, ale také místem, kde tisíce lidí duchovně potřebují pomoc, a mnozí hledají ve svých srdcích smysl života, naději a pokoj. Mezi obyvateli se 47,8 % považuje za nábožensky lhostejné, 11,7 % se ztotožňuje s Křesťanstvím (z nichž 9,3 % se hlásí ke Katolicismu a 2,4 % k jiným Křesťanským denominacím) a 10,8 % se ztotožňuje s jinými náboženstvími.

Dílo Reformního Hnutí ASD v tomto městě začalo v květnu 2014, kdy se na první shromáždění sešli pouze tři lidé. Později, v srpnu 2020, sem byl vyslán kazatel se svou rodinou, aby ztraceným duším hlásal poselství přítomné pravdy o spasení.

Pražský sbor dnes čítá 30 členů církve a společně se zájemci a připravujícími se na křest je to asi 70 lidí. Bohoslužby se v současné době konají v pronajatých prostorách, ale sbor se vroucně modlí za možnost zakoupit nebo si postavit vlastní dům modlitby – místo, kde se Boží lid může shromažďovat, posilovat ve víře a sdílet světlo pravdy s těmi v okolí.

„Dům, kde je Bůh uctíván, by měl být v souladu s Jeho povahou a majestátností.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 268.*

Milí bratři a sestry, dnes máme požehnanou příležitost podílet se na tomto velikém díle Božím. Vaše oběť je investicí do věčnosti, do spasení duší a do posílení církve v samém středu Evropy. Prosíme, modlete se za Boží vedení, laskavě podpořte tento projekt a sdílejte tuto potřebu s ostatními. Kéž Pán žehná každému, kdo se s láskou podílí na tomto díle!

„Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku činíce o vás na modlitbách svých“ (1 Těsalonický 1:2).

Vaši bratři a sestry v Praze

Šelma a znamení

„A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých“ (Zjevení 13:16)

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 439–450.

„Beránčí rohy a dračí hlas tohoto symbolu poukazují na nápadný rozpor mezi vyznáními a praxí takto představeného národa.“ — *The Great Controversy*, p. 442.

1. SMÍŠENÁ ŠELMA

Ne 31. 5.

a. Co viděl Jan ve Zjevení 13:1 (první část), a jak tomu rozumíme ve světle našeho studia Daniela 7:3?

Zjevení 13:1 (první část). I viděl jsem šelmu vystupující z moře. . .

Daniel 7:3. A čtyři šelmy veliké vystupovaly z moře, jedna od druhé rozdílná.

b. Co se můžeme naučit z toho, jak některé tělesné vlastnosti šelmy souvisí se čtyřmi šelmami, které jsme studovali dříve? Zjevení 13:2; Daniel 7:4–6.

Zjevení 13:2. Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, podobná pardovi, a nohy její jako nedvědí, a ústa její jako ústa lvová. I dal jí drak sílu svou, a trůn svůj, i moc velikou.

Daniel 7:4–6. První podobná lvu, a křídla orličí měla. Hleděl jsem, až vytrhána byla křídla její, jimiž se vznášela od země, tak že na nohách jako člověk státi musila, a srdce lidské dáno jest jí. 5. A aj, jiná šelma druhá podobná nedvědu, kteráž panství jedno vyzdvihla, a tři žebra v ústech jejích, mezi zuby jejími, a tak mluveno bylo k ní: Vstaň, nažer se hojně masa. 6. Potom jsem viděl, a aj, jiná podobná pardovi, kteráž měla čtyři křídla ptačí na hřbetě svém, a čtyřhlavá byla šelma ta, již moc dána byla.

„V kapitole 13 (verše 1–10) je popsána jiná šelma, ‚podobná pardovi‘, které drak dal ‚sílu svou, a trůn svůj, i moc velikou.‘ Tento symbol, jak většina protestantů věří, představuje papežství, které nabylo síly a trůnu i moci, jež kdysi držela starověká Římská říše. O šelmě podobné pardovi se říká: ‚Dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání. . . Protož otevřela ústa svá k rouhání se Bohu, aby se jménu jeho rouhala, i stánku jeho, i těm, kteříž přebývají na nebi. Dáno jí i bojovati s svatými, a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým pokolením, nad jazykem, i nad národem.‘ Toto proroctví, které je téměř totožné s popisem malého rohu z Daniel 7, nepochybně ukazuje na papežství.“ — *The Great Controversy*, p. 439.

„V mnoha Evropských národech byly mocnosti, které vládly v církvi a státě, po staletí ovládnány Satanem prostřednictvím papežství.“ — *The Great Controversy*, pp. 268, 269.

a. Jak je totožnost šelmy potvrzena na základě doby její nadvlády? Zjevení 13:5; Daniel 7:25.

Zjevení 13:5. I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřiceti a dva měsíce.

Daniel 7:25. A slova proti Nejvyššímu mluvití bude, a svaté výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů.

„Dána jí moc vládnouti za čtyřiceti a dva měsíce.‘ A prorok říká: ‚Viděl jsem, ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt.‘ A dále: ‚Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde; zabije-li kdo mečem, musí mečem zabit býti.‘ Čtyřicet a dva měsíce jsou totéž co ‚do času a časů, i do částky časů,‘ tři a půl roku neboli 1 260 dnů z Daniel 7 – doba, během níž měla papežská moc utlačovat Boží lid. Toto období. . . začalo s nadvládou papežství v roce 538 n. l. a skončilo v roce 1798. V té době byl papež zajat Francouzskou armádou, papežská moc utrpěla smrtelnou ránu, a naplnila se předpověď: ‚Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde.‘“ — *The Great Controversy*, p. 439.

b. Jak bude zmenšena nadvláda šelmy podobné pardovi? Zjevení 13:3 (první část), 10.

Zjevení 13:3 (první část), 10. A viděl jsem, ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt. . . . 10. Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde; zabije-li kdo mečem, musí mečem zabit býti. Zdeť jest trpělivost a víra svatých.

c. Jaké kroky bude šelma podnikat? Zjevení 13:6–8.

Zjevení 13:6–8. Protož otevřela ústa svá k rouhání se Bohu, aby se jménu jeho rouhala, i stánku jeho, i těm, kteříž přebývají na nebi. 7. Dáno jí i bojovati s svatými, a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým pokolením, nad jazykem, i nad národem. 8. Protož klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na zemi, jichžto jména nejsou napsaná v knize života Beránka, toho zabitého od počátku světa.

„Vliv Říma v zemích, které kdysi uznávaly jeho nadvládu, je stále daleko od zničení. A proroctví předpovídá obnovení jeho moci. ‚Viděl jsem, ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt, ale rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divivši se všecka země, šla za tou šelmou.‘ (Verš 3.) Způsobení smrtelné rány ukazuje na pád papežství v roce 1798. Poté, říká prorok, ‚rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divivši se všecka země, šla za tou šelmou.‘ Pavel jasně říká, že ‚člověk hřicha‘ bude pokračovat až do druhého příchodu. (2 Těsaloničským 2:3–8.) Až do samého konce času bude pokračovat v díle podvodu. A zjevovatel prohlašuje, také s odkazem na papežství: ‚Klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na zemi, jichžto jména nejsou napsaná v knize života.‘ (Zjevení 13:8.) Ve Starém i v Novém Světě bude papežství přijímat poctu tím, že bude v úctě nedělní zákon, který spočívá výhradně na autoritě Římské Církve.“ — *The Great Controversy*, p. 579.

a. Jaká nová politická moc se objevila právě v době, kdy papežská moc utrpěla smrtelnou ránu? Zjevení 13:11.

Zjevení 13:11. Potom viděl jsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva rohy, podobné Beránkovým, ale mluvila jako drak.

„Byla spatřena šelma, ‚vystupující ze země,‘ s rohy podobnými beránkovým. Místo toho, aby svrhával jiné mocnosti, aby se ustanovil, musel takto představený národ vzniknout na dříve neobydleném území a postupně a pokojně se rozvíjet. Nemohl tedy vzniknout mezi přeplněnými a bojujícími národy Starého Světa – v tom rozbořeném moři ‚lidí a zástupů a národů a jazyků.‘ Musel se hledat na západním kontinentu.

„Který národ Nového Světa v roce 1798 nabýval na moci, sliboval sílu a velikost, a přitahoval pozornost světa? Použití symbolu nepřipouští žádné pochybnosti. Jeden národ, a pouze jeden, splňuje specifikace tohoto proroctví; neomylně ukazuje na Spojené Státy Americké. Znovu a znovu byla myšlenka, téměř přesná slova, svatého pisatele nevědomky použita řečníkem a historikem při popisu vzniku a růstu tohoto národa. Šelma byla viděna ‚vystupující ze země,‘ a podle překladatelů slovo zde přeložené jako ‚vystupující‘ doslova znamená ‚rostoucí nebo rašící jako rostlina.‘ A jak jsme viděli, národ musí vzniknout na území, které dříve nebylo obsazeno. . . .

„A měla dva rohy, podobné beránkovým.‘ Rohy podobné beránkovým naznačují mládí, nevinnost a laskavost, což výstižně představuje povahu Spojených Států, když byly prorokovi představeny jako ‚vystupující‘ v roce 1798. Mezi Křesťanskými exulanty, kteří jako první uprchli do Ameriky a hledali útočiště před královským útlakem a kněžskou netolerancí, bylo mnoho těch, kteří se rozhodli založit vládu na širokých základech občanské a náboženské svobody. Jejich názory našly místo v Deklaraci Nezávislosti, která stanoví velkou pravdu, že ‚všichni lidé jsou stvořeni sobě rovni‘ a obdařeni nezadatelným právem na ‚život, svobodu a usilování o štěstí.‘ A Ústava zaručuje lidu právo na samosprávu, a stanoví, že zástupci zvolení lidovým hlasováním budou vydávat a uplatňovat zákony. Byla také udělena svoboda náboženského vyznání, a každému člověku je dovoleno uctívat Boha podle diktátů svého svědomí. Republikánství a Protestantismus se staly základními principy národa. Tyto principy jsou tajemstvím jeho moci a prosperity. Utlačování a pošlapávání v celém Křesťanstvu se k této zemi obracejí se zájmem a nadějí. Miliony lidí hledají její břehy, a Spojené Státy vystoupaly na místo mezi nejmočnějšími národy země.“ — *The Great Controversy*, pp. 440, 441.

a. Jaký šokující vývoj se má odehrávat, vynucený šelmou podobnou beránkovi? Zjevení 13:12, 16.

Zjevení 13:12, 16. Kteráž všecku moc první té šelmy provozuje před tváří její; a působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní, klanějí se šelmě té první, jejížto rána smrtelná uzdravena byla. . . . 16. A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých.

„Beránčí rohy a dračí hlas symbolu poukazují na nápadný rozpor mezi vyznáními a praxí takto představovaného národa. ‚Mluvení‘ národa je činnost jeho zákonodárných a soudních orgánů. Takovým jednáním bude vyvracet ty liberální a mírumilovné principy, které postavil za základ své politiky. Proroctví, že bude mluvit ‚jako drak‘ a uplatňovat ‚všecku moc první té šelmy,‘ jasně předpovídá rozvoj ducha netolerance a pronásledování, kterého projevovaly národy představené drakem a šelmou podobnou pardovi. A tvrzení, že šelma se dvěma rohy ‚působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní, klanějí se šelmě té první,‘ ukazuje, že autorita tohoto národa se má uplatňovat k vynucování určitého dodržování, které bude aktem úcty k papežství.

„Takové jednání bude v přímém rozporu s principy této vlády, s duchem jejich svobodných institucí, s přímými a vážnými prohlášeními Deklarace Nezávislosti, a s Ústavou. Zakladatelé národa se moudře snažili chránit před uplatňováním světské moci ze strany církve, s jejím nevyhnutelným důsledkem – netolerancí a pronásledováním. Ústava stanoví, že ‚Kongres nesmí vydat žádný zákon týkající se náboženského zřízení nebo zakazující jeho svobodné vyznávání‘ a že ‚žádný náboženský test nebude nikdy vyžadován jako kvalifikace pro jakýkoli úřad veřejné důvěry ve Spojených státech‘. Pouze v případě hrubého porušení těchto záruk svobody národa může být nějaké náboženské zachování vynucováno civilní autoritou.“ — *The Great Controversy*; p. 442.

b. Jak bude toto vynucování znamení šelmy znamenat pád Spojených Států? Přísloví 14:34; Žalm 119:126.

Přísloví 14:34. Spravedlnost zvyšuje národ, ale hřích jest ku pohanění národům.

Žalm 119:126. Časť jest, abys se přičinil, Hospodine; zrušili zákon tvůj.

„Každé století rozmařilosti shromáždí uje hněv ke dni hněvu; a až přijde čas, a nepravost se naplní, tehdy Bůh vykoná své neobyčejné dílo. Ukáže se jako hrozná věc, že se Božská trpělivost vyčerpala; neboť hněv Boží dopadne tak zjevně a silně, že bude prezentován jako nesmíšený s milosrdenstvím; a samotná země bude zpuštěna. Právě v době národního odpadlictví se vládci země, jednající podle taktiky Satanovy, postaví na stranu člověka hříchu – tehdy se míra viny naplní; národní odpadlictví je signálem pro národní zkázu.“ — *Selected Messages*, bk. 2, p. 373.

5. ZNAMENÍ ŠELMY

Čt 4. 6.

a. Co je znamením autority Říma? Daniel 7:25.

Daniel 7:25. A slova proti Nejvyššímu mluvití bude, a svaté výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů.

„Jako znamení autority Katolické Církve uvádějí papežští pisatelé ‚samotný akt změny Soboty na neděli, což Protestanti připouštějí; . . . protože dodržováním neděle uznávají moc církve ustanovit svátky, a podřítit je hříchu.‘ (Henry Tuberville, *An Abridgment of the Christian Doctrine*, page 58.) Co je tedy změna Soboty jiného než znak, či znamení, autority Římské Církve – ‚znamení šelmy‘? . . .

„Až bude zachovávaní neděle vynucováno zákonem, a svět bude osvěcen ohledně závaznosti pravé Soboty, pak kdokoli bude přestupovat příkaz Boží, a bude poslušen nařízení, které nemá vyšší autoritu než tu Římskou, bude tím ctít papežství nad Boha.“ — *The Great Controversy*, pp. 448, 449.

b. Popište vyvrcholení protichůdných hnutí – jednoho k osvěcení duše o pravdě, a druhého k prosazování znamení šelmy. Zjevení 13:13–15; 16:13, 14; Matouš 24:14, 24.

Zjevení 13:13–15. A činí divy veliké, tak že i ohni rozkazuje sstupovati s nebe na zem před obličejem lidským. 14. A svodí ty, kteříž přebývají na zemi, těmi divy, kteréž dáno jí činiti před obličejem šelmy, říkající obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmy, kteráž měla ránu od meče, ale ožila zase. 15. I dáno jí, aby dání mohla ducha tomu obrazu šelmy, aby i mluvil obraz té šelmy, a aby to způsobila, kteřížkoli neklaněli by se obrazu té šelmy, aby byli z mordováni.

Zjevení 16:13, 14. A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. 14. Nebo jsou duchové d'ábelští, ješto činí divy, a chodí mezi krále zemské a všeho okršlku světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího.

Matouš 24:14, 24. A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdáž přijde skonání. . . . 24. Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.

„Církev se obrací na silné rámě civilní moci, a v tomto díle se sjednocují papeženci a Protestanti. Jak se hnutí za vynucování neděle stává odvážnějším a rozhodnějším, bude zákon uplatňován proti těm, kteří ostříhají příkázání. Bude jim vyhrožováno pokutami a vězením, a některým budou nabízena vlivná postavení, a další odměny a výhody, jako pobídka k zřeknutí se své víry. Avšak jejich pevná odpověď zní: ‚Ukažte nám ze slova Božího náš omyl‘ – stejná prosba, jakou za podobných okolností vznesl Luther. Ti, kteří jsou obviněni před soudy, silně obhajují pravdu, a někteří, kdož je slyší, jsou vedeni, aby se postavili za dodržování všech příkázání Božích. Takto bude světlo přineseno tisícům lidí, kteří by jinak o těchto pravdách nic nevěděli.“ — *The Great Controversy*, p. 607.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 5. 6.

1. Jak se některé charakteristické rysy šelem z Daniel 7 přenesly do Říma?
2. Projděte si různé způsoby, jakými bylo vypočítáno 1 260 let papežské nadvlády.
3. Proč smrtelná rána nevedla ke smrti šelmy?
4. Jaké jedinečné rysy Spojených Států znázorňovaly rohy beránka?
5. Mají lidé, kteří dnes uctívají Boha v neděli, již Znamení Šelmy?

Tři andělé

„Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají příkázání Božích a víry Ježíšovy“ (Zjevení 14:12).

Doporučená četba: *Early Writings*, pp. 232–261.

„Byly mi ukázány tři kroky – poselství prvního, druhého a třetího anděla. Anděl, který mě doprovázel, řekl: ‚Běda tomu, kdo pohne blokem těchto poselství nebo pohne jejich sponou. Právě pochopení těchto poselství je životně důležité.‘“ — *Early Writings*, p. 258.

1. ANDĚLÉ VE ZJEVENÍ

Ne 7. 6.

a. Porovnejte a uveďte rozdíly mezi různými typy poslů, které představují andělé. Zjevení 1:20; 10:1, 5; 11:1; 22:8.

Zjevení 1:20. *Tajemství těch sedmi hvězd, kteréž jsi viděl v pravici mé, a sedm svícňů zlatých: Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi zborů, a sedm svícňů, kteréžs viděl, jest sedm zborů.*

Zjevení 10:1, 5. *I viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe, oděného oblakem, a duha na hlavě jeho byla, a tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohniví. . . . 5. Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi.*

Zjevení 11:1. *I dána mi třtina, podobná prutu, a postavil se tu anděl, řka: Vstaň, a změř chrám Boží, i oltář, i ty, kteříž se modlí v něm.*

Zjevení 22:8. *Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti se chtěje před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval.*

b. Jak Bůh posílá poselství každému člověku na zemi? Římanům 10:13–15.

Římanům 10:13–15. *Každý zajisté, kdožkoli vzyval by jméno Páně, spasen bude. 14. Ale kterak budou vzyvati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří tomu, o němž neslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele? 15. A kterak kázati budou, jestliže nebudou posláni? Jakož psáno jest: Jak krásné nohy zvěstujících pokoj, zvěstujících dobré věci.*

„Bůh si za Svě představitele mezi lidmi nevybírám anděly, kteří nikdy nepadli, ale lidské bytosti, lidi se stejnými vášněmi, jako mají ti, které se snaží spasit. . . . A mužům i ženám bylo uděleno svaté pověření, aby oznamovali ‚nestihlá bohatství Kristova.‘ (Efezským 3:8.)“ — *The Acts of the Apostles*, p. 134.

„Máme být spolupracovníky nebeských andělů při představování Ježíše světu. . . neboť člověk musí být kanálem komunikace s člověkem. A když se odevzdáme Kristu v oddanosti z celého srdce, andělé se radují, že mohou promlouvat skrze naše hlasy, aby zjevovali Boží lásku.“ — *The Desire of Ages*, p. 297.

c. Co symbolizují andělé ze Zjevení 14:6–12 a jejich poslání? Matouš 28:19, 20; Skutky 1:8.

Zjevení 14:6–12. I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, 7. Řkoucím velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod. 8. A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy. 9. A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, 10. I tent' bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vlito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka. 11. A dým muk jejich vstoupí na věky věků, a nebudouť míti odpočinutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího. 12. Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají přikázání Božích a viry Ježíšovy.

Matouš 28:19, 20. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, 20. Učíte je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa. Amen.

Skutky 1:8. Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních konců země.

„Andělé jsou představeni, jak letí uprostřed nebe, hlásajíce světu varovné poselství. . . . Nikdo neslyší hlas těchto andělů, neboť jsou symbolem ku představení lidu Božího, který pracuje v souladu s nebeským vesmírem.“ — *Selected Messages, bk. 2, p. 387.*

2. PRVNÍ ANDĚL

Po 8. 6.

a. Komu nese první anděl své poselství? Zjevení 14:6.

Zjevení 14:6. I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu.

„Velké náboženské probuzení pod hlásáním brzkého Kristova příchodu je předpovězeno v proroctví o poselství prvního anděla ze Zjevení 14. . . . Andělův let ‚po prostředku nebe,‘ ‚veliký hlas,‘ kterým je varování pronášeno, a jeho zvěstování všem ‚kteříž bydlí na zemi‘ – ‚všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu‘ – svědčí o rychlosti a celosvětovém rozsahu hnutí.“ — *The Great Controversy, p. 355.*

b. Jak první anděl upozornil na Boha jako Stvořitele? Zjevení 14:7; Genesis 1:1; Efezským 3:9.

Zjevení 14:7. Řkocího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.

Genesis 1:1. Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Efezským 3:9. A vysvětlil všechněm, jaké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, kterýž všecko stvořil skrze Ježíše Krista,

c. Zamyslete se nad tím, jak si Adventní Hnutí přivlastnilo poselství prvního anděla a soud pro své kázání o brzkém příchodu Krista. Daniel 7:26, 27; 8:14; Skutky 17:30, 31.

Daniel 7:26, 27. V tom bude soud osazen, a panství jeho odejmou, vyplnění a vyhladí je docela. 27. Království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí; jehož království bude království věčné, a všickni páni jemu sloužiti a jeho poslouchati budou.

Daniel 8:14. I řekl mi: Až do dvou tisíc a tři set večerů a jiter, a přijdou k obnovení svému svatě služby.

Skutky 17:30, 31. Nebo časy této neznámosti přehlídaje Bůh, již nyní zvěstuje lidem všechněm všudy, aby pokání činili, 31. Proto že uložil den, v kterémž souditi bude všecken svět v spravedlnosti skrze toho muže, kteréhož k tomu vystavil, slouže k víře všechněm, vzkříšením jeho z mrtvých.

„Williamu Millerovi a jeho spolupracovníkům bylo dáno kázat varování v Americe. Tato země se stala centrem velkého adventního hnutí. Právě zde se proroctví o poselství prvního anděla bylo nejpříměji naplnilo. Spisy Millera a jeho spolupracovníků se roznesly do vzdálených zemí. Kamkoli misionáři byli pronikli po celém světě, tam byla poslána radostná zvěst o Kristově rychlém návratu. Široko a daleko se šířilo poselství věčného evangelia: ‚Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho.‘

„Svědectví proroctví, která se zdála ukazovat na příchod Krista na jaře roku 1844, hluboce zasáhla myslí lidí. Jak šlo poselství ze státu do státu, všude se probouzel široký zájem. Mnozí byli přesvědčeni, že argumenty z prorockých období jsou správné, a obětující svou pýchu názorů, s radostí přijímali pravdu. Někteří kazatelé byli odložili své sektářské názory a pocity, opustili své platy a své církve, a spojili se v hlásání Ježíšova příchodu. Bylo však poměrně málo kazatelů, kteří toto poselství přijímali; proto bylo z velké části svěřeno pokorným laikům. . . . Stav hříšné církve a světa ležícího v bezbožnosti tížil duše pravých strážců a oni ochotně snášeli dřinu, strádání a utrpení, aby mohli volat lidi k pokání ke spasení. Přestože se jim Satan stavěl proti, dílo postupovalo stabilně vpřed, a adventní pravdu přijalo mnoho tisíců lidí.“ — *The Great Controversy*, p. 368.

**a. Co musí druhý anděl říci o duchovním stavu údajné církve Kristovy?
Zjevení 14:8.**

Zjevení 14:8. A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.

„Co je tím vínem? – Jeho falešná učení. Dal světu falešnou sobotu namísto Soboty čtvrtého přikázání, a opakoval lež, kterou Satan poprvé řekl Evě v Edenu – přirozenou nesmrtelnost duše. Rozšířil mnoho podobných bludů široko daleko, ‚uče učení přikázání lidských‘ (Matouš 15:9).“ — *Selected Messages, bk. 2, p. 118.*

„Babylon pěstuje jedovatá učení, víno bludu. Toto víno bludu se skládá z falešných nauk, jako je přirozená nesmrtelnost duše, věčné trápení bezbožných, popírání dřívější existence Krista před Jeho narozením v Betlémě, a obhajování a vyvyšování prvního dne v týdnu nad Boží svatý a posvěcený den. Tyto a podobné bludy předkládají světu různé církve, a takto se naplňují Písma, která říkají: ‚Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové.‘“ — *Testimonies to Ministers, pp. 61, 62.*

b. Popište, jak věřící v Adventním Hnutí chápali své první zklamání, jejich objevení pravého konce 2 300 dnů, a jejich výzvu k oddělení se od těch, kteří odmítli poselství. Abakuk 2:3; Matouš 25:6.

Abakuk 2:3. Proto že ještě do jistého času bude vidění, a směle mluvíti bude až do konce, a nesklamát'. Jestliže by pak poprodlilo, posečkej na ně; neboť jistotně dojde, aniž bude meškati.

Matouš 25:6. O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu.

„V létě roku 1844, uprostřed období mezi časem, kdy se nejprve myslelo, že 2 300 dnů končí, a podzimem téhož roku, ke kterému se později zjistilo, že sahají, bylo hlášáno poselství samými slovy Písma: ‚Aj, Ženich jde!‘

„To, co vedlo k tomuto hnutí, bylo zjištění, že Artaxerxův dekret pro obnovu Jeruzaléma, který tvořil výchozí bod pro období 2 300 dnů, vstoupil v platnost na podzim roku 457 př. n. l., a nikoli na začátku roku, jak se dříve věřilo. Počítáno od podzimu roku 457, končí 2 300 let na podzim roku 1844.“ — *The Great Controversy, pp. 398, 399.*

„Jelikož církev odmítly přijmout poselství prvního anděla, zavrhlly světlo z nebe a ztratily Boží přízeň. Spoléhaly na svou vlastní sílu, a tím, že se postavily proti prvnímu poselství, se dostaly do situace, kdy nemohly spatřit světlo poselství druhého anděla. Avšak milovaní Boží, kteří byli utlačováni, přijali poselství: ‚Padl Babylon,‘ a opustili církev.“ — *Early Writings, p. 237.*

a. Jaké varující poselství přichází od třetího anděla? Zjevení 14:9–11.

Zjevení 14:9–11. A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, 10. I tenť bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vlitó do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka. 11. A dým muk jejich vstoupíť na věky věků, a nebudouť míti odpočinutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího.

„Nejstrašnější hrozba, jaká kdy byla adresována smrtelníkům, je obsažena v poselství třetího anděla. Musí to být hrozný hřích, který přivolává Boží hněv nesmíšený s milosrdenstvím. Lidé nemají být ponecháni v temnotě ohledně této důležité záležitosti; varování před tímto hřichem má být dáno světu před navštívením Božích soudů, aby všichni věděli, proč mají být sesláni, a měli příležitost jim uniknout. . . . V prorockví je představeno, jak je hlásáno velikým hlasem, andělem letícím po prostředku nebe; a to vzbudí pozornost světa.“ — *The Great Controversy*, pp. 449, 450.

b. Jak se v době poselství třetího anděla odlišují svatí? Zjevení 14:12.

Zjevení 14:12. Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají příkázání Božích a víry Ježíšovy.

„Uctívači Boha se budou vyznačovat zejména svým ohledem na čtvrté příkázání, protože ono je znamením Boží stvořitelské moci a svědectvím o Jeho nároku na úctu a poctu člověka. . . . V otázce konfliktu bude celé Křesťanstvo rozděleno do dvou velkých tříd: na ty, kteří ostříhají příkázání Božích a víry Ježíšovy, a na ty, kteří se klanějí šelmě a jejímu obrazu a přijímají její znamení. Ačkoli církev a stát spojí svou moc, aby donutily všechny, ‘malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i v službu podrobené,’ aby přijali znamení šelmy, přesto ho lid Boží nepřijme. (Zjevení 13:16.)“ — *Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 16, 17.

c. Jak je popsán vzestup poselství třetího anděla? Zjevení 7:2, 3.

Zjevení 7:2, 3. A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, 3. Řka: Neškod'te zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha svého na čelích jejich.

„Na shromáždění, které se konalo v Dorchesteru ve státě Massachusetts v listopadu 1848, mi byl dán pohled na hlásání poselství o zapečetování, a na povinnost bratří zveřejňovat světlo, které svítí na naši stezku.

„Poté, co jsem vyšla z vidění, jsem řekla svému manželovi: ‚Mám pro tebe poselství. Musíš začít tisknout malé noviny a posílat je lidem. Nechť jsou zpočátku malé, ale jak je lidé budou číst, budou ti posílat finanční prostředky na tisk, a bude to od začátku úspěšné. Od tohoto malého začátku mi bylo ukazováno, že je jako proudy světla, které se rozlévají po celém světě.‘“ — *Life Sketches*, p. 125.

a. Jak se hláсанé požehnání naplní pro ty, kteří zemřeli ve víře během hlásání poselství třetího anděla? Zjevení 14:13; Daniel 12:2.

Zjevení 14:13. I slyšel jsem hlas s nebe, řkoucí ke mně: Piš: Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají. Duch zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých, skutkové pak jejich jdou za nimi.

Daniel 12:2. Tuť mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku pohanění a ku potupě věčné.

„Bylo to o půlnoci, kdy se Bůh rozhodl vysvobodit Svůj lid. Zatímco se jim bezbožní posmívali, objevilo se náhle slunce, zářící ve své síle, a měsíc nehybně stál. Bezbožní hleděli na scénu s úžasem, zatímco svatí s vážnou radostí hleděli na znamení svého vysvobození. Znamení a divy následovaly v rychlém sledu. Všechno se zdálo být vychýleno ze svého přirozeného běhu. Potoky přestaly téci. Objevily se tmavé, těžké mraky a navzájem se srážely. Bylo tam ale jedno jasné místo trvalé slávy, odkud vycházel Boží hlas jako mnohých vod, otrásající nebem i zemí. Nastalo mocné zemětřesení. Hroby se otevíraly a ti, kteří byli zemřeli ve víře pod poselstvím třetího anděla, ostříhající Soboty, vycházeli ze svých prašných lůžek, oslavení, aby slyšeli smlouvu pokoje, kterou měl Bůh uzavřít s těmi, kdož byli ostříhali Jeho zákona.“ — *Early Writings, p. 285.*

b. Co se má stát na závěr poselství tří andělů? Zjevení 14:14–16; Marek 4:26–29.

Zjevení 14:14–16. I pohleděl jsem, a aj, oblak bělostkvoucí, a na tom oblaku seděl podobný Synu člověka, maje na hlavě své korunu zlatou, a v ruce své srp ostrý. 15. A jiný anděl vyšel z chrámu, volaje hlasem velikým na toho, kterýž seděl na oblaku: Pust' srp svůj, a žni; neboť přišla tobě hodina žně, nebo již dozrala žeň země. 16. I spustil ten, kterýž seděl na oblaku, srp svůj na zem, a požata jest země.

Marek 4:26–29. I pravil: Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrhl símě do země. 27. A spal by, a vstával by ve dne i v noci a semeno by vzešlo a zrostlo, jakž on neví. 28. Nebo sama od sebe země užitek plodí, nejprv bylinu, potom klas, potom plně obilé v klasu. 29. A když sežrá úroda, i hned přičiní srp; nebo nastala žeň.

„Viděla jsem anděly spěchající sem a tam v nebi. Anděl s písařským kalamářem po boku se vrátil ze země a oznámil Ježíši, že jeho dílo je vykonáno, a svatí jsou sečtení a zapečetěni. Pak jsem viděla Ježíše, který byl sloužil před truhlou obsahující deset přikázání, jak odložil kadidelnici. Pozdvihl Svě ruce a mocným hlasem řekl: „Stalo se.““ — *Early Writings, p. 279.*

1. Proč Bůh učinil kázání evangelia závislým na lidských činitelích?
2. Jak se poselství prvního anděla rozšířilo po celém světě?
3. Popište důvod pro sdělení poselství druhého anděla.
4. Jaký rozdíl zdůrazňuje poselství třetího anděla?
5. Jaká událost se odehraje po skončení poselství tří andělů?

Poslední výzva

„Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvícena byla od slávy jeho“ (Zjevení 18:1).

Doporučená četba: *The Great Controversy*, pp. 603–612.

„Velké dílo evangelia nemá skončit s menším projevem moci Boží, než jakým se vyznačoval jeho začátek.“ — *The Great Controversy*, p. 611.

1. BABYLON VELIKÝ

Ne 14. 6.

a. Popište dramatický výjev, který Jan viděl o církvi známé jako Babylon Veliký. Zjevení 17:1–6.

Zjevení 17:1–6. I přišel jeden z sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků, a mluvil se mnou, řka ke mně: Podí, ukážít' odsouzení nevěstky veliké, kteráž sedí na vodách mnohých, 2. S kterouž smilnili králové země, a zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země. 3. I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné, plné jmen rouhání, mající sedm hlav a deset rohů. 4. Žena pak odína byla šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého. 5. A na čele jejím napsané jméno: Tajemství, Babylon veliký, máté smilstva a ohavností země. 6. A viděl jsem ženu tu opilou krví svatých, a krví mučedníků Ježíšových, a viděv ji, divil jsem se divením velikým.

„Žena (Babylon) ze Zjevení 17 je . . . popsána jako ‚odína . . . šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty. . . a na čele jejím napsané jméno: Tajemství, Babylon veliký, máté smilstva. . . ‘ Moc, která po tolik staletí udržovala despotickou vládu nad mocnáři Křesťanstva, je Řím. Purpurová a šarlatová barva, zlato a drahokamy a perly, živě zobrazují velkolepost a více než královskou okázalost, kterou projevuje pyšný Římský stolec. A žádná jiná moc nemohla být tak pravdivě prohlášena za ‚opilou krví svatých‘ jako tato církev, která tak krutě pronásledovala Kristovy následovníky. Babylon je také obviněn z hříchu nezákonného spojení s ‚králi země.‘ Bylo to odchodem od Hospodina, a spojenectvím s pohany, že se Židovská církev stala nevěstkou; a Řím, porušující se podobným způsobem skrze hledání podpory světských mocností, přijímá podobné odsouzení.“ — *The Great Controversy*, p. 382. [Kurzíva autorčina.]

b. Jak tato moc skončí? Zjevení 17:15–18.

Zjevení 17:15–18. I řekl mi: Vody, kteréš viděl, kdež nevěstka sedí, jsouť lidé, a zástupové, a národové, a jazykové. 16. Deset pak rohů, kteréš viděl na šelmě, ti v nenávist vezmou nevěstku, a učiní ji opuštěnou a nahou, a tělo její jísti budou, a ji páliťi budou ohněm. 17. Neboť dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli jeho, a aby se sjednomyslnili, a království své šelmě dali, dokudž by nebyla vykonána slova Boží.

18. A žena, kterouš viděl, jest město to veliké, kteréž má království nad králi země.

a. Popište příchod anděla, který se objevuje ve Zjevení 18:1.

Zjevení 18:1. Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvětlena byla od slávy jeho.

„Poselství tří andělů se mají spojit, dávající své trojnásobné světlo světu. Ve Zjevení Jan říká: ‚Viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvětlena byla od slávy jeho.‘ [Citováno Zjevení 18:2–5.] Toto představuje dávání posledního a trojnásobného poselství varování světu.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7 p. 985.*

„Církev je pokladnicí bohatství milosti Kristovy; a skrze církev bude nakonec zjeveno, a to i ‚knížatstvu a mocem na nebesích,‘ konečné a plné projevení lásky Boží.“ — *The Acts of the Apostles, p. 9.*

b. Co znamená sláva anděla a jak se projevuje? Žalm 29:1, 2; Jan 17:22, 23.

Žalm 29:1, 2. Žalm Davidův. Vzdejte Hospodinu, velikomocní, vzdejte Hospodinu čest a sílu. 2. Vzdejte Hospodinu slávu jména jeho, sklánějte se Hospodinu v ozdobě svatosti.

Jan 17:22, 23. A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme. 23. Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs mne miloval.

„Právě když se zanedbává budování povahy, když chybí ozdoba duše, když se opovrhne prostotou zbožnosti, pak pýcha a láska k okázalosti vyžadují velkolepé církevní budovy, okázalé ozdoby a impozantní ceremonie. Ale v tom všem není Bůh ctěn. On si Svě církve cení ne pro její vnější přednosti, ale pro upřímnou zbožnost, která ji odlišuje od světa. Hodnotí ji podle růstu jejích členů v poznání Krista, podle jejich pokroku v duchovní zkušenosti.“ — *Prophets and Kings, pp. 565, 566.*

c. Jak Bůh popsal Svou vlastní slávu, když Mojžíš prosil, aby ji mohl vidět? Exodus 33:18, 19; 34:5–7.

Exodus 33:18, 19. Řekl opět: Okaž mi, prosím, slávu svou. 19. Kterýž odpověděl: Já způsobím to, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všechno dobré mě, a zavolám ze jména: Hospodin před tváří tvou. Smiluji se, nad kýmž se smiluji, a slituji se, nad kýmž se slituji.

Exodus 34:5–7. I sstoupil Hospodin v oblaku, a stál s ním tam, a zavolal ze jména: HOSPODIN. 6. Nebo pomíjeje Hospodin tvář jeho, volal: Hospodin, Hospodin, Bůh silný, litoštvivý a miloštvivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě, 7. Milosrdenství čině tisícům, odpouštěje nepravost a přestoupení i hřích, a kterýž nikoli neospravedlňuje vinného, navštěvuje nepravost otců na synech, a na synech synů do třetího i čtvrtého pokolení.

„Sláva Božích vlastností se projevuje v Jeho povaze. Každá stránka Písma Svatého září Jeho světlem. Spravedlnost Kristova, jako čistá bílá perla, nemá žádnou vadu, žádnou poskvrnu. Žádné lidské dílo nemůže vylepšit velký a vzácný dar Boží. Je bezchybný.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 115.

„Tato povaha se zjevila v životě Kristově. Aby Svým vlastním příkladem potupil hřích na těle, vzal na Sebe podobu hříšného těla. Neustále hleděl na povahu Boží, neustále tuto povahu zjevoval světu.

„Kristus si přeje, aby Jeho následovníci ve svých životech zjevovali tutéž povahu.“ — *God's Amazing Grace*, p. 322.

3. VAROVNÉ POSELSTVÍ

Út 16. 6.

a. Jak anděl oslovuje obyvatele Babylona? Zjevení 18:2.

Zjevení 18:2. I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem d'áblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného.

„Andělu byla udělena veliká moc a sláva, a když sestupoval, země byla ozářena jeho slávou. Světlo, které tohoto anděla doprovázelo, pronikalo všude, když mocně a silným hlasem volal. . . . Poselství o pádu Babylona, jak ho dával druhý anděl, se opakuje, s dodatečnou zmínkou o zkaženostech, které se do církví dostávají od roku 1844.“ — *Early Writings*, p. 277.

b. Co se v Babyloně změnilo od doby, kdy bylo poprvé hlášáno poselství prvního anděla? Zjevení 18:3.

Zjevení 18:3. Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové, a králové zemští smilnili s ním, a kupci zemští z zboží rozkoši jeho zbohatli.

„Poselství druhého anděla ze Zjevení 14 bylo poprvé kázáno v létě 1844 a potě mělo přímější uplatnění na církve Spojených Států, kde bylo varování o soudu nejšířejí kázáno a nejčastěji odmítáno, a kde byl úpadek v církvích nejrychlejší. Poselství druhého anděla však nedosáhlo svého úplného naplnění v roce 1844. Církev poté zažily morální pád v důsledku svého odmítnutí světla adventního poselství; ale ten pád nebyl úplný. Jelikož nadále odmítaly zvláštní pravdy pro tento čas, padaly hlouběji a hlouběji. Ještě však nelze říci, že ‚padl Babylon, . . . nebo vínem hněvu smilství svého napájel všechny národy.‘ Ještě nepřinutil všechny národy toto udělat. Duch přizpůsobování se světu a lhostejnosti ke zkušebním pravdám pro naši dobu existuje a získává půdu v církvích Protestantské víry ve všech zemích Křesťanstva; a tyto církve jsou zahrnuty do vážného a hrozného odsouzení druhým andělem. Dílo odpadlictví však ještě nedosáhlo svého vrcholu.

„Bible prohlašuje, že před příchodem Páně bude Satan působit ,se vší mocí a divy i zázraky lživými, a se všelikým podvodem nepravosti;‘ a ti, kteří ,lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli,‘ budou ponecháni, aby přijali ,mocné dílo podvodů, aby věřili lži.‘ (2 Tesselonicenským 2:9–11.) Teprve až bude tohoto stavu dosaženo, a spojení církve se světem bude plně uskutečněno v celém Křesťanstvu, bude pád Babylona úplný. Ta změna je změnou postupnou, a dokonalé naplnění Zjevení 14:8 je ještě v budoucnu.“ — *The Great Controversy*, pp. 389, 390. [Kurzíva autorčina.]

4. POSLEDNÍ VÝZVA

St 17. 6.

a. Jakou naléhavou výzvu pak slyší ti, kteří jsou stále v Babyloně? Zjevení 18:4.

Zjevení 18:4. I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran.

„Zjevení 18 poukazuje na dobu, kdy v důsledku odmítnutí trojnásobného varování ze Zjevení 14:6–12 církev plně dosáhne stavu předpovězeného druhým andělem, a lid Boží, který je stále v Babyloně, bude vyzván, aby se oddělil od jejího společenství. Toto poselství je poslední, které bude kdy dáno světu; a ono své dílo dokoná. Až ti, kteří ,neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost‘ (2 Tesselonicenským 2:12), budou ponecháni, aby přijali mocné dílo podvodů a aby věřili lži, pak světlo pravdy bude zářit na všechny, jejichž srdce jsou otevřena k jejímu přijetí, a všechny děti Páně, které zůstávají v Babyloně, budou dbát na výzvu: ,Vyjděte z něho, lide můj‘ (Zjevení 18:4).“ — *The Great Controversy*, p. 390.

b. Kdo jsou jednotlivci, kteří jsou označeni jako „lid můj,“ a osloveni ve výzvě, aby odešli z Babylona? Jan 10:16.

Jan 10:16. A mámť i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I tyť musím přivesti; nebo hlas můj slyšeti budou. A budeť jeden ovčinec a jeden pastýř.

„Navzdory duchovní temnotě a odcizení od Boha, které existují v církvích tvořících Babylon, se velká část Kristových pravých následovníků stále nachází v jejich společenství. Z těchto jsou mnozí, kteří nikdy neviděli zvláštní pravdy pro tuto dobu. Nemálo jich je nespokojeno se svým současným stavem a touží po jasnějším světle. Marně hledají obraz Krista v církvích, s nimiž jsou spojeni. Jak se tyto sbory stále více vzdalují od pravdy, a stále těsněji se spojují se světem, rozdíl mezi těmito dvěma třídami se bude prohlubovat, a nakonec to povede k oddělení. Přejde čas, kdy ti, kdož milují Boha nade vše, nebudou moci nadále setrvávat ve spojení s takovými, kteří jsou ,rozkoší milovníci více nežli milovníci Boha, majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce.“ — *The Great Controversy*, p. 390.

c. Proč je výzva k útěku z Babylona tak naléhavá? Zjevení 18:5–8.

Zjevení 18:5–8. Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi, a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho. 6. Dejtež jemu, jakož i on dával vám, a dejte jemu dvénásob podle skutků jeho; v koflík, kterýž naléval, nalíte jemu dvénásob. 7. Jakž se mnoho chlubil a zbůjněl byl, tak mnoho dejte jemu muk a pláče. Neboť v srdci svém praví: Sedím královna, a nejsemť vdovou, a pláče neuzřím. 8. Protož v jeden den přijdou rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spálen bude; nebo silný jest Pán, kterýž jej potupí.

„Světlo, které bylo sesláno na čekající, proniklo všude, a ti v církvích, kteří měli nějaké světlo, kteří neslyšeli a neodmítli tři poselství, uposlechli výzvu a opustili padlé cirkve.“ — *Early Writings, p. 278.*

5. PŘIPRAVENI VYZÝVAT

Čt 18. 6.

a. Popište důležitost jasného a konečného poselství varování. Izaiáš 58:1; 1 Korintským 14:7, 8.

Izaiáš 58:1. Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého, a oznam lidu mému převrácenost jejich, a domu Jákobovu hříchů jejich.

1 Korintským 14:7, 8. Však i bezdušné věci, vydávající zvuk, jako píšťalka neb harfa, kdyby rozdílného zvuku nevydávaly, kterak by vědino bylo, co se píská, aneb na harfu hrá? 8. Ano trouba vydala-li by nejistý hlas, kdož se bude strojit k boji?

„Osmnáctá kapitola Zjevení zjevuje důležitost předkládání pravdy nižádnými opatrnými slovy, ale se smělostí a mocí. . . . Při hlásání poselství třetího anděla se příliš mnoho chodí okolo horké kaše.“ — *Evangelism, p. 230.*

„Bůh chtěl, aby strážní povstali a se spojenými hlasy vysílali rozhodné poselství, dávající troubě jistý zvuk, aby se všichni lidé mohli vrhnout na svá místa povinnosti a hrát svou roli ve velikém díle. Pak by silné, jasné světlo onoho dalšího anděla, který sestupuje z nebe s velkou mocí, naplnilo zemi svou slávou. Jsme roky pozadu; a ti, kteří stáli ve slepotě a bránili šíření právě toho poselství, které Bůh chtěl, aby vyšlo ze shromáždění v Minneapolis jako hořící pochodeň, musejí pokořit svá srdce před Bohem a vidět a pochopit, jak bylo dílo brzděno jejich slepotou mysli a tvrdostí srdce.“ — *The Ellen G. White 1888 Materials, p. 1070.*

b. Jakou naléhavou výzvu Ježíšovu si může každý z nás vzít k srdci osobně? Jan 12:35, 36.

Jan 12:35, 36. Tedy řekl jim Ježíš: Ještě na malý čas světlo s vámi jest. Chodte, dokud světlo máte, ať vás tma nezachvátí; nebo kdo chodí ve tmách, neví, kam jde. 36. Dokud světlo máte, věřte v světlo, abyste synové světla byli. Toto pověděl Ježíš, a odšed, skryl se před nimi.

„Další anděl spojuje svůj hlas s třetím andělem, a země je osvětlena jeho slávou. Světlo sílí a září ke všem národům země. Má vyjít jako svíce hořící. Bude doprovázeno velkou mocí, dokud jeho zlaté paprsky nedopadnou na každý jazyk, každý lid a každý národ na tváři celé země. Dovolte mi se vás zeptat: Co děláte pro přípravu na toto dílo? Budujete pro věčnost? Musíte pamatovat, že tento anděl představuje lid, který má toto poselství dávat světu. Patříte mezi tento lid?“ — *The Review and Herald, August 18, 1885.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 19. 6.

- 1. Vysvětlíte, jak Řím odpovídá popisu Babylona, matky nevěstek.**
- 2. Co je pravá sláva Boží, která bude zjevena dalším andělem?**
- 3. Proč se musí poselství druhého anděla opakovat?**
- 4. Kde je dnes většina pravých Ježíšových následovníků?**
- 5. Jak mohu být dnes pozitivním vlivem, a ne překážkou dílu Božímu?**

Konec předpovězen

„I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Piš. Nebo jsou tato slova věrná a pravá“ (Zjevení 21:5).

Doporučená četba: *Early Writings*, pp. 279–295.

„Náš malý svět, pod prokletím hříchu jediná tmavá skvrna v Jeho slavném stvoření, bude poctěn nade všechny ostatní světy v Božím vesmíru.“ — *The Desire of Ages*, p. 26.

1. SEDM POSLEDNÍCH RAN

Ne 21. 6.

a. Co je zjeveno ohledně Božích soudů, které mají být vylity na zemi? Zjevení 15:1; kapitola 16.

Zjevení 15:1. Potom viděl jsem jiný zázrak na nebi veliký a předivný: Sedm těch andělů majících sedm ran posledních; nebo skrze ně má dokonán býti hněv Boží.

„Viděla jsem, že sedm posledních ran má být brzy vylito na ty, kteří nemají žádný úkryt; přesto je svět považoval za stejně nevýznamné, jako by ho zaujalo jen pár kapek vody, které měly spadnout. Tehdy jsem byla uschopněna snést hrozný pohled na sedm posledních ran, na hněv Boží. Viděla jsem, že Jeho hněv je děsivý a hrozný, a kdyby vztáhl Svou ruku nebo ji v hněvu zvedl, obyvatelé světa by byli, jako by nikdy nebyli, nebo by trpěli nevyléčitelnými vředy a zničujícími ranami, které by na ně přišly, a nenašli by žádné vysvobození, ale byli by jimi zničeni.“ — *Early Writings*, p. 64.

b. Jakým jiným způsobem je popsána stejná scéna? Jeremiáš 25:30–33; Zjevení 19:17–21.

Jeremiáš 25:30–33. Protož ty prorokuj proti nim všechna slova tato, a rci jim: Hospodin s výsosti řvátí bude, a z příbytku svatosti své vydá hlas svůj, mocně řvátí bude z obydlí svého. Křik ponoukajících se, jako presovníků, rozléhati se bude proti všechněm obyvatelům té země, 31. I průjde hřmot až do konce země. Nebo rozepři má Hospodin s těmi národy, v soud vchází sám se všelikým tělem; bezbožníky vydá pod meč, dí Hospodin. 32. Takto praví Hospodin zástupů: Aj, bída půjde z národu na národ, a vichřice veliká strhne se od končin země. 33. I budou zbiti od Hospodina v ten čas od konce země až do konce země; nebudou oplakáni, ani sklizeni, ani pochováni, místo hnoje na svrchku země budou.

Zjevení 19:17–21. I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, a zkríkl hlasem velikým, řka všechněm ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Podte, a shromažďte se k večeri velikého Boha, 18. Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. 19. I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž

seděl na tom koni, a s rytířstvem jeho. 20. I jata jest ta šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy, a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. 21. A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícím z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

„Bezbožní překročili hranici své zkušební doby; Duch Boží, vytrvale odpirán, byl nakonec odňat. Nechránění Božskou milostí nemají žádnou ochranu před tím bezbožníkem. Satan pak uvrhne obyvatele země do jednoho velkého, konečného soužení. Jakmile andělé Boží přestanou držet na uzdě prudké větry lidských vášní, uvolní se všechny prvky sváru. Celý svět bude zasažen zkázou horší než ta, která přišla na starověký Jeruzalém.“ — *The Great Controversy*, p. 614.

2. DRUHÝ PŘÍCHOD

Po 22. 6.

a. Jak kniha Zjevení popisuje Kristův druhý příchod? Zjevení 1:7; 6:15–17.

Zjevení 1:7. Aj, běře se s oblaky, a uzřít jej všeliké oko, i ti, kteříž ho bodli; a budou plakati pro něj všechna pokolení země, jistě, Amen.

Zjevení 6:15–17. A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skáli hor: 16. A řekli horám i skáli: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka. 17. Neboť jest přišel ten den veliký hněvu jeho. Ikdo bude moci ostáti?

„Brzy se naše oči upřely k východu, neboť se byl objevil malý černý oblak, asi tak velký jako lidská dlaň, o kterém jsme všichni věděli, že je znamením Syna člověka. Všichni jsme ve vážném tichu hleděli na oblak, jak se blížil a stával se světlejším, slavnějším a ještě slavnějším, až se z něj stal velký bílý oblak. Spodní část vypadala jako oheň; nad oblakem byla duha, zatímco kolem něj bylo deset tisíc andělů, kteří zpívali nejlíbeznější píseň; a na něm seděl Syn člověka. Jeho vlasy byly bílé a kudrnaté a ležely na Jeho ramenou; a na Jeho hlavě bylo množství korun. Jeho nohy měly vzhled ohně; v Jeho pravé ruce byl ostrý srp; v Jeho levé, stříbrná truba. Jeho oči byly jako plamen ohně, který prozkoumával Jeho děti skrz naskrz. Pak všechny tváře zbledly, a tváře těch, které Bůh zavrhl, zčernaly. Pak jsme všichni zvolali: ‚Kdo bude moci obstáti? Je mé roucho bez poskvymy?‘ Pak andělé přestali zpívat a na chvíli nastalo hrozné ticho, když Ježíš promluvil: ‚Ti, kdož mají čisté ruce a čisté srdce, budou moci obstáti; Moje milost je pro vás postačující.‘ V tom okamžiku se naše tváře rozzářily, a radost naplnila každé srdce. A andělé nasadili o notu výš a znovu zpívali, zatímco se oblak stále přibližoval k zemi.“ — *Early Writings*, pp. 15, 16.

b. Co pak budou andělé dělat? Matouš 24:31; 1 Tesselonicenským 4:16, 17.

Matouš 24:31. Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždíť vyvolené jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich.

Tesselonicenským 4:16, 17. Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé. 17. Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme.

„Hřích znetvořil a téměř vymazal Božský obraz; ale Kristus přišel, aby obnovil to, co se bylo ztratilo. Změní naše hanebná těla a utvoří je podobná Svému slavnému tělu. Smrtná, porušitelná podoba, zbavená půvabu, kdysi poskvrněná hříchem, se stává dokonalou, krásnou a nesmrtelnou. . . .

„Andělé shromáždí ,vyvolené Jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich.‘ Děťátka jsou svatými anděly nošena do náručí jejich matek. Přátelé, které smrt nadlouho oddělila, jsou spojeni, aby se už nikdy nerozdělili, a s písněmi radosti společně stoupají do Města Božího.“ — *The Great Controversy*, p. 645.

c. Kam bude umístěn Satan? Zjevení 20:1, 2.

Zjevení 20:1, 2. I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své. 2. I chopil draka, hada toho starého, kterýž jest d'ábel a satan, i svázal jej za tisíc let.

„Zde má být po tisíc let domov Satana s jeho zlými anděly. Omezen na zemi, nebude mít přístup do jiných světů, aby pokoušel a obtěžoval ty, kteří nikdy nepadli.“ — *The Great Controversy*, p. 659.

3. SOUD

Út 23. 6.

a. Co budou svatí dělat během 1 000 let, kdy bude Satan spoután? Zjevení 20:4–6; 1 Korintským 6:2, 3.

Zjevení 20:4–6. I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědeckví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, aneb na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let. 5. Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Toť jest první vzkříšení. 6. Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmiť ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let.

1 Korintským 6:2, 3. Nevíte-liž, že svatí svět souditi budou? I poněvadž od vás souzen býti má svět, kterakž nehodni jste těch nejmenších věcí rozsuzovati?
3. Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci?

„Během tisíce let mezi prvním a druhým vzkříšením se koná soud nad bezbožnými. Apoštol Pavel poukazuje na tento soud jako na událost, která následuje po druhém příchodu. . . . Daniel prohlašuje, že když přišel Starý Dnů, ‚oddán jest soud svatým Výsostí.‘ (Daniel 7:22.) V této době spravedliví kralují jako králové a kněží Bohu. . . . Právě v této době, jak předpověděl Pavel, ‚svatí svět souditi budou.‘ (1 Korintským 6:2.) Ve spojení s Kristem oni soudí bezbožné, porovnávajíce jejich skutky s knihou zákonů, Biblí, a rozhodují každý případ podle skutků učiněných v těle. Pak je jim podle jejich skutků vyměřen díl, který musejí bezbožní vytrpět; a je to zaznamenáno oproti jejich jménům v knize smrti.

„Také Satan a zlí andělé jsou souzeni Kristem a Jeho lidem. Pavel říká: ‚Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme?‘ (Verš 3.) A Judas prohlašuje, že ‚anděly, kteříž neostříhali svého knížetství, ale opustili přibýtek svůj, k soudu velikého toho dne vazbou věčnou pod mráкотou schoval.‘ (Judas 6.)“ — *The Great Controversy*, pp. 660, 661.

b. Co se má stát na konci tisíciletého soudu? Zjevení 21:2; 20:7, 8.

Zjevení 21:2. A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svěmu.

Zjevení 20:7, 8. A když se vyplní tisíc let, propuštěn bude satan z žaláře svého. 8. I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského.

„Na konci tisíce let nastane druhé vzkříšení. Tehdy budou bezbožní vzkříšeni z mrtvých a postaví se před Bohem k vykonání „práva zapsaného. . . .“ Izaiáš prohlašuje o bezbožných: „Shromáždění budou, tak jako shromažďování bývají věžňové do žaláře, a zavříni budou u vězení; po mnohých, pravím, dnech navštívení budou.“ (Izaiáš 24:22.)“ — *The Great Controversy*, p. 661. [Kurzíva autorčina.]

c. Jaký bude definitivní konec bezbožných? Zjevení 20:9; Malachiáš 4:1.

Zjevení 20:9. I vstoupili na širokost země, a obklíčili stany svatých, i to město milé, ale sstoupil oheň od Boha s nebe, a spálil je.

Malachiáš 4:1. Nebo aj, den ten přichází hořící jako pec, v němž budou všickni pyšní, a všickni pásíci bezbožnost jako strniště. I zažhne je ten den, kterýž přijíti má, praví Hospodin zástupů, tak že neostaví jim ani kořene ani ratolesti.

„V očistných plamenech jsou bezbožní nakonec zničeni, kořen i ratolest – Satan kořen, jeho následovníci ratolesti. Plný trest zákona byl vykonán; požadavky spravedlnosti byly splněny; a nebe i země, hledíce na to, hlásají spravedlnost Jehovahovu.“ — *The Great Controversy*, p. 673.

4. NOVÁ ZEMĚ

St 24. 6.

a. Popište Boží zaslíbení, že opět učiní všecko nové. Zjevení 21:1, 5; 22:1, 2; Izaiáš 65:17.

Zjevení 21:1, 5. Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pomínula, a moře již nebylo. . . . 5. I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Piš. Nebo jsou tato slova věrná a pravá.

Zjevení 22:1, 2. Ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova. 2. U prostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů.

Izaiáš 65:17. Nebo aj, já stvořím nebesa nová a zemi novou, a nebudou připomínány první věci, aniž vstoupí na srdce.

„Dílo vykoupení bude kompletní. Na místě, kde se rozhojnil hřích, mnohem více se rozhojnila Boží milost. Samotná země, právě to pole, které si Satan nárokuje za své, má být nejen vykoupeno, ale i povýšeno. Náš malý svět, pod prokletím hříchu jediná temná skvrna v Jeho slavném stvoření, bude poctěn nade všechny ostatní světy v Božím vesmíru. Zde, kde Syn Boží přebýval v lidství; kde Král slávy žil a trpěl a

zemřel – zde, až učiní všechny věci nové, bude Boží stánek s lidmi, ‘a bydlití’ bude s nimi, a oni budou lid Jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich.’ A po nekonečné věky, jak budou vykoupení chodit ve světle Páně, budou Jej chválit za Jeho nevýslovný Dar, jímž je Immanuel – ,Bůh s námi.“ — *The Desire of Ages*, p. 26.

b. Co bude jiné na nové zemi? Izaiáš 65:21–25; Zjevení 21:4.

Izaiáš 65:21–25. Nastavějí též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. 22. Nebudou stavěti tak, aby jiný bydlil, nebudou štěpovati, aby jiný jedl; nebo jako dnové dřeva budou dnové lidu mého, a díla rukou svých do zvetšení užívati budou vyvolení moji. 23. Nebudouť pracovati nadarmo, aniž ploditi budou k strachu; nebo budou símě požehnaných od Hospodina, i potomkové jejich s nimi. 24. Nadto stane se, že prvé než volati budou, já se ohlásím; ještě mluvíti budou, a já vyslyším. 25. Vlk s beránkem budou se pásti spolu, a lev jako vůl bude jísti plevy, hadu pak za pokrm bude prach. Neuškodit, aniž zahubí na vši mé hoře svaté, praví Hospodin.

Zjevení 21:4. A setřet’ Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvilení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly.

„Bolest nemůže existovat v nebeské atmosféře. Už nebudou žádné slzy, žádné pohřební průvody, žádné projevy smutku. . . .

„V Městě Božím ,noci nebude.‘ Nikdo nebude potřebovat odpočinek ani po něm toužit. Nebude zde žádná únava při konání vůle Boží a chválení Jeho jména. Vždy budeme pociťovat svěžest rána a vždy budeme daleko od jeho konce. ,Aniž budou potřebovati svíce, ani světla slunečného; nebo Pán Bůh je osvětluje.‘ (Zjevení 22:5.) Světlo slunce bude nahrazeno září, která nebude bolestně oslňující, přesto která nezměrně převyšuje jas našeho poledne.“ — *The Great Controversy*, p. 676.

„V Bibli se dědictví spasených nazývá ,vlastí.‘ (Židům 11:14–16.) Tam nebeský Pastýř vodí své stádo k pramenům živých vod. Strom života nese své ovoce každý měsíc, a listí stromu slouží národům. Jsou tam neustále tekoucí potoky, čisté jako křišťál, a podél nich vlnící se stromy vrhají své stíny na stezky připravené pro vykoupené Hospodinovy. Tam se široce rozprostírající pláně zvedají v krásné pahorky, a hory Boží se tyčí do svých vysokých vrcholů. Na těchto pokojných pláních, podél těchto živých potoků, lidé Boží, tak dlouho poutníci a tuláci, naleznou domov.“ — *The Great Controversy*, p. 675.

5. POZVÁNÍ A DOBROŘEČENÍ

Čt 25. 6.

a. Jakými slovy se Ježíš snažil povzbudit čtenáře proroctví ze Zjevení?

Zjevení 22:7, 12–14.

Zjevení 22:7, 12–14. Aj, přijduť rychle. Blahoslavený, kdož ostríhá slov proroctví knihy této. . . . 12. A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho. 13. Ját jsem Alfa i Oméga, počátek i konec, první i poslední. 14. Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.

„Sám Pán zjevil Svému služebníkovi tajemství obsažená v této knize, a Jeho záměrem je, aby byla otevřena studiu všech. Její pravdy jsou adresovány těm, kteří žijí v posledních dnech dějin této země, stejně jako těm, kteří žili v době Janově. Některé scény zobrazené v tomto proroctví se odehrávají v minulosti, některé se odehrávají nyní; některé přibližují konec velkého konfliktu mezi mocnostmi temnoty a nebeským Knížetem, a některé zjevují vítězství a radosti vykoupených na nově učiněné zemi.

„Ať si nikdo nemyslí, jelikož nedokáže vysvětlit význam každého symbolu ve Zjevení, že je pro něj zbytečné zkoumat tuto knihu ve snaze poznat význam pravdy, kterou obsahuje. Ten, který zjevil tato tajemství Janovi, dá pilnému hledači pravdy předchůť nebeských věcí. Ti, jejichž srdce jsou otevřena k přijetí pravdy, budou uschopněni porozumět jejímu učení, a bude jim uděleno požehnání zaslíbené těm, kteří „slyší slova proroctví tohoto, a ostříhají toho, což napsáno jest v něm.“ — *The Acts of the Apostles, pp. 584, 585.*

b. Jak nás Kristus zve, abychom skrze Něj našli věčný život a pokoj?

Zjevení 22:17; Izaiáš 55:1; Jan 7:37, 38.

Zjevení 22:17. A Duch i nevěsta řkou: Pod'. A kdož slyší, rciz: Přid'. A kdož žizní, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo.

Izaiáš 55:1. Ej, všickni žizniví, pod'te k vodám, i vy, kteříž nemáte žádných peněz. Pod'te, kupujte a jezte, pod'te, pravím, kupujte bez peněz a bez záplaty víno a mléko.

Jan 7:37, 38. V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žizní-li kdo, pod' ke mně, a napij se. 38. Kdož věří ve mne, jakož dí písmo, řeky z břicha jeho poplynou vody živé.

„Kristovo volání k žiznivé duši stále zní, a obrací se na nás s ještě větší silou než na ty, kteří ho slyšeli v chrámu v onen poslední den svátku. Studnice je otevřena pro všechny. Unaveným a vyčerpaným se nabízí osvěžující doušek věčného života. Ježíš stále volá: „Žizní-li kdo, pojď ke Mně, a napij se.“ — *The Desire of Ages, p. 454.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 26. 6.

- 1. Jak rány způsobují konec dějin světa?**
- 2. Kdo bude schopen obstát, až se Kristus vrátí?**
- 3. Popište účel soudu během 1 000 let.**
- 4. Jaký bude konečný domov vykoupených?**
- 5. Chci být celým svým srdcem součástí Božího věčného království?**

Sbírky První Soboty

Sobota 4. dubna 2026

Ústředí pro Italské Pole

Je čas rozšířit užitečnost tohoto centra vlivu v Itálii, k slávě Boží. (Viz str. 7)

Sobota 2. května 2026

Pro světové misie

Drahocenné duše v temnotě naléhavě potřebují přítomnou pravdu pro dnešek – a my jim ji můžeme pomoci poskytnout. (Viz str. 35)

Sobota 6. června 2026

Dům modlitby v Praze

Povstaňme a postavme památník Boží slávy v tomto historickém městě proslulém reformací! (Viz str. 66)